

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΡΡΗ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Η ΜΟΝΗ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

ΠΕΡΙ «ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ» ΝΟΜΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝДЕΚΑΤΗ

*Τετάρτης
Βιβλιοπωλείο
Ηρόδοτος της Βοσπόρου
Δασκαλικόν*

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΜΙΧ. Σ. ΖΗΚΑΚΗ

ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1926

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΡΡΗ

Δ. Φ. Καθηγητοῦ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Η μόνη έγκεκριμένη κατά τὸν τελευταίον νόμου
περὶ «διδακτικῶν βιβλίων»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Τυμπανί	40	18.60
Βιβλίσσημον	5	—
Παραστατικός σχεδιός	1	—
Διαδ. Βρεφική σχολής	165	—
Διδασκαλικός πολιτικός	8.1	—
		14.8.30

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Μ. ΖΗΚΑΚΗ
ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
1926

18428

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ιενικαὶ γνώσεις ἐκ τῆς Μαθηματικῆς γεωγραφίας

1. Σχῆματα τῆς γῆς. Πρῶτοι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι: διέγνωσαν, ὅτι τὸ σχῆμα τῆς γῆς εἶναι σφαιροειδές. Λέγομεν δέ, ὅτι τὸ σχῆμα ταύτης εἶναι σφαιροειδές, διότι δὲν εἶναι τελεία σφαιρα, ἀλλὰ σφαιρα πεπιεσμένη διάγρων πρὸς τοὺς πόλους καὶ ἔξωγκωμένη περὶ τὸν Ισημερινόν. Ἐάν τὴν διὰ τῶν πόλων διερχομένην διάμετρον τῆς γῆς συγκρίνωμεν πρὸς τινὰ διερχομένην διὰ δύο σημείων τοῦ Ισημερινοῦ, ἡ πρώτη εἶναι μικροτέρα κατὰ $\frac{1}{300}$. Ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι ἐλαχίστη, διὸ δὲν διακρίνεται εἰς τὰς γεωγραφικὰς σφαιρας.

2) Μέγεθος καὶ πυκνότης τῆς γῆς. Ἡ γῆ εἶναι πολὺ μεγάλη. Ἡ περιφέρεια αὐτῆς εἶναι περίπου 40.000 χιλιόμετρα, ἡ δὲ πειράνεια 510.000.000 περίπου τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Ἡ μέση πυκνότης αὐτῆς εἶναι 5, 6, δηλ., ἐὰν εἰχομεν ὅγκον ἵσου πρὸς τὸν τῆς γῆς ἀποτελούμενον ἐξ ὅδος ἀπεσταγμένου (θερμοκρασίας 4°), ἡ γῆ θὰ ἦτο 5, 6 φορᾶς βαρύτερα τούτου.

3) Μαύκλοι τῆς γῆς. Ἀν κόψωμεν σφαιραν εἰς δύο μέρη, ἡ ἐπιφάνεια τῆς τομῆς εἶναι κύκλος. Οὗτος εἶναι τόσῳ μεγαλύτερος, δισὶ πλημιέστερος εἶναι πρὸς τὸ κέντρον τῆς σφαιρας, εἶναι δὲ μέγιστος, ὅταν ἡ τομὴ διέρχεται διὰ τοῦ κέντρου.

Μέγιστοι κύκλοι τῆς γῆς είνε οἱ ἴσημερινὸς καὶ οἱ μεσημβρινοί.

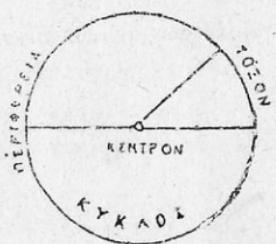
Ἴσημερινὸς λέγεται ὁ μέγιστος νοητὸς κύκλος, τοῦ ὃποίου πάντα τὰ σημεῖα τὰ κείμενα ἐπ' αὐτοῦ, ἀπέχουσιν ἐξ Ἰσοῦ ἀπὸ τῶν δύο πόλων. Ὁ ἴσημερινὸς διαιρεῖ τὴν γῆν εἰς δύο ἡμισφαίρια, εἰς βόρειον καὶ εἰς νότιον.

Μεσημβριγοὶ λέγονται οἱ μέγιστοι γοητοὶ κύκλοι τῆς γῆς, οἵτινες διέρχονται διὰ τῶν πόλων. Εἶνε δὲ οὗτοι πολλοί, διότι δυνάμεθα γὰρ φαντασθῶμεν, ὅτι διέρχεται τοιοῦτος εἰς πάντα τόπουν.

Κυρίως μεσημβρινὸς τόπου τιγδὸς καλεῖται τὸ ἥμισυ τοῦ μεσημβρινοῦ, τὸ διερχόμενον διὰ τοῦ τόπου τούτου, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πόλου εἰς τὸν ἔτερον, ἀντιμεσημβρινὸς δὲ τὸ ἔτερον ἥμισυ,

Πρῶτος μεσημβρινὸς λαμβάνεται ἢ ὁ διερχόμενος διὰ τῆς γῆς νήσου Φέρρου, (μιᾶς τῶν Καναρίων γῆσσων τῆς Ἀφρικῆς), ἢ ὁ διερχόμενος διὰ τῶν Παρισίων, ἢ διὰ τοῦ Γκρήγοροῦ (προσατέλου τοῦ Λονδίνου). Κατὰ τοῦτον δρίζονται τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆς γῆς, τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν.

4. ΙΚΩΝΟΣ, περιφέρεια, τόξον, μεσημβρινός. Κύκλος

Σχ. 1.

καλεῖται ἐπίπεδος ἐπιφάνεια περιτυμένη εἰς γραμμὴν καμπύλην, ἡς πάντα τὰ σημεῖα ἀπέχουσιν ἐξ Ἰσοῦ ἀπὸ σημείου ἐν τῷ μέσῳ (τοῦ κέντρου).

Ἡ καμπύλη αὕτη γραμμὴ καλεῖται περιφέρεια (σχ. 1).

Τόξον καλεῖται τμῆμα τῆς περιφέρειας. Ἐκάστη περιφέρεια διαιρεῖται εἰς 360 ίσα μέρη. Ἅτινα καλοῦνται μοῖραι (360°). Ἐκάστη μοῖρα ὑποδιαιρεῖται εἰς 60 ίσα μέρη καλούμενα πρῶτα λεπτά ($60'$ '), ἔκαστον δὲ πρώτον λεπτὸν εἰς 60 δευτερα ($60''$)). Γεωγραφικὸν πλάτος τόπου τιγδὸς καλεῖται τὸ τόξον τοῦ μεσημβρινοῦ, τὸ περιεχόμενον μεταξὺ τοῦ ἴσημερινοῦ καὶ τοῦ τόπου καὶ μετρούμενον κατὰ μοίρας (ἀπὸ 0° μέχρις 90°). Καὶ, ἂν ὁ μὲν τόπος κείται πρὸς βορρᾶν τοῦ ἴσημερινοῦ, καλεῖται τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τούτου βόρειον, ἂν δὲ πρὸς νότον νότιον (σχ. 2).

Γεωγραφικὸν μῆκος τόπου τινὸς καλεῖται τὸ τόξον τοῦ ἴσημερινοῦ τὸ περιεχόμενον μεταξὺ τοῦ πρώτου μεσημβριγοῦ καὶ τοῦ μεσημβριγοῦ τοῦ τόπου καὶ μετρούμενον κατὰ μοίρας ἀπὸ 0° μέχρις 180° . Ἐγ γάρ ὁ τόπος εἰνεὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ πρώτου καί κυρίως μεσημβριγοῦ, λέγεται τὸ γεωγραφικὸν μῆκος ἀνατολικόν, ἐγ δὲ πρὸς δυσμάς, λέγεται δυτικόν (σχ. 3).

Διὰ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους καὶ μήκους τόπου τιγδὲ δυνάμειθα νὰ ἀρίσωμεν

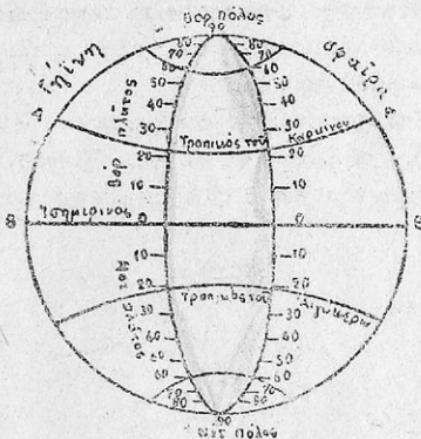
τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

ΣΗΜ. Αἱ Ἀθῆναι ἔχουσι γεωγραφικὸν μὲν πλάτος 28° , γεωγραφικὸν δὲ μῆκος 41° καὶ $25'$ (ἀπὸ τῆς νήσου Φέρρου).

5. **Κενήσεις τῆς γῆς.** Ηγγὶ τελεῖ διαφόρους κινήσεις, ᾧ αἱ κυριώτεραι εἰναι ἡ περιστροφὴ περὶ τὸν ἀξονα καὶ ἡ περιφορὰ περὶ τὸν ἥλιον.

α') Ἡ περιστροφὴ περὶ τὸν ἀξονα ἡ ἡ γῆμερησία κίνησις τῆς γῆς τελεῖται ἐκ Δ. πρὸς Α. ἐν διαστήματι 24 σχεδὸν ὥρων, στρέψεται δὲ περὶ ἑαυτῆν, καθ' ὃν τρόπον ἡ κιγουμένη βέμδιξ (σδοῦρα). Ἔνεκα τῆς κινήσεως ταύτης νομίζομεν ὅτι ὁ οὐρανὸς στρέφεται κατὰ ἀντίθετον διεύθυνσιν. Τὸ μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὅπερ εἰναι ἐστραμμένον πρὸς τὸν ἥλιον, ἔχει γῆμέραν, τὸ δὲ ἔτερον, ὅπερ κρύπτεται ἀπὸ αὐτοῦ, ἔχει γύκτα.

β') Ἡ περιφορὰ περὶ τὸν ἥλιον ἡ ἡ ἐνίαυσία κίνησις αὐτῆς τελεῖται ἐκ Δ. πρὸς Α. ἐν διαστήματι 365 γῆμερων¹ καὶ 6 σχεδὸν ὥρων μετὰ ταχύτητος μεγαλυτέρας τριάριας τηλεσβόλου. Οὕτως

Σχ. 2. Γεωγραφικὸν πλάτος. Μετρεῖται ἐκ τοῦ ἴσημερινοῦ.

ή γη ἀνὰ πᾶν ἔτος περιφέρεται ἐπὶ ἐλλειψειδοῦς τροχιάς, ητοι ἐπὶ κύκλου διλίγον πεπιεσμένου, τοῦ ὅποιου τὸ μέσον περίπου κατέχει ὁ ἥλιος. Ἔνεκα τῆς κινήσεως ταύτης νομίζομεν ὅτι ὁ ἥλιος γράφει ἐν τῷ οὐρανῷ θόλῳ περιφέρειαν μεγίστου κύκλου ἐν διαστήματι ἔνδος ἔτους. Καλεῖται δὲ ἡ τροχιά αὕτη ἐκλειπτική, διότι αἱ ἐκλειψεις τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης συμβαίνουσιν, διαν τὰ σώματα ταῦτα εἶναι ἐπὶ αὐτῆς ἢ πλησίον αὐτῆς (σχ. 4).

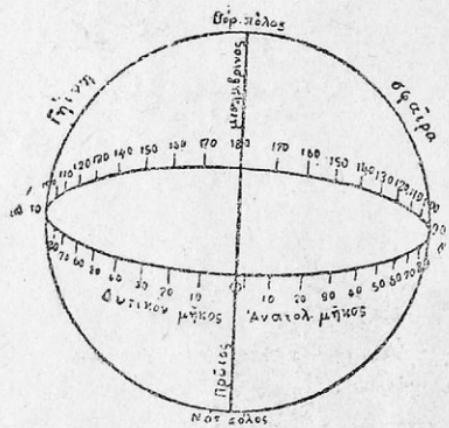
6). **Αξων καὶ κλίσις αὐτοῦ.** Ἀξων τῆς γῆς είναι ἡ νορτὴ γραμμή, περὶ ἣν ἡ γῆ περιστρέφεται. Ἐχει μῆκος 12.712

χλιδίμ. δὲν είγε δὲ κάθετος εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐκλειπτικῆς, ἀλλὰ κεκλιμένος. Ἔνεκα τούτου οἱ τόποι ἔκεινοι οἱ ὅποιοι κατάτηγοι περιστροφὴν διαγράφουσι μεγαλύτερον κυκλικὸν τόξον τοῦ ἥλιου, ἔχουσιν ἡμέρας μεγαλυτέρας, ἔκεινοι δέ, οἵτινες διαγράφουσι μικρότερον τόξον, ἔχουσιν ἡμέρας μικροτέρας. Εἰς ἔκαστον ὅμιλος τόπου δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸν κατὰ πάσας τὰς Ηέσεις τὰς ὅποιας λαμβάνει ἡ γῆ ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς. Οἱ τόποι, οἱ ἔχοντες τὰς μεγαλυτέρας ἡμέρας κατὰ τινὰ ὥραν τοῦ ἔτους, εὑρίσκονται μετὰ ἓξ μῆνας εἰς τὴν ἀντίθετον θέσιν καὶ τότε ἔχουσι τὰς μικροτέρας. Κατὰ τὴν 20ὴν Μαρτίου καὶ 22ὴν Σεπτεμβρίου πάντες οἱ τόποι ἔχουσιν ισημερίαν. Μόνον δὲ οἱ ἐπὶ τοῦ ισημερινοῦ τόποι ἔχουσι διαρκῶς ισημερίαν (σχ. 5).

Σχ. 3. Γεωγραφικὸν μῆκος
Μετρεῖται ἐκ τοῦ πρώτου μεσημβρινοῦ.

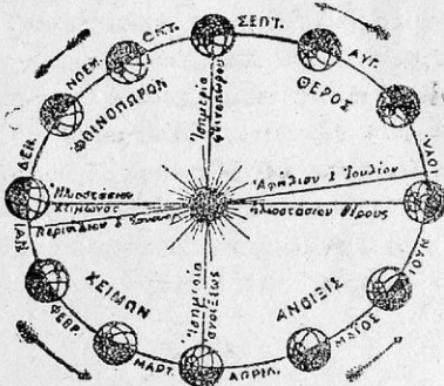
πτικῆς. Οἱ τόποι, οἱ ἔχοντες τὰς μεγαλυτέρας ἡμέρας κατὰ τινὰ ὥραν τοῦ ἔτους, εὑρίσκονται μετὰ ἓξ μῆνας εἰς τὴν ἀντίθετον θέσιν καὶ τότε ἔχουσι τὰς μικροτέρας. Κατὰ τὴν 20ὴν Μαρτίου καὶ 22ὴν Σεπτεμβρίου πάντες οἱ τόποι ἔχουσιν ισημερίαν. Μόνον δὲ οἱ ἐπὶ τοῦ ισημερινοῦ τόποι ἔχουσι διαρκῶς ισημερίαν (σχ. 5).

7) **Ἐγκατα τῆς γῆς.** Αἱ ἐκρήξεις τῶν ἡφαιστείων καὶ ἀλλα φαινόμενα δεικνύουσιν ὅτι τὰ ἐγκατα τῆς γῆς διατελοῦνται ἐν διαπύρῳ καὶ τετηχυίᾳ καταστάσει, ἔχοντα θερμοκρασίαν πολὺ μεγαλυτέραν τοῦ τετηχότος σιδήρου.

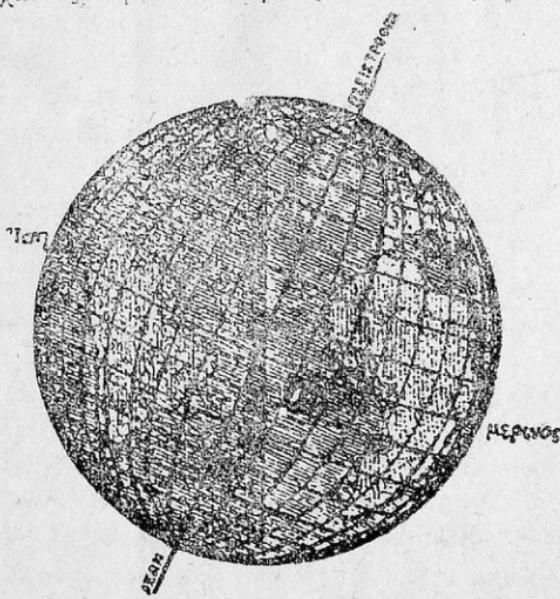

Εἰς ταύτην τὴν διάπυρον κατάστασιν εὑρίσκετο ποτε ή γῆ
όλόχληρος καὶ ώμοιάζε πρὸς
μικρὸν ἥλιον. Ἐπειδὴ αὕτη
ἀπαντωτικὲς ἐψύχετο, η̄ ἐπι-
φάνεια μάγον αὐτῆς ἐστε-
ρεοποιήθη καὶ ἐσχημάτισε
τὸν στερεὸν φλοιὸν η̄ τὴν
λιθόσφαιραν. Οὕτως ἐγέ-
κλεισε τὰ διάπυρα καὶ τε
τηκότα εἰσέτι σπλάγχνα
τοῦ πλανήτου, ὅπως ἐν τῷ
πορτοκαλίῳ ὁ φλοιὸς ἐγ-
κλεισε τὸν ὅπον αὐτοῦ.

8. ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΝῦΣΙΣΤΑΧΙΑΣ. Ο ἥλιος κινεῖται
ἐντὸς τοῦ ἀχανοῦς παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν πέριξ αὐτοῦ περιφε-

Σχ. 4. Η περιφορὰ τῆς γῆς
περὶ τὸν ἥλιον.

Σχ. 5. Κλίσις τῆς γῆς.—Φωτισμὸς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἥλιου
κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν
ρομένων πλανητῶν μετὰ τῶν δορυφόρων αὐτῶν. ὑπὸ κομητῶν τιγιών

καὶ ἀπείρων διαττόντων ἀστέρων. "Απαντες οὖτοι συνιστῶσι τὸ
ἡμέτερον πλανητικὸν σύστημα (σχ. 6).

Ἐκ τῶν πλανητῶν 8 εἰναι μεγάλοι, πολλοὶ δὲ μικροί. Κατὰ
σειρὰν δὲ ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἥλιου κείνται ώς ἔξης :

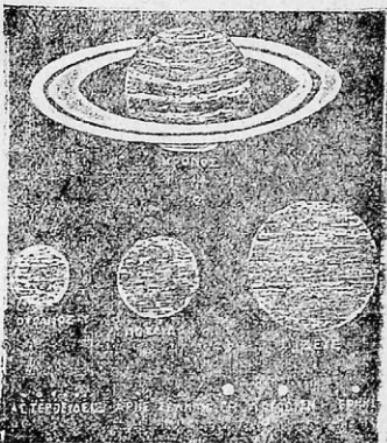
- 1) Ἔρημης 2) Ἀφροδίτης ("Εωσφόρος, Αὔγερινός, "Εσπερος)
- 3) Γῆ μετὰ τῆς Σελήνης, 4) Ἄρης μετὰ δύο δορυφόρων, 5) οἱ
μικροὶ τηλεσηνοπικοὶ ἢ ἀστεροειδεῖς, 450 περίπου τὸν ἀριθμόν.
- 6) Ζευς μετὰ 8 δορυφόρων,
- 7) Κρόνος μετὰ 10 δορυφό-
ρων καὶ τριῶν διακτυλίων, 8)
- Οὐρανὸς μετὰ 4 δορυφόρων,
- 9) Ποσειδῶν μεθ' ἕνδες δορυ-
φόρου, ὁ ἀπώτατος πάντων.

Ἐκ τῶν 8 μεγάλων πλα-
νητῶν ὁ μέγιστος εἶναι ὁ Ζευς,
ὁ ἐλάχιστος δὲ ὁ Ἔρημης. Ἡ
γῇ ώς πρὸς τὸ μέγεθος κατέ-
χει τὴν πέμπτην θέσιν, ώς
πρὸς δὲ τὴν ἀπόστασιν, ώς
φαίνεται ἀγωτέρῳ, τὴν τρίτην
(σχ. 7).

Δορυφόροι καλοῦνται τὰ οὐράνια ἐκείνα σώματα, ἃτινα παρα-
κολουθοῦσιν ὡρισμένον πλανήτην, περὶ ὃν κανονικῶς περιφέρονται.
Δορυφόρος τῆς γῆς εἶνε ἡ Σελήνη.

Κομῆται καλοῦνται τὰ περίεργα ἐκείνα οὐράνια σώματα, ἃτινα
ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐμφανίζονται ἐκτάκτως, ἢ κατὰ περιόδους, φέ-
ροντα κόμην φωτεινήν, μικροτάτην συνήθως, καὶ πυρήνα φωτει-
νότερον τῆς κόμης (σχ. 8).

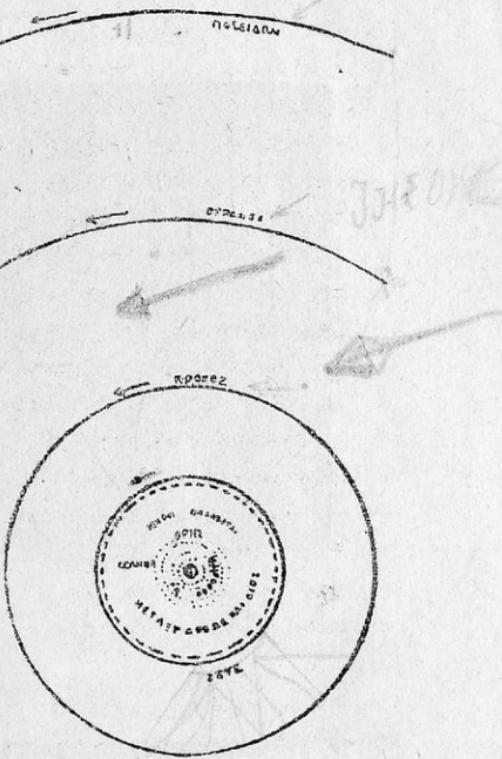
Διάττοντες ἀστέρες καλοῦνται τὰ μικρὰ ἐκείνα σώματα, ἃτινα
βλέπομεν διακρίζοντα τὸν οὐρανὸν κατὰ τὰς ἀνεφέλους νύκτας ώς
πύρουλοι. Κινοῦνται δὲ ταῦτα κατὰ σμήνη. Οσάκις προσεγγίζουσι
πρὸς τὴν γῆν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, ἔνεκα τῆς
θερμότητος, τῆς παραγομένης ἐκ τῆς προστριβῆς, ἀναφλέγονται.

Σχ. 6. Σύγκρισις τοῦ μεγέθους
τῶν πλανητῶν.

9) **Απλανεῖς ἀστέρες.** Ἀπλανεῖς ἀστέρες εἰνε τὰ ἀπειρά φωτεινὰ σημεῖα, ἀτινα βλέπομεν τὴν νύκτα εἰς τὸν οὐράνιον θόλον ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς ἀλλήλα θέσει. Τὰ οὐράνια ταῦτα σώματα είναι ἐπίσης ἥλιοι· διὰ γυμνοῦ δρθαλμοῦ ἀριθμοῦνται 5—6 χιλιάδες, διὰ δὲ ἵσχυροῦ τηλεσκοπίου ἀνέρχονται εἰς 22 ἑκατομμύρια καὶ πλέον. Καλοῦνται δὲ ἀπλανεῖς, διότι ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ πλανητικοῦ ἡμῶν συστήματος φαίνονται ὅτι δὲν μεταβάλλουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ θέλῳ τὴν πρὸς ἀλλήλους θέσιν, πράγματι ὅμως κινοῦνται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Μέγιστος τούτων φαίνεται εἰς ἡμᾶς ὁ **Σείριος**.

Πρὸς εὐκολωτέραν ἀναγνώρισιν τούτων ἔχουσι καταλέξεις εἰς δστερισμούς, εἰς οὓς ἔδωκαν διάφορα ὄγόματα ζῷων, ηρώων τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, ὄργάνων κλπ., π.χ., μεγάλη ἄρκτος, μικρὰ ἄρκτος, Περσεύς, Ἀνδροιμέδα, Ωρίων, Λύρα. Οἱ ήλιοι, δστις φαίνεται γράφων ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν ἐκλειπτικήν, διέρχεται κατ' ἔτος 12 ἀστερισμούς, οἵτινες καλοῦνται ζῷδια. Είναι δὲ ταῦτα τὰ ἔξης: Κριός, Ταῦρος, Δίδυμοι (ζῷδια τοῦ ἔαρος), Καρκίνος, Λέων, Παρθένος (ζῷδια τοῦ θέρους), Ζυγός, Σκορπίος, Τοξότης (ζῷδια τοῦ φθινοπώρου), Αἰγόκερως, Γύροχόδος καὶ Ἰχθύες (ζῷδια τοῦ χειμῶνος).

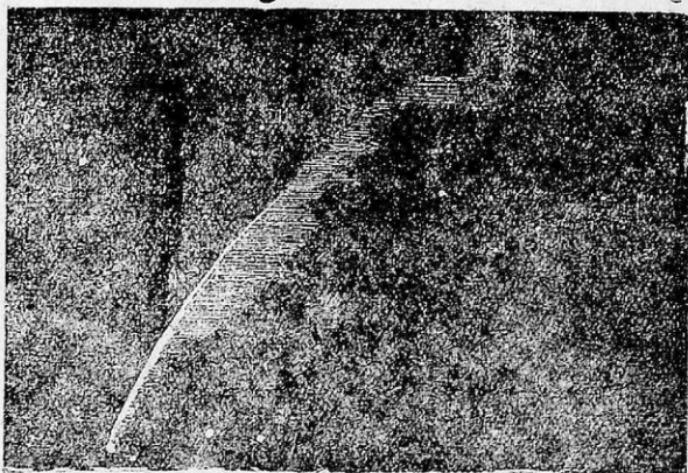

Σχ. 7. Τὸ ήλιακόν σύστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

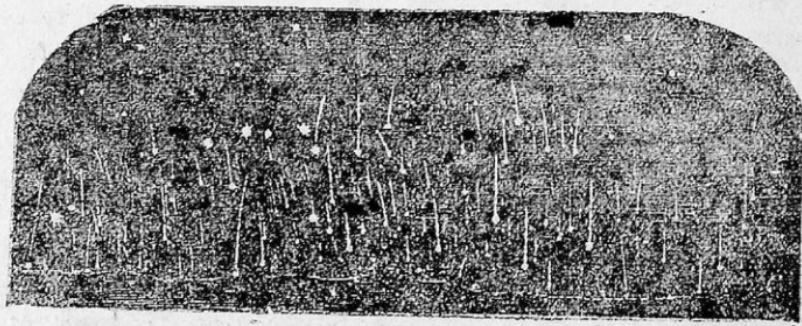
Γενικαὶ γνῶσεις ἐκ τῆς χαρτογραφίας.

1. Γεωγραφικὸς χάρτης. Γεωγραφικὸς χάρτης οὐλεῖ-

Σχ. 8 Κοιμήτις

ται ἡ παράστασις ἐπὶ ἐπιπέδου χάρτου μέρους τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἢ ὅλου λήπου τῆς γῆς. Ἐχει δὲ συγήθως σχῆμα ὀρθογω-

Σχ. 9. Βροχὴ διαττόντων ἀστέρων

νίου τετραπλεύρου, οὗτοις αἱ ἔριζόντιαι πλευραὶ ἄγονται ἐκ δυ-

σμῶν πρὸς ἀγατολάς, αἱ δὲ κάθετοι ἐκ βορρᾶ πρὸς γότον. Οὗτως οἱ παράλληλοι κύκλοι φέρονται δριζοντίως, οἱ δὲ μεσημβρίνοι καθέτως. Αἱ γραμμαὶ αὗται εἶναι παράλληλοι πρὸς τὰς πλευρὰς τοῦ πλαισίου, θταν δ. χάρτης εἶναι τοπογραφικὸς καὶ παρίστημικὸν μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· ἂν δημιώσουσι παρίστημα μέρος τῆς γῆς, ὡς ἀποδοθῆ καὶ τὸ σφαιρικὸν τμῆμα αὐτῆς, οἱ γραμμαὶ αὗται παρίστανται ως καρπύλαι, μή διστηνοῦσι παράλληλοι πρὸς τὰς πλευρὰς τοῦ πλαισίου.

Ἐν τῷ γεωγραφικῷ χάρτῃ παρίστανται δ. δριζόντιος διαμελισμός, οἱ ποταμοί, αἱ λίμναι, αἱ σπουδαιότεραι πόλεις, οἱ σιδηρόδρομοι καὶ αἱ κυριώταται ἔδοι. Ἡ δὲ μορφὴ τοῦ ἐδάφους μόλις διαφαίνεται κατὰ τὰ δρη, ὣν παρίστανται αἱ κλιτύες διὰ μικρῶν πεπυκυωμένων γραμμῶν ἥ καὶ διὰ γαιόχρου χρώματος.

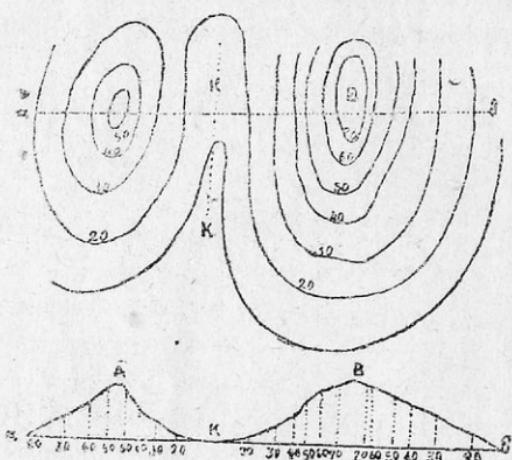
2. **Ανάγνωσις γεωγραφικοῦ χάρτου.** Αἱ διευθύνσεις τῶν παραλλήλων καὶ μεσημβρινῶν διεκνύουσι τὸν προσανατολισμὸν τοῦ χάρτου. Οὕτω παρατηροῦντες δυγάμεθα γὰρ διακρίνωμεν τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐλιγμῶν τοῦ δριζοντίου διαμελισμοῦ μιᾶς χώρας, τὴν διεύθυνσιν τῶν ποταμῶν, τῶν κοιλάδων, τῶν ὁροσειρῶν, τὴν θέσιν τῶν πόλεων πρὸς τὰ πέριξ καὶ τὸν δριζοντα κύκλον. Οὕτω π.χ. παρατηροῦντες τὸν χάρτην τῆς Ἀττικῆς ἀντιλαμβανόμεθα διτὶ ἥ πρὸς τὸν Σαρωνικὸν παράλια αὐτῆς ἔχει διεύθυνσιν ἐκ ΒΔ. πρὸς ΝΑ. Τὸ ἀκρωτήριον Σούνιον εἶνε τὸ γοτιώτατον τῆς Ἀττικῆς. Ο Κηφισός ποτατὸς ἔχει διεύθυνσιν ἐκ ΒΑ. πρὸς ΝΔ., δ. Υμηττός ἐκ Β. πρὸς Ν., ἥ Πάρνης ἐκ Δ. πρὸς Α. Αἱ Ἀθῆναι κείνται κατὰ τὴν ὅμώνυμον πεδιάδα, ἥτις ἔχει πρὸς Α. τὸν Υμηττόν, ΒΑ. τὸν Πεντελικόν, πρὸς Β. τὴν Πάρνηθα, πρὸς Α. τὸν Αἰγάλεων, ΝΔ. δὲ τελευτὴ πρὸς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον.

Οσογ δ. χάρτης ἀπεικονίζει μικροτέραν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς τοσοῦτον οὖτος εἶνε λεπτομερέστερος.

3. **Ανάγλυφος χάρτης.** Ἀνάγλυφος χάρτης εἶνε ἔχεινος, διτις παρίστημα τὴν μορφὴν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ως ἐν εἰκόνῃ ἐκτύπω. Αἱ φυσικαὶ ἀνωμαλίαι τοῦ ἐδάφους ἐκτυπώνται ἐγ τούτῳ ἐν σμικρῷ.

Ἐάν τις συγκρίνῃ ἀνάγλυφον χάρτην, ὃν ἐμελέτησε πρὸς ἐπίπεδον γεωγραφικόν, δύναται γὰρ διδαχθῆ τὸν τρόπον, διὸ οὗ ἀναπαρίσταται τὸ ἔδαφος, καὶ πῶς διένθηρα νῦψη ἀποδίδονται διὸ ἀραιότερων ἢ πυκνοτέρων γραμμῶν.

4. **Τομή.**— Ἐάν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἔχομεν ἔδαφος τί, ὅπερ

Σχ. 10. Τομή.

παρίσταται διὰ καμπύλων γραμμῶν. Ἐχομεν π. χ. δύο λόφους Α καὶ Β, οἵτινες χωρίζονται διὰ τυνος κοιλάδος Κ. Φέρομεν δὲ αὐτῶν τὴν γραμμὴν α ἥ καὶ ὑποθέτομεν ὅτι αὕτη διέρχεται καθέτως τοὺς λόφους τούτους. Ἡ γραμμὴ αὕτη ἐν τῷ πραγματικῷ ἔδαφει θάτεμη τοῦτο κατὰ καμπύλην γραμμὴν, ἣν καλοῦμεν τομὴν (σχ. 10).

Οθεν τομὴ ἔδαφους τινὸς εἶναι ἡ διὰ καθέτου ἐπιπέδου διατομὴ τούτου, καθ' ἣν οἰανδήποτε διεύθυνσιν, πρὸς ἣν ἀντιστοιχοῦσι τὰ νῦψη τῶν διαφόρων σημείων τοῦ ἔδαφους.

5. **Μέτρησις ἀποστάσεων, κλιμαξ.**— Επὶ τοῦ χάρτου δυνάμεθα γὰρ ἀνευρίσκωμεν καὶ τὰς πραγματικὰς ἀποστάσεις διαφόρων σημείων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ χάρτῃ αἱ ἀποστάσεις παρίστανται πολὺ μικρότεραι, πρὸς ἀγεύρεσιν τούτων βοηθούμεθα ὑπὸ τῆς **κλιμακος**, ἣτις παρατίθεται τῷ χάρτῃ.

Κλιμαξ εἶναι ἡ ὑψισταμένη σχέσις μεταξὺ τῶν πραγματικῶν ἀποστάσεων πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀντιστοιχούσας. Ἐάν π. χ. ἔκτασις τοῦ ἔδαφους 1 μέτρου ἀναπαρίσταται ἐπὶ τοῦ χάρτου εἰς μῆκος 1 χιλιοστ. (0,001 μετ.), δηλ. 1000 φορὰς μικρότερον, ἡ σχέσις τῶν δύο τούτων μηκῶν εἶναι 2 πρὸς 1000, γράφεται δὲ

ώς κλάσμα $\frac{1}{1000}$ ή 1 : 1000, τοῦ δποίου δ μὲν ἀριθμητὴς παριστὰ πραγματικόν τι μῆκος, ὁ δὲ παρονομαστὴς ποσάκις τὸ μῆκος τοῦτο παρίσταται ἐν τῷ χάρτῃ μικρότερον. Ἀντιστρόφως, εἰς τὴν κλίμακα $\frac{1}{10000}$ 1χιλιοστόμ. τοῦ χάρτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς 10 μέτρα, εἰς τὴν κλίμακα $\frac{1}{700.000}$ πρὸς 700 μέτρα, εἰς τὴν κλίμακα $\frac{1}{1.000.000}$ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 1000 μέτρα.

"Οσον μικρότερος εἶναι ὁ παρονομαστὴς κλίμακος ἑνὸς χάρτου τοσοῦτον ἡ χώρα ἀπεικονίζεται μεγαλυτέρα, διὸ ὁ χάρτης οὗτος εἶναι λεπτομερέστερος.

Διὰ γὰρ μετρῶμεν τὴν πραγματικὴν ἀπόστασιν δύο σημείων ἐπὶ τοῦ χάρτου χωρὶς γὰρ καταφεύγωμεν εἰς ὑπολογισμούς, εἰνε κατεσκευασμένη ἐν τῷ χάρτῃ καὶ παρὰ τὴν κλίμακα γραμμή, ητις ὑποδιαιρεῖται εἰς ἵσα διαστήματα, ὃν ἔκαστον παριστὰ ὥρισμένον ἀριθμὸν μέτρων (έκατόμετρα, χιλιόμετρα, μυριόμετρα). Ἔάγε θέλωμεν γὰρ μετρήσωμεν ἀπόστασίν τινα, μετροῦμεν ταῦτην ἐπὶ τοῦ χάρτου διὰ τοῦ διαβήτου. "Επειτα θέτομεν τὸ ἐν ἄκρον τοῦ διαβήτου ἐπὶ μιᾶς τῶν διαιρέσεων τῆς κλίμακος δεξιὰ τοῦ Ο οὔτως, ὅστε τὸ ἔτερον ἄκρον γὰρ πέσῃ ἀριστερὰ τοῦ Ο καὶ ἐπὶ τῆς κλίμακος. Οὔτως εὑρίσκομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔκατομμέτρων (χιλιομέτρων, μυριομέτρων), ἕτι δὲ κλάσμα τούτου, ὅπερ ὑπολογίζεται ἀριστερόθεν τοῦ Ο.

1

Η κλίμαξ $\frac{1}{100.000}$ παρίσταται ὡς ἑξῆς κατὰ χιλιόμετρα.

1	2	0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	2	0	1	2	3	4	5	6	7	8

Η κλίμαξ $\frac{1}{1.000.000}$ παρίσταται κατὰ χιλιόμετρα ὡς ἑξῆς :

5	6	10	20	30	40	50	60	70	80
5	6	10	20	30	40	50	60	70	80

Διὰ τῆς κλίμακος, ἐάν θέλωμεν γὰρ ὑπολογίσωμεν πόσου ἐσμικρύνθη τὸ πραγματικὸν μέγεθος τῆς ἐπιφανείας τῆς ἀπεικονίζο-

μένης χώρας, πρέπει νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν παρογομαστὴν ἐπὶ ἑαυτόν. Εἰς τὴν αὐλίαν π. χ. 1 : 1000 ἡ πραγματικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀπεικονιζομένης χώρας ἔσμικρύνθη 1000×1000 φοράς, ἥτοι ἀπεικονίσθη 1.000.000 φοράς μικροτέρα. Ἐὰν ἔχωμεν χάρτην τῆς Ἑλλάδος ὅπερ αὐλίαν 1 : 1.000.000 καὶ θεωρήσωμεν αὐτὸν ὡς σινδόνα, θὰ καλύψωμεν τὴν πραγματικὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἑλλάδος, ἔὰν ἔχομεν 1.000.000.000.000 ἵσας πρὸς ταῦτην σινδόνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικαὶ γνῶσεις ἐκ τῆς φυσικῆς γεωγραφίας
καὶ τῆς ἀνθρωπογραφίας.

1. **Φυσικὴ σύστασις τῆς γῆς.** Ἐμάθομεν ὅτι ἡ γῆ ἡτέ ποτε διάπυρος καὶ ἐν τετηκούρᾳ καταστάσει, ἐπειδὴ δὲ ἀπαύστως ἐψύχετο, ἐστερεοποιήθη μόνον ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς. Ἀκολούθως καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῆς εὑρισκόμενοι ἀτμοὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ κατέπεσον καὶ ἐσχημάτισαν τοὺς ὡκεανούς. Οὕτω σήμερον ἐν τῇ γῇ διακρίνονται τὰ ἔξης:

α') **Τὸ τετηκὸς περίκεντρον,** δηλ. τὰ διάπυρα καὶ τετηκότα εἰσέτι σπλάγχνα τῆς γῆς, ὅπως εἶνε ἐν τῷ πορτοκαλίῳ ὁ δῆπος αὐτοῦ.

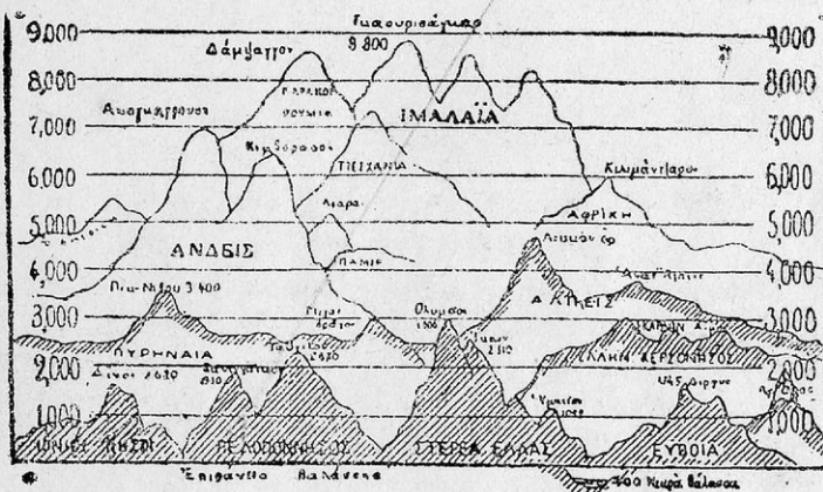
β') **Ἡ λιθόσφαιρα,** δηλ. ὁ στερεοποιηθεὶς φλοιὸς τῆς γῆς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ὅπως εἶνε ὁ φλοιὸς τοῦ πορτοκαλίου. Τὸ πάχος αὐτῆς εἶνε μόλις 150 ἔως 200 χιλιομέτρων.

γ') **Ἡ ύδροσφαιρα,** δηλ. τὸ καλύπτον τὴν λιθόσφαιραν ὅδωρ, ὅπερ ἄλλοτε ἐκάλυπτεν αὐτὴν πανταχοῦ ὡς ἀπέραντος ὡκεανός.

δ') **Ἡ ἀτμόσφαιρα,** δηλ., ὁ ἀτμοφαιρικὸς ἀήρ, ὃστις περιβάλλει τὴν γῆν ὡς σφαῖρα κοίλη.

ε') **Ἡ βιόσφαιρα,** δηλ. ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς λιθοσφαιρᾶς, ἢτις χρησιμεύει ὡς κατοικία τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν.

2. Μισθολογία τής έξιτερης έπιφανείας τής λιθοσφαίρας σχηματίζει διαφόρους έξογκωσεις και καταβυθίσεις, διότι τούτο ή υδρόσφαιρα συσσωρεύεται εἰς τὰ χαμηλότερα μέρη αὐτῆς. (Ούτως η έπιφάνεια τῆς γῆς διακρίνεται εἰς ξηράν και θάλασσαν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς λίμνας, ὡν τὸ οὐδωρ συσσωρεύεται εἰς μεμονωμένας καταβυθίσεις. Εκ τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς έπιφανείας τῆς λιθο-

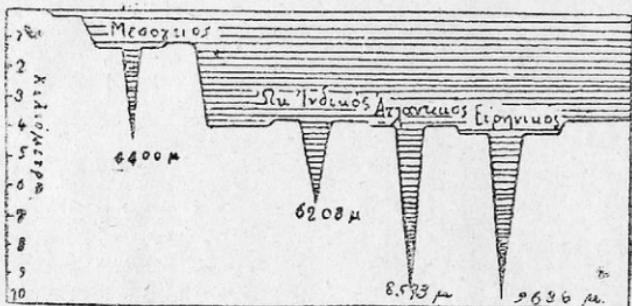

Σχ. 11. Οροσειραὶ καὶ κορυφαὶ διαφόρων ὥρων.

σφαιραῖς προέρχεται καὶ η ἀκανόνιστος ἀκανομή τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Τὸ πλεῖστον τῆς ξηρᾶς εὑρίσκεται ἐν τῷ βορείῳ Ημισφαιρίῳ, ἐνῷ τὸ πλεῖστον τῆς θαλάσσης ἐν τῷ νοτίῳ.

Ἄλι διάφοροι ἀνωμαλίαι τῆς έπιφανείας τῆς λιθοσφαίρας ἥρχεσαν γενόμεναι, ἀφ' οἷς ἔποχῆς ἐσχηματίζετο αὐτῇ. Επειδὴ δὲ διγνώσκωντο τὰ διάπυρα σπλάγχνα τῆς γῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου συνεστέλλοντο καὶ ἐσμικρύγοντο καθ' ὅγκον. Η λιθόσφαιρα συγεπύσσετο καὶ ἐρρυτιδοῦτο, καθ' ὃν τρόπον ρυτιδοῦται ὁ ραγὸς σταφυλῆς ξηραινομένης. Οὕτω τημάτα τῆς λιθοσφαίρας, ἀναδύσαντα ἐκ τῆς έπιφανείας τοῦ ἀρχαίου ὠκεανοῦ, ἐσχημάτισαν βαθμηδὸν τὰς

ηπείρους καὶ τὰ ὅρη καὶ διεμόρφωσαν τοὺς Ἡ μεγάλους ὥκεανούς.
"Οτε δμως πλέον ἡ λιθόσφαιρα ἔπαυσε γὰ εἰγε ἐλαστική, ἡ συ-
στολὴ δὲ τῶν σπλάγχνων ἐξηκολούθει, ἡ λιθόσφαιρα πολλάκις διερ-
ράγη, διὰ δὲ τῶν ρηγμάτων ἀνήρχετο ἡ τετηκυῖα ὅλη μέχρι τῆς
ἐπιφανείας αὐτῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ γοῦ ἔτι ἀγενθλίθεται
κατὰ περιόδους ἡ τετηκυῖα αὔτη ὅλη (λάβα), ἢτις σχηματίζει τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς ἡφαίστεια.

Σχ. 12. Τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τὰ περισσότερα ἡφαίστεια τῆς γῆς εὑρίσκονται εἰς τὰ παρά-
λια, διότι ἔκει ἡγοιχθησαν καὶ τὰ περισσότερα καὶ βαθύτερα ῥήγ-
ματα τοῦ ἐδάφους κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ἡπείρων. Ἐν τῇ
Ἐλλάδι: ἐνεργὸν ἡφαίστειον είτε τὸ τῆς γῆσου Θήρας. ^λ

3. Μορφολογία τοῦ βυθοῦ τῶν θαλασσῶν. Αἱ
ἀνωμαλίαι τοῦ βυθοῦ τῶν θαλασσῶν εἶνεις μικρότεραι. Ἐγῷ τὰ ὅρη
τῆς Ἑρεᾶς σχηματίζουσι ἀποτόμους ἀγυψώσεις, τὰ μεγάλα βάθη
τῆς θαλάσσης σχηματίζουσιν ἡρέμους καταπτώσεις. Ἀξιον δὲ
παρατηρήσεως είνει, ὅτι τὰ μέγιστα βάθη τῶν θαλασσῶν δὲν κατέ-
χουσι τὸ κεντρικὸν μέρος αὐτῶν, ἀλλ' εὑρίσκονται μᾶλλον πρὸς τὰ
παράλια, καθ' ἓν πάρχουσιν ὑψηλὰ ὅρη. Παρὰ τὰ παράλια τὸ βά-
θος τῆς θαλάσσης κατὰ μὲν τοὺς αἰγαλοὺς καταπίπτει κατὰ μι-
κρόν, κατὰ δὲ τὰς ἀκτὰς ἀποτόμως. Τὸ βαθύτατον μέρος τῶν θα-
λασσῶν εὑρίσκεται ἐν τῷ Μεγάλῳ ὥκεανῷ, παρὰ τὰς Φιλιππίας
γῆσους (10 χιλιόμετρα).

4. Συγκοινωνία Σειά ξηρᾶς και θαλάσσης. Διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων και τὸ ἐμπόριον χρησιμεύουσι κατὰ μὲν τὴν ξηρὰν αἱ ὁδοί, οἱ οἰδηρόδρομοι, οἱ πλωτοὶ ποταμοὶ και αἱ διώρυγες, κατὰ δὲ τὴν θάλασσαν τὰ πλοῖα (ἀτμόπλοια και ἴστιοφόρα). Πλὴν τούτων οἱ ἄνθρωποι δύνανται νοερῶς γὰ συγκοινωνίας διὰ τοῦ τηλεγράφου και τηλεφώνου. Πρὸς τούτο ὑπάρχουσι κατὰ διαφόρους διευθύνεις ἐν μὲν τῇ ξηρᾷ γραμμαῖς συρμάτων, ἐν δὲ τῇ θαλάσσῃ καλώδια.

5. Εἴδη προϊόντων. Φυσικὰ προϊόντα τῆς γῆς εἶνε τὰ φυτά, τὰ ξύρια και τὰ δρυντά.

Φυτὰ η χλωρίς εἶνε τὰ φυόμενα ἐπὶ τῆς γῆς και ἐξαπλούμενα ἔνδυμα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Ὑπάρχουσι πολλὰ εἰδη φυτῶν, ἀτινα δὲν εἶνε καθ' ὅμοιον τρόπουν ἐξηπλωμένα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Ήπει τοὺς πόλεις, η χλωρίς εἶνε μικρά, μόνον δὲ βρύα και λειχήνες εύδοκιμοσιγ. Όσσα δὲ προχωροῦμεν πρὸς τὸν ισημερινόν, τασσοῦτον η χλωρίς γίνεται ἀφθονωτέρα και πλουσιωτέρα. Ήπουσιωτάτη εἰς τὴν θερμὴν ζώνην, ἔνθα εύρισκονται τὰ παραδένα δάση μετά γιγαντιαίων δένδρων.

Τὰ ζῷα εύρισκονται καθ' ὅλην τὴν γῆν, εἶνε δὲ και ταῦτα κατὰ τὴν ποικιλίαν τῶν εἰδῶν περισσότερα εἰς τὴν θερμὴν ζώνην.

Ορυκτὰ εἶνε τὰ ἄψυχα φυσικὰ σώματα τῆς γῆς. Σπουδαιότατα και χρησιμώτατα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶνε τὸ ἄλας, τὸ πετρόλαιον, οἱ λίθοι και τὰ διάφορα μέταλλα (χρυσός, ἀργυρός, μέλινβδος, χαλκός κλπ).

6. Τεχνικὰ προϊόντα. Τὰ τεχνητὰ προϊόντα παράγονται ἐκ τῶν φυσικῶν διὰ τῆς βιομηχανίας. Οὔτως ἐκ τοῦ βάμβακος, τοῦ λίνου, τοῦ ἐρίου και τῆς μετάξης κατασκευάζονται διάφορα οφάσματα. Έκ τῶν ἔλαιων, τοῦ φοίνικος, τοῦ σησάμου, τοῦ βόδου και ἄλλων παράγεται ἔλαιον· ἐκ τῶν σταφυλῶν, τῶν σύκων τῶν τεύτλων και ἄλλων παράγεται οιγόπνευμα κλπ.

7. Άνθρωποι γένος. Ο ἄνθρωπος εἶνε τὸ τελειότερον πλάσμα τῆς δημιουργίας, διακρινόμενον τῶν ἄλλων ζώων διὰ τὴν τελειοτέραν κατασκευὴν τοῦ σώματος και τὸ λογικόν.

Σαρρῆ Γεωγραφία Β' Έλλην. Σχολ. "Εκδ. 1η 15/5/1926. 2

Πάντες δὲ οἱ ἀνθρώποι ἀνέρχονται εἰς 1.750.000.000. Τέκνα τούτων
470 ἔκαναν κατοικοῦσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, 900 ἔκαναν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, 140 ἔκαναν
ἐν τῇ Ἀφρικῇ, 230 ἔκαναν ἐν τῇ Ἀμερικῇ καὶ 7 ἔκαναν ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ καὶ
Πολυνησίᾳ.

Θ. Θρησκεῖα. Αἱ διάφοροι θρησκεῖαι τῶν ἀνθρώπων παρήγθησαν ἐκ τῶν διαφόρων διξασιῶν, τὰς ὁποίας ἔχουσι πάντες
οἱ ἀνθρώποι περὶ τοῦ Θεοῦ. Δύγανται δὲ αὗται γὰρ καταταχθῆσιν
εἰς δύο μεγάλας τάξεις, τὸν πολυυθεῖσμὸν καὶ τὸν μονοθεῖσμὸν.
Εἰς μὲν τὸν πολυυθεῖσμὸν ἀνήκουσιν αἱ θρησκεῖαι ἑκεῖναι, αἵτινες
παραδέχονται ἕνα μόνον Θεόν.

Εἰς τὰς πολυθεῖσμας θρησκείας ὑπάγονται:

α') ὁ φειτιχισμός, ἐν τῇ μέσῃ Ἀφρικῆς, καθ' ἥν λατρεύονται
ἄψυχα ἀντικείμενα ἢ ἔμψυχα (λίθοι, δένδρα, ζῷα). Αὕτη εἶναι γὰρ
χονδροειδεῖστέρα τῶν θρησκειῶν.

β') ὁ βεακμανισμός καὶ ὁ βουδισμός, ἐπικρατοῦσαι ἐν τῇ
Ν. Α. Ἀσίᾳ (περὶ τὰ 650 ἔκαντα). Αὕται εἶναι αἱ τελεότεραι πο-
λυθεῖαι θρησκεῖαι.

Εἰς τὰς μονοθεῖσκας θρησκείας ἀνήκουσιν:

α') ὁ ιουδαϊσμός, ἡ θρησκεία τῶν Ἑbreίων (11 ἔκαντα), β')
ἡ μωϋμεθανισμός (240 ἔκαντα), γ') ὁ χριστιανισμός (60 ½ ἔκαντα),
ὅστις περιλαμβάνει πάντας τοὺς πιστεύσαντας εἰς τὸν Κύριον γῆμαν
(Ιησοῦν Χριστόν). Οἱ χριστιανοὶ ὑποδιαιροῦνται: 1) εἰς ὁρθοδόξους,
2) εἰς δυτικοὺς ἢ σιτικοὺς καὶ 3) εἰς διαμαρτυρομένους.

Σ. Σπολιτειαρίς. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἄλλοις ἔχουσι
μικρὰν διανοητικὴν μέρηφωσιν καὶ ἄλλοι μεγαλυτέραν, διὰ τοῦτο
οἱ ἀνθρώποι διακρίνονται εἰς βαρβάρους καὶ πεπολιτισμένους.
Η διαρραρότης ἢ ἡ πολιτισμὸς ἐξαρτᾶται ιδίως ἐκ τοῦ τρόπου,
καθ' ὃν οἱ ἀνθρώποι ζῶσιν. Οὕτω κατὰ τὸν τρόπον τοῦ βίου καλοῦνται:

α') πλάνητες, οἵσοι μόλις ἔχουσι σταθερὰν κατοικίαν καὶ ζῶσιν
ἐκ τοῦ κυνηγίου καὶ τῆς ἀλιείας. (Οὗτοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄγριοι.)

β') νομάδες. οἵσοι δὲν ἔχουσι σταθερὰν κατοικίαν, ἀλλὰ πλα-

νῶνται ὑπὸ σκηνὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ζῶντες ἐκ τῆς διατροφῆς
ζῷων (κτηνοτροφίας).

γ') *Οἱ μονίμους κατοικίας ἔχοντες*, οἵτινες διὰ τοῦ συνοικι-
σμοῦ ἀποτελοῦσι χωρία καὶ πόλεις. Οἱ λαοὶ οὗτοι εἶναι συνήθιως
πεπολιτισμένοι.

Θ. *Εθνοὶ τῶν ἀνθρώπων*. Πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἄν-
θρωποι διαφέρουσι κατὰ τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος τὴν κατασκευὴν
τοῦ κρανίου καὶ τὸ εἶδος τῆς κόμης. Κατὰ τὰς διαφορὰς ταύτας
διατροφύνται εἰς πέντε ἀνθρωπολογικὰς φυλὰς αἵτινες εἶναι αἱ ἔξης :

α') *Καυκασία*, (λευκὴ φυλή). Οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς ταύτης
ἔχουσι τὸ χρῶμα λευκὸν ἢ σιτόχρουν, κεφαλὴν κανονικήν, πρό-
σωπον φοειδὲς καὶ τρίχας μακρὰς καὶ εὐθείας. Κατοικοῦσι δὲ ἐν
τῇ Εύρωπῃ, τῇ ΝΔ. Ἀσίᾳ, τῇ Β. Ἀφρικῇ καὶ ὁδὸς ἔποικοι ἐν τῇ
Ἀμερικῇ, Αὐστραλίᾳ καὶ τῇ Ν. Ἀφρικῇ (περὶ τὰ 800 ἑκατ.).

β') *Μογγολικὴ* (κιτρίνη φυλή). Οἱ Μογγόλοι ἔχουσι χρῶμα
κίτρινον ἢ μελανόχρουν, τὰ μῆλα τῶν παρειῶν προέχοντα, δρυμα-
μοὺς στεγούς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λοξούς καὶ τρίχωμα μέλαν καὶ
σκληρόν. Κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ βορείᾳ, ἀνατολικῇ καὶ μέσῃ Ἀσίᾳ
καὶ εἰς τὰς βορείας χώρας τῆς Εύρωπης (περὶ τὰ 550 ἑκα-
τομμύρια).

γ') *Νιγριτικὴ* ἢ *Αἰθιοπικὴ* (μαύρη φυλή). Οἱ τῆς φυλῆς ταύτης
ἔχουσι δέρμα μέλαν, σιαγόνας προεχούσας, χείλη πλατέα
καὶ τρίχωμα ἐριώδες. Κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ μέσῃ καὶ νοτίᾳ Ἀφρικῇ
(περὶ τὰ 110 ἑκατ.).

δ') *Ἀμερικανικὴ*. Οἱ τῆς φυλῆς ταύτης ἔχουσι χρῶμα χαλ-
κόχρουν, ἐπερ βάπτιους ἐρυθρὸν (ἐρυθρόδερμοι), σιαγόνας προε-
χούσας, χείλη πλατέα καὶ τρίχωμα ἐριώδες. Οὗτοι εἶναι αὐτόχθο-
νες Ἀμερικανοὶ καὶ βαθμόδον ἐκλείπουσιν (8 ἑκατ.).

ε') *Μαλαικὴ*. Οἱ Μαλαῖτοι ἔχουσι χρῶμα κίτρινον μελανίζον,
ὅτινα πλατεῖαν καὶ στόμα μέγα, τρίχωμα δὲ οὐλον συγήθως. Κα-
τοικοῦσιν ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Ἀσίας Μαλάκκῃ καὶ ταῖς Ἰγδονίαις
νήσοις (50 ἑκατ.).

“Υπέρχουσι καὶ τινες ἴδιαιτεραι φυλαῖ, αἵτινες δὲν ὑπάγονται
εἰς τὰς ἀνωτέρω. Τοιαύτας φυλὰς ἀποτελοῦσιν οἱ *Αὐστραλια-*

θαλάσσης σχηματίζονται τὸ Τυρρηνικόν, τὸ Ἰόνιον, τὸ Ἀδριατικὸν καὶ τὸ Αιγαῖον. Τὸ Αἰγαῖον συγχωνεύεται μετὰ τῆς Ηροποντίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου. Εἰς τὸ βορειότερον δὲ μέρος τοῦ Εὐξείνου σχηματίζεται ἡ Ἀξοφικὴ θάλασσα, καὶ αὕτη πηγυμένη τὸν χειμῶνα.

Χερσόνησοι. Μεταξὺ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τῆς βορείας θαλάσσης, τοῦ Σκαρράκου, Καττεγάτου καὶ Βαλτικῆς θαλάσσης ἐκτείνεται ἡ Σκανδινανϊκὴ χερσόνησος, ἡ μεγίστη τῆς Εὐρώπης. Ἀπέναντι ταύτης, μεταξὺ τῆς βορείας καὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης είναι ἡ Ἰουνιανδική. Νοτιοδυτικῶς, μεταξὺ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῆς Μεσογείου, ἐκτείνεται ἡ Πυρηναϊκή, κατὰ δὲ τὴν Μεσόγειον ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ Ἑλληνική. Ἐν δὲ τῷ Εὐξείνῳ πρὸς τὴν Ἀζοφικὴν ἐκτείνεται ἡ Ταυρικὴ (ἢ Κριμαϊκὴ) χερσόνησος.

Νήσοι. Νήσους ἡ Εὐρώπη ἔχει ἐν μὲν τῷ Ἀτλαντικῷ τὰς Βρεττανικὰς (μεγάλη Βρεττανία καὶ Ἰρλανδία). Υπάρχουσι δὲ πολλοὶ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς θαλάσσαις, ὡς ἐν τῇ Βαλτικῇ, ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ ἰδίως ἐν τῷ Αἰγαίῳ Ήλεύθεροι (οἱ Ἑλληνικαί).

ΒΗΦΡΑΚΙΑΤΟΙΣ ἐθνάφους. Ἡ Εὐρώπη διακρίνεται εἰς δρεινὴν καὶ πεδινὴν. Ἐάν φέρωμεν γραμμὴν ἀπὸ τῆς Βορείου θαλάσσης μέχρι τοῦ Εὐξείνου πόντου, σχηματίζομεν τὸ δριον τῶν δύο τούτων μερῶν. Καὶ τὸ μὲν βορειοανατολικὸν μέχρι τῶν Οὐραλίων δρέων είναι ἐκτεταμένον βαθύπεδον, τὸ δὲ ἔτερον κατὰ τὸ πλεῖστον δρεινόν. Τὸ κεντρικὸν καὶ ψιστὸν σύστημα τῆς Εὐρώπης είναι αἱ πλήρεις παγετώνων Ἀλπεις, ὡς τὸ ψιστὸν δρος είναι τὸ Λευκὸν (4800 μ. ὅψος). Ἐκ τούτων προεκτείνονται τὰ πλεστα τῶν δρέων τῆς Εὐρώπης, ἐν οἷς καὶ τὰ τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἵταλικῆς χερσονήσου.

Τὸ μέσον ύψος πάσης τῆς Εὐρώπης είναι 330 μέτρων. Ὁροπέδια δὲ σχηματίζονται ὀλίγα καὶ μερικὰ σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας ἡπείρους (ὡς τὸ τῆς Πυρηναϊκῆς κερδοσονήσου καὶ τὸ Βαναρικόν).

Λόγοι. Ἡ Εὐρώπη ὑπερτερεῖ τῶν ἄλλων ἡπείρων κατὰ

τὸ πλήθος τῶν πλοῖμων ποταμῶν, Παρατηροῦται δὲ δύο κύρια κέντρα ἀρχῆς ποταμῶν, αἱ Ἀλπεις καὶ τὸ κεντρικὸν δαθύπεδον τῆς θορειογατολικῆς Εὐρώπης.

Ἐκ τῶν Ἀλπεων τρέφονται τρεῖς σπουδαιότατοι, ὁ **Ροδανός**, ὁ **Έβρος** καὶ ὁ μέγιστος τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης **Δούναβις**. Ἐκ δὲ τῶν ποταμῶν τῆς ΒΑ. Εὐρώπης σπουδαιότατοι εἰναι ὁ **Δνείσπερος**, ὁ **Δάνη**, καὶ ὁ **Βόλγας**, ὁ μέγιστος τῆς Εὐρώπης.

Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λιμνῶν εἶναι μέγας. Ἰδίως διακρίνονται πολλαὶ λίμναι ἀμφοτέρωθεν τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης ὡς καὶ κατὰ τὰς Ἀλπεις.

Ελλείμα. Η Εὐρώπη δύναται νὰ διακρεθῇ εἰς τρεῖς κλιματολογικὰς ζώνας, αἵτινες εἰναι αἱ ἔξης:

1) Ἡ πρὸς τὴν **Μεσόγειον** θάλασσαν ζώνη ἔχει θέρος θερμὸν, χειμῶνα δὲ γλυκύν.

2) Ἡ πρὸς τὸν **Ατλαντικὸν** ζώνη ἔχει θέρος δροσερόν, χειμῶνα δὲ γλυκύν.

3) Ἡ **βορειοανατολικὴ** ζώνη ἔχει θέρος θραγύ, χειμῶνα δὲ φυγρόν. Ἐπικρατοῦντες ἄνεμοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰναι οἱ θέρειαι καὶ οἱ νοτιοδυτικοί.

Ελληθυσμαράς. Ἡ Εὐρώπη κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν τῶν ἥπερων κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων (470 ἑκατ.), τὴν πρώτην δὲ κατὰ τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ (47 κάτ. ἀνὰ ἥekt. χιλ.).

Οἱ κάτοικοι δούνται, πλὴν διλγῶν, ἀνήκουν εἰς τοὺς Ἀρίους λαούς, ὃν διακρίγονται τρεῖς διμεθίναι.

1) Ἡ **Ἐλληνολατινικὴ** (120 ἑκατ.), κατὰ τὴν νοτίαν καὶ δυτικὴν Εὐρώπην.

2) Ἡ **Γερμανικὴ** (160 ἑκατ.), ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐν ταῖς δορείαις χερσονήσοις καὶ νήσοις.

3) Ἡ **Σλαβικὴ** (150 ἑκατ.) κατὰ τὴν ΒΑ. Εὐρώπην καὶ ἐν τῇ Ελληνικῇ χερσονήσῳ.

Ἐκ τῶν λαῶν δὲ τῆς Εὐρώπης δὲν εἰναι Ἀριοι οἱ **Φίννοι**, οἱ Λάπτωνες, οἱ **Ουγγροί**, οἱ **Τσεροί** καὶ τινες ἄλλοι.

Θρησκεία. Οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης εἰναι χριστιανοί (δρ-

Κόλποι σπουδαιότατοι είνε:

Πρός Δ.

- 1) Ὁ μικρὸς τοῦ Αὐλῶνος παρὰ τὰ Ακροκεράνια.
- 2) Ὁ Ἀμβρωκιὸς οὗτονος εἰσόδος είνε ὁ πορθμὸς τῆς Ηρεβέζης.
- 3) Ὁ Κορινθιακὸς.

Πρός Α.

- 1) Ὁ Μέλας (κ. τοῦ Ξεροῦ)
- 2) Ὁ Στρυμονικός.
- 3) Ὁ Θεομαῖος (κ. τῆς Θεσσαλογίκης).
- 4) Ὁ Παρασιτικὸς (κ. τοῦ Βόλου)
- 5) Ὁ Σαρωνικός (κ. τῆς Αιγαίνης)

Χερσόνησοι σημαντικώταται σχηματίζονται ἡ Χαλιαδικὴ μεταξὺ τοῦ Θερμαίου καὶ Στρυμονικοῦ κόλπου, καὶ ἡ Πελαπόννησος, ἥτις κείται πρὸς Ν. τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ Σαρωνικοῦ κόλπου. Μεταξὺ τῶν κόλπων τούτων σχηματίζεται ὁ συνδέων τὴν Πελοπόννησον ἵσθμὸς τῆς Κορινθίου.

Πρὸς τὸν διαιρετισμὸν τῆς Χερσονήσου ἀντιστοιχοῦσι πλεῖσται νῆσοι καὶ μάλιστα ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, αἵτινες εὐγοοῦσι τὴν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν ἀπέναντι ἀκτήν, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Άλλησσοι τοῦ πελάγους τούτου είνε:

- 1) Αἱ νῆσοι τοῦ Θρακίου πελάγους, 2) ἡ Εὔβοια, 3) αἱ Βόρειοι Σποράδες, 4) αἱ Ἀνατολικαὶ καὶ Νότιαι Σποράδες, 5) αἱ Κυκλαδες καὶ 6) ἡ μεγαλόνησος Κεφαλη.

Μηδαιοφοίλωγέν τοῦ διαδικούσες. Ή χερσόνησος είνε δρεινή, ἀφίνουσα μόλις δύο εὐρείας πεδιάδας τὴν Βούλγαρικὴν πρὸς τὸν Δούναβιν ποταμὸν καὶ τὴν τοῦ Ἐβραίου.

Τὰ δὲ δρη δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς 5 δικτύῳ συστήματα.

- 1) Αἱ Ἰλλυρικαὶ Ἀλπεις. Αὗται ἐκτείνονται κατὰ ΒΔ. μέρος τῆς χερσονήσου ώς παράλληλοι δροσειραί. Μέρος τούτων καλούνται Διναρικαὶ Ἀλπεις, δύν ॐιστον δρός είνε ὁ Δασμύτερος.

2) Ἡ Πίνδος, ἡς ἡ κεντρικὴ δροσειρά δρίζει τὴν Ἡπειρον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. Πρὸς Β. ταύτης οὐφοῦσται ἡ Σινάρδος (τοιρκ. Σάρ δάγ, 2050 μ. ψφ.). τὸ ॐιστον τῶν δρέων τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου.

- 3) Τὰ δρη τῆς συνεχοῦσς Ἑλλάδος, ών πρὸς Β. οὐφοῦσται ὁ

ὑψηλὸς Ὀλυμπος (ἢ κατοικία τῶν θεῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας. 2985 μ. ὥψ.). Συνέχεια τούτων εἶνε τὰ ὅρη τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου, ἃς ὑψίστου εἶνε ὁ πυραμιδοειδῆς Ἀθως (κ. "Αγιον ὅρος), ἔχων ὕψος σχεδὸν 2000 μ.

4) Τὰ Μακεδονεθρακικὰ ὅρη. Ταῦτα κατέχουσι τὸ ΒΑ μέρος τῆς Μακεδονίας καὶ μέρος τῆς Θράκης, ἔχουσι δὲ σχῆμα τριγώνου. Τὰ σπουδαιότερα τούτων εἶνε τὸ Σκόμιον, ὁ Ὀρβηλος καὶ ἡ Ροδόπη (κ. Δεσποτοδούνι).

5) Ὁ Αἴμος (κ. Βαλκάνια, δηλ. δασύδη ὅρη). Οὗτος ἴρχει μενος ἀπὸ τοῦ παραποτάμου τοῦ Δουνάβεως Τιμόκου ἐκτείνεται ὡς ὅροςειρὰ μέχρι τοῦ Εὐξείγου πόντου, διαχωρίζων τὰς κυρίας πεδιάδας τῆς χερσονήσου, τὴν Βουλγαρικὴν καὶ τὴν τοῦ Ἐδρου.

"Ἐθνατον. Τὰ συνεχῆ τῆς χώρας ὅρη δὲν διαμορφοῦσιν εὔρεται περιοχὴν εἰς τοὺς ποταμούς: "Αν ἔξαιρέσωμεν τὸν διαγράφοντα τὰ ὅρια τῆς χερσονήσου Δούναδιν μόλις εἶνε πλωτοὶ οἱ παραπόταμοι τούτου Σάβος καὶ Μοράβας. Ἐκ τῶν λοιπῶν μέγιστος εἶνε ὁ Ἐβρος τῆς Θράκης (κ. Μαρίτσα), δστις ἐκδάλλει εἰς τὸ Θράκιον πέλαγος (μέρος τοῦ Αιγαίου). Ἐτεροὶ ἀξιο λόγου ποταμοὶ ἐκδάλλουσι πρὸς μὲν τὸ Αιγαῖον ὁ Νέαρος, ὁ Σιρεμών, ὁ Ἀξιός, ὁ Ἀλιάκμων καὶ ὁ Πηγειός· πρὸς δὲ τὸ Ἰόνιον ὁ Ἀγελφός καὶ πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν ὁ Ἀφός, ὁ Ἀψως ὁ Δρίλων καὶ ὁ Νάρων (κ. Ναρέντα).

Σχηματίζονται δὲ καὶ λίμναι τινές, ὧν πλεισται κείνται ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, πολλοὺς ἰχθύς τρέφουσαι.

Πλανητον. Τὸ πρὸς Β. τοῦ Αἵμου μέρος τῆς χερσονήσου ἔχει κλίμα μαλλὸν ψυχρόν, τὸ δὲ πρὸς Ν. τοῦ ὅρους τούτου γλυκύν. Οὕτως εἰς τὰς παραλίους χώρας τοῦ Αιγαίου καὶ Ἰονίου πελάγους σπανιώτατα πίπτει χιών, κατὰ δὲ τὸ θέρος οἱ ἐτησίαι ἄγεμοι (βόρειοι) μετριάζουσι τὸν καύσωνα καὶ εὐνοοῦσι τὴν κατὰ θύλασσαν συγκροιωγίαν.

Πελάσιητος καὶ προβούντα. Τὸ γλυκὺ κλίμα τοῦ νοτίου μέρους τῆς χερσονήσου ἐπιτρέπει τὴν βλάστησιν τῶν ἐλαῖων καὶ

τῶν ἀμπέλων. Ποικιλώτερα προϊόντα παράγονται ἐν τῷ νοτιωτέρῳ μέρει, ως ἡ κορινθιακὴ σταφίς (ἰδίως ἐν Πελοποννήσῳ), σῦκα, ἀμύγδαλα καὶ αἱ λοιπαὶ διπλαρι, εὐδοκιμεῖ δὲ ἔτι ἐν τοῖς νοτίοις βαθυπέδαις καὶ αὐτὸς δ φοινιξ.

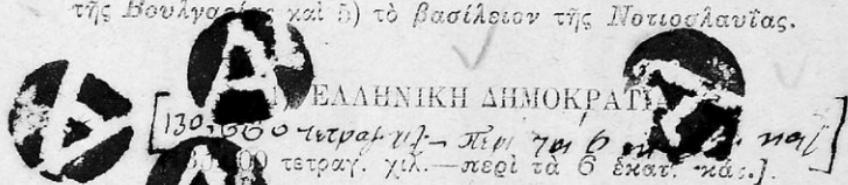
Γενικὰ προϊόντα τῆς χερσονήσου εἰναι δημητριακοὶ κάρποι, καπνός, βάμβαξ, σῖνος. ἔκαιον καὶ μέσαξα, τὰ μᾶλλον δὲ τρεφόμενα ζῆται εἰναι πρόβατα, αἶγες, βέες καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Μοράβας κοτίζεται.

ΙΙΙληνοσιμένε. Ἡ χερσόνησος κατοικεῖται ὑπὸ διαφόρων λαῶν, οἵτινες ἐγκατεστάσθησαν ἐνταῦθα κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

1) Ἀρχαιόταται εἰναι οἱ Ἑλληνες (6 ἑκατ.) καὶ οἱ Ἀλβανοί, συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους. Οἱ μὲν Ἑλληνες κατοικοῦσιν ἐν ταῖς πρὸς Ν. τοῦ Αἴμου χώραις, οἱ δὲ Ἀλβανοί ΒΔ. αὐτῶν. 2) Οἱ Νότιοι Σλάβοι (Σέρβοι, Κροάται, Σλοβένοι καὶ οἱ ἐκσλαυνισθέντες Βούλγαροι) κατὰ τὰς βορείας χώρας. 3) Οἱ Τούρκοι (1/2 περίπου ἑκατομ.), κατοικοῦντες εἰς τινας πόλεις τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Κατοικοῦσιν ἔτι καὶ Ρουμάνοι, Ἀρμένιοι, Εβραίοι καὶ Ἀθηγανοί.

ΙΙΙολετικὴ θιαέρεσις. Ἡ Ἑλληνικὴ χερσόνησος περιλαμβάνει τὰ ἔξης κράτη:

1) τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν, 2) τὴν Εύρωπαικὴν Τουρκίαν, 3) τὴν Ἀλβανικὴν Δημοκρατίαν, 4) τὸ βασίλειον τῆς Βουλγαρίας καὶ 5) τὸ βασίλειον τῆς Νοτιοσλαυτίας.

Εβραίοι. Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία κείται κατὰ τὸ νοτιότερον μέρος τῆς χερσονήσου μεταξὺ τοῦ Ἰονίου καὶ τοῦ Αιγαίου πελάγους.

Ἐβραίοι. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἰναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ελλήνων, τοῦ ἐνδοξοτάτου λαοῦ τῆς Εδρώπης. Διακρίνονται νῦν

Γαρδα
Νοῦ
Μαρού

μεταξύ τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου κατὰ τὴν πρόδοσον αὐτῶν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ ιδίως κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπίδοσιν. Διὰ τῶν τελευταίων νικηφόρων πολέμων τούτων ἐναντίον τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων ἀπέκτησαν νέαν δόξαν, καταλαβόντες ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Θρησκείαν ἔχουσι τὴν δρθόδοξον χριστιανικήν.

Τὸ πολέμευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι Δημοκρατικόν.

ΗΠΟΛΕΙΜΑΚΑΝ ΘΥΝΑΙΔΕΣ. Ό στρατὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς 60.000 περίπου ἄνδρας καὶ ἐν καιρῷ πολέμου μέχρι 500.000. Ό δὲ στόλος σύγκειται ἐκ 46 πλοίων, μεταξύ τῶν ὅποιων ὁ ἔνδοξος «Ἀδέρωφ».

Χωρογραφικὴ θεαίρεσις. Η Ἑλλην. δημοκρατία περιλαμβάνει μέρη τῆς Θρακίης καὶ Μακεδονίας, τὴν Ἡπειρον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον, τὰς γῆσους τοῦ Ιονίου Πελάγους καὶ τὰς γῆσους τοῦ Αιγαίου Πελάγους μετὰ τῆς Κερτης.

ΠΗΓΑΙΔΕΣ. 1) Ἐν τῇ Θράκῃ :

Ἀλεξανδρούπολις (Δεδεαγάτες) (15), λιμὴν τοῦ Θρακικοῦ πελάγους.—Κομοτινὴ (Γκιουμουλτζίνα) (40) καὶ Ξάνθη (35) δυομαστὴ διὰ τὰ καπνά τῆς.

2) Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ :

Θεσσαλονίκη (2.0), ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Θερμαίου κόλπου, δὲ ἐμπορικώτατος λιμὴν τῆς Μακεδονίας καὶ πρωτ. ταύτης.—Καβάλλα (50), δὲ ἐμπορικὸς λιμὴν τοῦ καπνοῦ τῆς Ἀγατ. Μακεδονίας.

3) Ἐν τῇ Ἕπειρῳ :

Ιωάννινα (20), ἐν δροπεδίῳ κατὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην.

4) Ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ :

Λάρισα (12), κατὰ τὸν Πηγεύον, ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας.

Βόλος (30), ὁ μόνος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς χώρας ταύτης.

Βοζέριθονος φύσιδες. Μαρτινοί.

Ἐν τῇ Στερεῷ Ἑλλάδι:

Ἀθῆναι (509), πρωτ. τοῦ κράτους κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου ἀστεως. Ἐχει δξιόλογα μνημεῖα τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἀτιναχιλιάδες ξένων ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος.—Πειραιεὺς (20.), ἐπιγειον τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κυριώτερος ἐμπορικὸς λαμπῆγ τοῦ κράτους.

6) Ἐν Ηελοποννήσῳ:

Πάτραι (60), ἐμπορικώτατος λαμπῆγ τῆς Ηελοποννήσου, ἐξ οὗ ἐξάγεται τὸ πλειστον τῆς Καριαθακῆς σταφίδος.—Τρειπολις (13), μεσόγειος πόλις.—Ναύπλιον, παραλία πόλις μετὰ δχυρῶν φρουρίων.—Σπάρτη, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἔνδοξον πόλιν τῶν Σπαρτιατῶν.

7) Ἐν ταῖς γῆσσοις:

Κέρκυρα (17), ἐμπορικὴ πόλις ἐν τῇ ὥραίᾳ ὄμοιωνύμῳ νήσῳ τοῦ Ιονίου πελάγους.—Ἐρμοούπολις ἡ Σύρος (18), ἐν τῇ μικρᾷ γῆσφ Σύρῳ.—Μυτιλήνη (20) πρωτ. τῆς γέας ἑλληνικῆς γῆσου Λέσβου.—Χανιά (25), πρωτ. τῆς πολυπαθοῦς μεγαλονήσου Κρήτης.

2) ΕΓΡΩΠΑ Ι.ΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ ✓

(11]2 ἐκατ. κάτ.)

Θέσις. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία ἦτις πρὸ τῶν τελευταίων πολέμων ἐξετείνετο κατὰ μέρα μέρος τῆς χερσονήσου, κατέχει γοῦ μικρὸν ἀνατολικὸν τμῆμα τῆς Θράκης διὰ τοῦ κάτω ροῦ τοῦ Ἔρεων. Κατὰ ξηράν ὅρίζεται ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Βρέχεται ὑπὸ τοῦ Εὔξείνου πόντου, τοῦ Βοσπόρου καὶ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Προποντίδος.

Επάντοποι. Κύριοι κάτοικοι ταύτης εἰναι: "Ἑλληνες καὶ Τούρκοι.

Οἱ Τούρκοι εἰναι λαὸς διάρδαρος, ἐλθόντες εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ καταλύσαντες τὴν ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν. Θρησκείαν ἔχουσι τὴν Μωαμεθανικήν.

Πελέπευμα εἶναι δημοκρατικόν.

Πειλεμενικὲ Συνάρμαστος. Ἡ δύναμις τοῦ Τουρκικοῦ κράτους πρὸ πολλοῦ εὑρίσκεται ἐν παρακμῇ.

ΜΕΘΩΠΑΣ. Κωνσταντινούπολις (ή θασιλίς τῶν πόλεων), κατὰ τὸ νότιον στόμιον τοῦ Βοσπόρου ἔνθα σχηματίζεται ὁ Κεράτιος κόλπος, κάλλιστος λιμὴν τῆς πόλεως.⁷ Η Κωνσταντινούπολις ἐκτείνεται ὑπὲ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου τῷ (330 μ., X.) ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου καὶ ἐχρημάτισεν ὡς πρωτ. τοῦ βυζαντιακοῦ κράτους μέχρι τοῦ 1453, ὅτε κατεκτήθη ὑπὲ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β'. καὶ ἐγένετο πρωτ. τοῦ τουρκικοῦ κράτους. **Άδριανούπολις** (55) σπουδαία στρατηγικὴ πόλις κατὰ τὸν Ἐδρον καὶ πλησίον τῶν Ἑλληνικῶν συγόρων. **Ραιδεστός**, (20), ἐμπορικὴ πόλις κατὰ τὴν προποντίδα.

3) Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

[1 ἑκατ. κάτ.]

Τὸ κράτος τοῦτο συγεστάθη ἐσχάτως ὑπὲ τῶν Εὐπωπαϊκῶν Δυνάμεων περιελήφθη δὲ εἰς ταύτην καὶ μέρος τῆς βορείου Ἡπείρου. Ορίζεται πρὸς Β. καὶ Α. ὑπὲ τῆς Σερβίας καὶ πρὸς Ν. ὑπὲ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς Δ. δὲ δρέχεται ὑπὲ Ἀδριατικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἰονίου.

Οἱ κάτοικοι ταύτης, οἱ Ἀλβανοί, εἶνε ἀπόγονοι τῶν Πελασγῶν καὶ τῶν Ἰλληριῶν. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν εἶνε κατὰ τὴν θρησκείαν μωαμεθανοί, δλιγώτεροι δὲ τοῦ δυτικοῦ χριστιανικοῦ δόγματος καὶ τοῦ ὄρθοδόξου.

Ἡ Ἀλβανία εἶνε ἀδιοργάνωτον κράτος. Παράλιος πολίχην ταύτης εἶνε τὸ Αυρράχιον (6), (ή παλαιὰ Ἐπίδαμνος). Ἀλλα εἶνε ἡ πρωτ. Τύρρανα (18) τὸ Ἐλβασάν (15), ή Σκόδρα (45), πρὸς Β. καὶ αἱ πειρωτικαὶ πόλεις Βεράτιον, Λάζλων, Κορυταῖ καὶ Ἀργυρόπαστρον.

4) ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

[4 1]₂ ἑκατ. κάτ.]

ΜΕΘΩΠΑΣ. Τὸ βασίλειον τῆς Βουλγαρίας κατέχει τὸ ΒΑ. μέρος τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου. Πρὸς Β. ὄριζεται ὑπὲ τῆς Ρουμανίας

οιά τοῦ ποταμοῦ Δουγάθεως, πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Ἐλλάδος, πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Σερβίας καὶ πρὸς Α. δρέχεται ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Διὰ τοῦ ὄρους Αἴμου διαιρεῖται εἰς τὴν κυρίως Βουλγαρίαν πρὸς Β. καὶ εἰς τὴν ἀνατ. Ρωμυλίαν πρὸς Ν. Ἡ Ἀνατολ. Ρωμυλία εἶναι τὸ δύσειν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς χώρας Θράκης, ὅπερ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῷ 1885.

Αἱμφότεραι αἱ χῶραι εἰναι εὐφορώταται ἔχουσαι ιδιάζον προϊόν τὸ δοδέλαιον.

Βούλγαροι. Οἱ κάτοικοι εἰναι Βούλγαροι, πλὴν Ἑλλήνων τινῶν. Τούρκων καὶ Ἐβραίων, οἵτινες κατοικοῦσιν εἰς τὴν ἀνατόλην. Ρωμυλίαν. Οἱ Βούλγαροι εἰναι λαὸς τουρανικὸς κατοικήσας κατ' ἀρχὰς περὶ τὸν ποταμὸν Βόλγαν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα. Μετακαστεύσαντες ἐνταῦθα κατὰ τὴν Τηγανίαν ἐκατονταετηρίδα ἔξεσλαβίσθησαν τὴν γλώσσαν. Κατὰ τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον τῷ 1912 συμμαχήσαντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων, Σέρβων καὶ Μαυροβουγίων ἐπετέλεσαν κατ' ἀρχὰς ἀξιόλογα κατορθώματα κυριεύσαντες τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ μέγα μέρος τῆς Θράκης. Ἄλλα δειχθέντες ἀπληστοὶ καὶ δόλιοι εἰς τοὺς συμμάχους αὐτῶν προεκάλεσαν τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον τῶν συμμάχων. Η Βουλγαρία συντριβεῖσα κυρίως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔχασε τὰς κτήσεις αὐτῆς.

Θρησκεία. Οἱ Βούλγαροι εἰναι μὲν ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ, ἀλλὰ σχισματικοί, ἔχοντες ιδίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βουλγαρικὴν ἔξαρχίαν.

ΠΗΓΑΛΕΤΕΥΜΑ. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ Βουλγαρίας (Σερβίας). Βασιλεὺς σήμερον εἰναι ὁ Βάρδις.

ΙΠΟΛΕΙΣ. 1) Ἐν τῇ κυρίως Βουλγαρίᾳ.

Σόφια (110). πρωτ. ἐν δροπεδίῳ καὶ ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κωνσταντινουπόλεως—Βιέννης. — Πλεύνα (23) πόλις δύχυρά, γνωστὴ διὰ τὴν ἐπει 1877 πολιορκίαν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων—Σούμλα (24), δύχυρωτάτη πόλις—Βάργα, (42), παραλία καὶ ἐμπορικὴ πόλις ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, ἔγθα καὶ ἀρ-

κετοὶ Ἐλληνες.—*Βιδίνιον* (16), *Νικόπολις καὶ Ρουστσούνιον* (45), πόλεις παραδουνάδιοι.

2) Ἐν τῇ ἀγατολικῇ Ρωμυλίᾳ.

Φιλιππούπολις (60), κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ἐπὶ τοῦ Ἐέρου.—*Σλεβίνον* (25 Σήλιμνος) μικρὰ βιομηχανικὴ πόλις.—*Κανζαλίκ* ὀνομαστὸν διὰ τὸ ἐνταῦθα παραγόμενον ἔξαίρετον φρόντελαιον.—*Πύργος* (15), παράλιος πόλις, ἔνθα κατοικοῦσι καὶ Ἐλληνες.

5) ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΗΝΩΝ (ΝΟΤΙΟΣΛΑΒΙΑ)

[Διπλάσιον τῆς Ἐλλάδος κατὰ τὴν ἑκτασιν—13 ἑκατομ. κάτοικοι]

Θέσεις. Ηρὸς τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου οἱ Σέρβοι μόνον ἀπετέλουν τὸ θαύλειον τῆς Σερβίας, ἐκτεινόμενον πρὸς Β. τῆς Ἐλληνικῆς Μακεδονίας μέχρι τοῦ Δουνάδεως· οὐδαμοῦ δὲ ἐδρέχετο ὑπὸ θαλάσσης, διότι πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος ἦτο τὸ μικρὸν θαύλειον τοῦ Μαυροβουνίου καὶ χώραι τῆς Αὐστρίας, ή Ἐρζεγοθίνη, ή Βοσνία καὶ ή Δαλματία. Σήμερον η Νοτιοσλαβία περιλαμβάνει πλὴν τῆς Σερβίας ὅλοκληρον τὸ ΒΔ. τμῆμα τῆς χερσονήσου καὶ πέραν ἐπὶ τοῦ Δουνάδεως καὶ τοῦ Σάδου.

Επάποτεικο. Οἱ κάτοικοι εἰνε Σλάβοι. Οἱ Σέρβοι, εἰς οὓς ὑπάγονται καὶ οἱ Βόσνιοι, Ἐρζεγοθίνιοι καὶ Μαυροβούνιοι εἰνε κατὰ τὸ πλεῖστον χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι τὸ Θρήσκευμα. Ἀσχολούνται κυρίως εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηγοροφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὴν χαιροτροφίαν, ἔνεκα τῆς ἀφθονίας τῶν βαλανιδίων.

Πλικέτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ δουλῆς (Σκούψινας). Βασιλεὺς αὐτῆς εἰνε ὁ Ἀλέξανδρος (ἢ Καραγεώργεβιτσ).

Επόλεις. 1) Ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ· Βελιγράδιον (120) (δηλ. Ἀσπρόπουργος), πρωτ., ἐπὶ τοῦ Δουνάδεως κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Σάδου. Εἶνε πόλις ὅχυρά, ἔχουσα σπουδαιοτάτην θέσιν διὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον.—Νίς (26), (π. Ναϊσσός, ή γενέθλιος

Σερβῆ Γεωγραφία Β' Ἐλλην. Σκολ. Ἔκδ. 1η 15/5/1926. 3

τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου), ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκ Κωνσταντινούπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης σιδηροδρόμων.

2) Ἐν τῇ Νέᾳ Σερβίᾳ *Πριστένη* (21), ἐν τῷ Κοσσυφοπεδίῳ τὰ *Σκόπια* (50) καὶ τὸ *Μοναστήριον* (62), ἐν τῇ Μακεδονίᾳ.

Ἐν ταῖς νέαις χώραις

Κετίγνη, μικρὰ πόλεις, πρωτ. ἀλλοτε τοῦ ὁρεινοῦ κράτους τοῦ Μαυροβουνίου.—*Σεράγεβον* (52), πρωτ. τῆς Βοσνίας.—*Μοστάρη* (18) πρωτ. τῆς Ἐρζεγοθίνης.—*Άγράμη* (νῦν Ζεγρέο) (80) παρὰ τὸν Σάδον, πρωτ. τῆς Κροατίας.—*Λάϊβαχ* (νῦν Λιούμπλιανη), (60), πρωτ. τῆς Σλοβηγίας.

Διὰ τῆς Ἀγράμης καὶ Λιούμπλιανῆς διέρχεται ἡ σιδηροδορομικὴ γραμμὴ ἐκ τοῦ Βελιγραδίου εἰς τὴν Θόρειον Ἰταλίαν.

Εἰς τὴν παραλίαν χώραν, τὴν Δαλματίαν, ὥραιότατος λαμῆν εἶναι τὸ *Κάτταρον*.

Β'. ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Φρέσεις. Ἡ Ἰταλικὴ ἢ Ἀπεννινικὴ χερσόνησος εἶναι στενωτέρα καὶ μικροτέρα τῆς Ἑλληνικῆς. Ήρδες Δ. ὑρέχεται ὑπὸ τοῦ Λυγιστικοῦ καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους, πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ Ἰονίου πελάγους.

Διαμετασιμότης. Ἡ χερσόνησος δὲ λίγον διαμελίζεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Οἱ πρὸς τὸ Ίόνιον κόλπος τοῦ Τάραντος χωρίζει δύο μικροτέρας χερσονήσους, τὴν *Καλαβρίαν*, ἣτις εἶναι ἡ νοτιωτάτη, καὶ τὴν *Ἀπουλίαν*, ἣτις προσεγγίζει τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον κατὰ τὸν παρθμὸν τοῦ *Υδρούντος* (Οτράγου). Διὰ τῶν χερσονήσων τούτων ἡ Ἰταλικὴ χερσόνησος λαμβάνει σχῆμα ὑπερδήματος.

Πέραν τῆς Καλαβρίας ἔκτείνεται ἡ τριγωνικὴ γῆσσος *Σικελία* (μεγαλύτερα δὲ λίγον τῆς Πελοποννήσου), ἣτις χωρίζεται τῆς χερσονήσου διὰ τὸν παρθμὸν τῆς *Μεσσήνης*. Τὸ νοτιώτατον ἀκρωτ. τῆς γῆσσου εἶναι τὸ *Πάσσαρον*. Κείνται δὲ παρὰ τὴν Σικελίαν καὶ

μικροί νήσοι, ώς εἰ Διπάραι (ή Αίλου), αἱ Αίγοῦσαι καὶ νοικιατάτη ἡ Μελίτη (κ. Μάλτα). Ἐτεραι μεγάλαι νήσοι πρὸς Δ. τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους εἰνε ἡ Σαρδηνία (π. Σαρδώ, ἵση σχεδὸν τῆς Πελοποννήσου) καὶ ἡ Κορσικὴ (π. Κύργος).

Μιօρφωλογέα τοῦ Ἑδάφους. Ἀπασαν τὴν χερσόνησον καταλαμβάνει ἡ ἔκτασις τῶν Ἀπεννίνων δρέων, ἀτινα φύονται ἐκ τῶν Ἀλπεων· διαιροῦνται δὲ εἰς βόρεια, μέσα καὶ νότια. Εἰς τὰ μέσα ὑφοῦνται τὸ ὄψιστον τῶν Ἀπεννίνων Γκράν Σάσσο (δηλ. μέγας βράχος), (ἴσον σχεδὸν πρὸς τὸν Ὄλυμπον) εἰς δὲ τὰ νότια περιλαμβάνεται καὶ τὸ ἐνεργὸν ἥφαίστειον Βεζούβιος.

Πρὸς Β. τῶν βορείων Ἀπεννίνων ἐκτείνεται μέχρι τῶν Ἀλπεων εὐφορώτατού διαθύπεδον, τὸ Δομβαρδικὸν ἢ τὸ τοῦ Πάδου. Ἀλλοτε τόστο ήτο πυθμὴν κόλπου τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, προσεχώσθη δὲ σὺν τῷ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Πάδου καὶ γενῆται ἡ παραλία ἔξακολουθεῖ εὑρυγομένη, πολλαὶ δὲ λιμνοθάλασσαι σχηματίζονται.

Κατὰ τὴν κυρίως χερσόνησον, ἐπειδὴ τὰ βόρεια καὶ μέσα Ἀπέννινα κεῖνται πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, πρὸς Δ. αὐτῶν σχηματίζονται τρεῖς μικραί, ἀλλ' εὐφοροὶ πεδιάδες, ἡ Τοσκανική, ἡ Ῥωμαϊκή καὶ ἡ «εὐδαιμῶν» Καμπανική. Πρὸς Α. δὲ τῶν νοτίων Ἀπεννίνων κεῖται καὶ ἡ Ἀπουλιακή, ἐκτεινομένη εἰς τὴν ὄμώνυμον χερσόνησον.

Τὰ δὲ ὅρη τῆς Σικελίας εἰνε συγέχεια τῶν Ἀπεννίνων ἀποσπασθέντα εἰς προϊστορικοὺς χρόνους. Τὸ ὄψιστον ταύτης, ἡ Αίτνη, εἰνε καὶ ἐνεργὸν ἥφαίστειον (ὑψηλότερον τῶν Ἀπεννίνων καὶ τοῦ Σκάρδου).

Ἐπίδατα. Οἱ μέγιστοι πόταμοὶ εἰνε οἱ διαρρέοντες τὸ Δομβαρδικὸν διαθύπεδον, Πάδος καὶ ὁ Ἀθεσίς (Ἀδίγης). Τῆς κυρίως χερσονήσου πόταμοὶ εἰνε δὲ Ἀρνος, διαρρέων τὴν Τοσκανικήν πεδιάδα καὶ ἡ Τεβερις, διαρρέων τὴν Ῥωμαϊκήν. Πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν ῥέουσιν οἱ βραχεῖς, ἀλλ' ὄγομαστοι εἰς τὴν Ῥωμαϊκήν ιστορίαν Ρουβίκων καὶ Αύφιδος. Σχηματίζονται δὲ καὶ λίμναι τινές, ώς ἡ Μελίσων καὶ ἡ Κῶμος, κατὰ τὸ βόρειον ἀκρού τῆς Δομβαρδικῆς πεδιάδος, λείψανα τῆς ἀλλοτε ἐκτεινομένης ἐγταῦθα

θαλάσσης. Ἐν δὲ τῇ κυρίως χερσονήσῳ διοικεῖται εἰνε **Τρανσι-**
μένη (γῦν τῆς Περουγίας), παρὸ γὰρ ὁ Ἀνίδας ἐγίγνησε τοὺς Ρω-
μαίους (217 π. χ.).

Πλαζιά. Τὸ μὲν βαθύπεδον τοῦ Πάδου ἔχει κλῖμα μᾶλλον
ἡπειρωτικόν, ἢ δὲ χερσόνησος καὶ αἱ γῆσοι γλυκύ.

Προφέρόντα. Ἡ χερσόνησος καλλιεργεῖται καλῶς. Τὰ πλει-
στα τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι δημητριακοὶ καρποί, μέταξα,
οίνος, ἔλαιον, διπλραι., δάμβαξ, κάνναβις. Ζῷα δὲ τρέφονται πολλά,
ἰδίως δὲ ἀκμάζει ἡ ὀργιθοτροφία.

Ἐλεῖς δρυντὲς ἡ χερσόνησος δὲν εἶναι πλουσία· οὐχὶ ἡτον φημί-
ζονται τὰ μάρμαρα τῆς πόλεως Καρράρας καὶ τὸ θεῖον τῆς Σι-
κελίας.

Σικάντακον. Ἡ χερσόνησος μετὰ τῆς Σικελίας εἶναι πυκνῶς
κατῳκημένη· οἱ κάτοικοι ταῦτης, οἱ Ἰταλοί εἶναι διωματίης κα-
ταγγηλής, δημιούντες τὴν Ἰταλικὴν γλώσσαν καὶ ἔχοντες θρησκείαν
τὴν δυσιειὴν χριστιανικήν.

Πεντατεκή Σισιλίου. Κατὰ τοὺς νέους χρόνους, μέχρι τοῦ
1859 ὑπῆρχον ἐγταῦθα πολλὰ βασίλεια. Σήμερον εἶναι ταῦτα ἥγιω-
μένα εἰς ἕν, εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας· Μόνον ὁ Ἅγιος
Μαρῖνος ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον μικρὸν δημοκρατίαν· ἡ Κορσικὴ
ἀνήκει τῇ Γαλλίᾳ καὶ ἡ γῆσος Λελίτη τῇ Ἀγγλίᾳ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

[2 1/2 φοράς μεγαλύτερον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἔκτασιν—

42 ἑκατ. κάτ.].

Πηλολέτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ Βουλῆς καὶ
Γερουσίας, Βασιλεὺς δὲ εἶναι ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὁ Γ'. Ἡ διοί-
κησις συνίσταται ἐκ βουλῆς καὶ γερουσίας.

Ἀνάπτυξις. Ἡ Ἰταλία εἶναι ἡ χώρα τῆς ἀναγεννήσεως τῶν
ώραιών τεχνῶν (οἱ ἔξοχων ποιητῶν καὶ ζωγράφων). Ὁ πλούσιος
αὐτῆς εἶναι κυρίως γεωργικός, ἐσχάτως δὲ ἐλασσεν ἀνάπτυξιν καὶ ἡ
βιομηχανία, ἱδίως ἡ μεταξουργία. Ὁ ἐμπορικὸς αὐτῆς στόλος
εἶναι τριπλάσιος τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Μπολεμικαὶ δυνάμεις. Ἡ Ἰταλία ἔχει ἴσχυρὸν στρατὸν καὶ στόλον, θεωρεῖται δὲ ὡς μία τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Χωρογραφικὴ διαέρεσις. Ἡ Ἰταλία δύναται γὰρ διαχριθῆ εἰς ἀνω Ἰταλίαν, μέσην Ἰταλίαν, κάτω Ἰταλίαν καὶ τὰς νήσους.

Ἡ κάτω Ἰταλία ἐλέγετο πάλαι «Μεγάλη Ἐλλὰς» διὰ τὰς πολλὰς ἐλληνικὰς ἀποικίας. Πολλαις ἐλληνικαὶ ἀποικίαι ἦσαν καὶ ἐν Σικελίᾳ, καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τινα χωρία τῆς κάτω Ἰταλίας διμιλούσιν ἐλληνικὴν διάλεκτον.

Πόλεις. α') Ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ :

Τουρενον (450), πόλις ὥραία ἐν τῇ Λομβαρδικῇ πεδιάδι.—Γένονα (300) (Γένοδα), πολεμικὸς καὶ ἐμπορικὸς λιμὴν ἐν ὁραιοτάτοι τοποθεσίᾳ.—Μιλάνον (670 Μεδιόλανον), ἐν τῇ Λομβαρδικῇ πεδιάδι, ἔχουσα πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην. Κατὰ τὴν αὐτὴν πεδιάδα εἶνε καὶ αἱ ἑξῆς πόλεις: Πάρμα (54) καὶ Μοδένα (71) πρωτ. ἀλλοτε διμωγύμων δουκάτων· Βολωνία (190 π. Βονωνία) — Ραβέννα (35), ἕδρα ἀλλοτε ἑξάρχων τῶν δυζαντιγῶν αὐτοκρατόρων.—Πάδοβα (105) (Πατούσιον), μετ' ἀρχαιοτάτου πανεπιστημίου.—Βενετία (190) ἡ «ώραία», ὀχυρὰ πόλις ἐν λιμνοθαλάσσῃ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἐκτιμένη ἐπὶ 3 μεγάλων καὶ πολὺν μικρῶν νήσων· ἦτο πρωτ. ἀλλοτε ἴσχυρᾶς δημοκρατίας, ήτις ἦτο κυρία τῆς Μεσογείου θαλάσσης.—Τεργέστη (240), πόλις ἐμπορική, ἀγήκουσα πρὸ τοῦ πολέμου εἰς τὴν Αὐστρίαν.—Φιούμη-ἐλεύθερος λιμὴν κατὰ τὰ δρια τῆς Νοτιοσλαβίας.

β') ἐν τῇ μέσῃ Ἰταλίᾳ.

Φλωρεντία (245), ἐπὶ τοῦ Ἀργού πρωτ. ἀλλοτε τῆς Ἰταλίας, ἔχουσα λαμπρὰ ἀνάκτορα καὶ πλούσια μουσεῖα.—Διβόρον (110), παραλία καὶ ἐμπορικὴ πόλις.—Ρώμη (600), ἡ «οἰωνία πόλις», πρωτ. τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τοῦ 1071. Ἡ πάλαι κοσμοκράτειρα πόλις αὕτη ἦτο ἐπὶ λόφῳ κατὰ τὴν ἀριστερὰν ὅχθην τοῦ Τιβέρεως, γῆν περιλαμβάνει καὶ ἑτέρους τέσσαρας, ὃν δύο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης. Διασώζει μεγαλοπρεπὴ ἐρείπια τῶν ἀρ-

χαίων αὐτῆς οἰκοδομημάτων. Ἐν δὲ τῷ Βατικανῷ, μεγίστῳ ἀνακτόρῳ, διαμένει ὁ Πάπας.—*Τσιβιταβένια* (δηλαδὴ πόλις ἀρχαία), ἐπίνειον καὶ ὀχυρὸς λιμήν τῆς Ρώμης.

γ') Ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ:

Νεάπολις (725), ἡ πολυπληθεστέρα πόλις τοῦ βασιλείου, οὐ μακρὰν τοῦ Βεζουΐου. Ἡ πρὸς τὸν ὄμβριον κόλπον θέσις αὐτῆς παρέχει τόσα θέλγητρα, ὥστε οἱ Ἰταλοὶ λέγουσιν (ἰδὲ τὴν Νεάπολιν καὶ ὑστερα ἀπόθανε). Παρ' αὐτὴν ἔκειντο τρεῖς πόλεις, *Πομπηῖα*, *Ἡράλδειον* καὶ *Σταβίαι*, αἵτινες κατεχώσθησαν κατὰ τὸ 79 μ. Χ. ὑπὸ ἐκρήξεως τοῦ Βεζουΐου.—*Βάρι* (110) καὶ *Βρεντήσιον* (30, π. Μπρίντεζ!), κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. Τὸ Βρεντήσιον εἶνε κύριος σταθμὸς τῶν διὰ τῆς Μεσογείου πλεόντων πλοίων.—*Τάρας* (70) παρὰ τὸν ὄμβριον κόλπον, μετὰ πολεμικοῦ γαυστάθμου, ἀρχαία ἀποικία τῶν Σπαρτιατῶν.

δ') Ἐν ταῖς νήσοις.

Ἐν τῇ Σικελίᾳ (31], ἐκατ. κατ.) πόλεις εἶνε *Μεσσήνη* (160) παρὰ τὸν ὄμβριον πορθμόν, ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἀποικία.—*Παλέρμον* (330, π. Ηάγορμος), πρωτ.—*Κατάνη* (220) παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Αἴτνης—*Συρακοῦσαι*, ἐν τῇ ἀγατολικῇ παραλίᾳ, γῆν μικρά, πάλαι δὲ μεγάλη Ἑλληνικὴ ἀποικία πατρὸς τοῦ Ἀρχιμήδους (44).—*Δρέπανον* (60, π. Τραπάνι), κατὰ τὴν δυτικὴν γωγίαν, παρ' ὅπερον τοῦ ναυμαχίαι τῶν καρχηδονικῶν πολέμων.

Τῆς δὲ Σαρδηγίας πρωτ. εἶνε τὸ *Καλιάρι* (60) κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς νήσου.

ΠΥΡΗΝΑΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Θέσεις. Η Πυρηναϊκή χερσόνησος είνε ή νοτιοδυτικωτάτη τῆς Εύρωπης, ἔχουσα μέγεθος ἵσου περίπου πρὸς τὸ τῆς ἑλληνικῆς.

Τὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης δρέχεται πρὸς Α. καὶ ΝΑ., κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ. Συγκοινωνεῖ δὲ ή Μεσόγειος μετὰ τοῦ Ἀγτλαντικοῦ διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Πιβραλιάδο (14 χιλιομ. εὔρους).

Διαμελισμός. Η χερσόνησος είνε δύχωδης, ἔχουσα σχῆμα τραπεζίου, δι' ὃ δὲν σχηματίζονται σημαντικοὶ κόλποι. Τὸ κατὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Γιβραλτάρ ἀκρωτήριον *Μαροκκίνον* (ἢ τῆς Ταφίφας) είνε τὸ νοτιώτατον τῆς Εύρωπης. Ἐτέρα ἀκρωτήρια είνε τὸ τοῦ Ἀγίου Βιβεντίου, τὸ νοτιοδυτικώτατον, ἢ Δα—*Ρόνα* (δηλ. βραχώδες ἀκρωτ.), τὸ δυτικώτερον τῆς Εύρωπης καὶ τὸ *Φιγιστέρον*, τὸ βορειοδυτικώτερον τῆς χερσονήσου.

Νῆσοι σχηματίζονται ἐν τῇ Μεσογείῳ αἱ *Βαλεαρίδες* (δηλ. εφεγδονητῶν νῆσοι), ὡν μεγίστη ἡ *Μαριόρα* (δηλ. ἡ μείζων), ἀλίγον μικροτέρα τῆς Εύβοίας.

Μορφολογία τοῦ ἔστρουν. Η χερσόνησος σχηματίζει ἐν τῷ μέσῳ μέρᾳ ὁροπέδιον, τὸ *Καστιλιανόν*. Ἐκτείνονται δὲ πολλὰ συστήματα ὁρέων παραλλήλως, τὰ ἔξης:

1) Τὰ *Πυρηναῖα* καὶ *Κανταυρικὰ* ὅρη. Τὰ μὲν Πυρηναῖα ὑψοῦνται κατὰ τὸ μέρος, ἔνθα ἡ χερσόνησος συγδέεται μετὰ τῆς Ραλλίας, τὰ δὲ Κανταυρικά, συνέχεια τούτων, ἐκτείνονται κατὰ μήκος τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς χερσονήσου.

2) Τὰ *Καστιλιανά*, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ διμωγύμου ὁροπεδίου, διαιροῦντα τοῦτο εἰς τὸ βόρειον καὶ νότιον Καστιλιανὸν ὁροπέδιον.

3) Τὰ *βρόεια* *Ανδαλουσιανὰ* ὅρη, ὡν σπουδαιοτέρα δροσερὰ είνε ἡ *Σιέρα Μορένα* (δηλ. πρίων μαύρος)

4) Τὰ νότια *Ανδαλουσιανὰ* ὅρη, ὡν πρὸς Ν. ἔχει τὴν *Σιέρα Νεβάδα* (δηλ. πρίων χιονώδης), τὸ ὑψιστον ὅρος τῆς νοτίας Εύρω-

πης, ἔνθα καὶ δὲ νοτιώτατος τῆς Εὐρώπης παγετῶν (3480 μ. βφ.). Βαθύπεδα δὲ σπουδαῖα εἶναι ή κοιλάς τοῦ ποταμοῦ Ἐδρου, ἢ
Αραγωνικὴ πεδιάς, πρὸς νότον τῶν Πυρηναίων ή εὐφορωτάτη
Ανδαλουσιανὴ πεδιάς, ἐν τῇ Ἀνδαλουσίᾳ «ὅ κῆπος τῆς Ἰσπα-
νίας» καὶ ἡ Πορτογαλλικὴ πρὸς τὸ δυτ. μέρος τῆς χερσονήσου.

“Πρόστατα. Ἐγενα τῆς παραλλήλου διατάξεως τῶν δρέων σχη-
ματίζονται μικροὶ μὲν ποταμοί, ἐν μέρει ὅμως πλωτοί.

Εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ἐκβάλλουσιν:

Οἱ Δούνεροι, ἐν τῇ βορείᾳ (παλαιῷ) Καστιλίᾳ.

Οἱ Τάγος καὶ δὲ Γουαδιάνας ἐν τῇ νοτίᾳ (νέᾳ) Καστιλίᾳ.

Οἱ Γουαδαλιβίροις, ἐν τῇ Ἀνδαλουσίᾳ, τρεφόμενος ἐκ τῶν
χιόνων τῆς Σιέρα Νεβάδας, ὅστις εἶναι καὶ δὲ μᾶλλον πλωτός.

Εἰς δὲ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἐκβάλει δὲ μημονευθεὶς Ἐβραῖος
(π. Ἰθηρ).

ΙΚΑΛΙΓΑΝ. Τὸ κλίμα τῆς χερσονήσου κατὰ μὲν τὰ παράλια
εἶναι ωκεάνειον καὶ βροχερόν, εἰς δὲ τὰ μεσόγεια ήπειρωτικὸν
μετὰ σπανίων βροχῶν.

ΕΒΔΗΝΤΗΣΕΙΣ καὶ προσέφνηται. Η χερσόνησος ἔχει ἔδαφος
εὐφορού καὶ δὴ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει. Μόνον ἐν Καστιλίᾳ καὶ εἰς
τυναὶ ἄλλα μέρη ὑπάρχουσι στέππαι. Ἐν τοῖς εὐφόροις τόποις αὐ-
ξάνει τὸ ζακχαρομάλασιον, ή βανάνα καὶ ἄλλα καρποφόρα δέν-
δρα, ἐξαιρέτως δὲ ή ἀμπελος καὶ η ἑλαία. Εἰς δὲ τὰ βόρεια
μέρη εὐδοκιμεῖ η φελλόδερνος, ἐξ οὗ δὲ φελλός.

Η κτηνοτροφία εἶναι ἀκμαῖα τρέφονται πολλὰ ορόβατα, ἀν
εὐγενὲς εἰδος παρέχει ἐκλεκτὸν ἔριον, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ
μερινὰ καλούμενα ὑφάσματα, ἔτι δὲ αἴγες, δνοι καὶ ἵπποι (ἰδίως
ἐν Ἀνδαλουσίᾳ). Η χερσόνησος εἶναι πλουσία καὶ εἰς δρυκτά,
ἰδίως σιδηρόδερον, μολύβδον καὶ χαλκοῦ.

ΙΚΑΤΟΙΚΩΣ. Οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 26 περίπου ἑκατ., εἶναι
δὲ οἱ Ισπανοί καὶ οἱ Πορτογάλλοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν λατινικὴν
ἔμοιενίαν. Οἱ δὲ πρὸς Β. κατοικοῦντες διλγάριθμοι Βάσκοι εἶναι
ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ιθήρων. Θρησκείαν ἔχουσι τὴν δυτικὴν
χριστιανικήν, ή δὲ ἀνάπτυξις αὐτῶν εἶναι μετρία.

ΠΠολιτειακή Συνέργειας. Ἡ χερσόνησος κατὰ τοὺς μεσαιωνικούς χρόνους κατείχετο ὑπὸ τῶν Ἀράδων· σήμερον διαιρεῖται: 1) εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἰσπανίας (τὰ ἡπτά τῆς χερσονήσου), 2) εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς Πορτογαλλίας καὶ 3) εἰς τὴν μικρὰν δημοκρατίαν τῆς Ανδόρρας ἐπὶ τῶν Πυρηναίων κειμένην καὶ διαιτοῦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Γαλλίας.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

[21 ἑκατ. κατ.]

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωτέρας ἴστορίας (ἀπὸ τῆς Ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου) ἥκμασεν ἡ Ἰσπανία διὰ τῶν κτήσεων αὐτῆς ὡς κράτος «εἰς ὃ οὐδέποτε ἔδυεν ὁ ἥλιος», σήμερον ὅμως κατέπεσεν ἀπολέσσασα πάσας σχεδὸν τὰς κτήσεις, ἡ δὲ οἰκονομικὴ αὐτῆς κατάστασις εἶναι ἀγώμαλος.

ΠΠολέτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ δύο Βουλῶν. Βασιλεὺς εἶναι ὁ Ἀλφόνσος 13ος.

Ἀγάπτυξις. Ἡ Ἰσπανία εἶναι γεωργικὴ χώρα. Ὁ παραγόμενος οἶνος εἶναι ἔξαπλάσιος τοῦ ἑλληνικοῦ, τὸ δὲ ἔλαιον τετραπλάσιον.

ΠΠόλεις. **Μαδρίτη** (650) πρωτ. τῆς Ἰσπανίας ἐν τῇ νέᾳ Καστιλίᾳ (650 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τᾶς Θαλάσσης), ἔχουσα χιλιαρια ἀθλιον.—**Τολέδον** (20), ἐν τῷ μέσῳ τῆς χερσον. πρωτ. ἀλλοτε τῆς Ἰσπανίας.—**Κόρδοβα** (72) καὶ **Σεβίλλα** (160) (π. "Ισπαλίς), ἡ «θερμὴ πόλις», κατὰ τὸν Γουαδαλκινίρον, πόλεις ἀκμάσσασαι ἐπὶ Ἀράδων.—**Κάδις** (68), (π. Γάδειρα), ἐμπορικὸς λιμὴν καὶ γαύσταθμος τῆς Ἰσπανίας ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. Παρὰ ταύτην κεῖται τὸ ἀκρωτήριον Τραφαλγάρ, γνωστὸν διὰ τὴν γίνηγο τοῦ Ἀγγλου γαύρχου Νέλσωνος κατὰ τοῦ γαλλικοῦ καὶ Ἰσπανικοῦ στόλου (1806).—**Γεανάδα** (80), ἐν ὑψηλῇ κοιλάδι. Ἐπὶ ὑψηλοῦ βράχου σώζεται ἔτι τὸ ἀγάκτορον τῶν Ἀράδων Βασιλέων Ἀλάμδρα, φημιζόμενον ἐπὶ μυθώδει λαμπρότητι.—**Μαλάγα** (140),

πόλις παραλία, έξάγουσα ἀφθονού σίνου. *Μουροκία* (133) ἐν εὐφοριωτάτη πεδιάδι.—*Βαλεντία* (250), παραλία πόλις καὶ βιομηχανική.—*Βαρκελώνη* (620), παραλία, ἡ βιομηχανικωτάτη καὶ ἐμπορικωτάτη πόλις τῆς Ισπανίας.—*Σαραγόσσα* (125), κατά τὸν "Ἐδρον, δχυρὰ πόλις.

Ἡ δὲ πόλις *Γιβραλτάρ* (30), «ἡ κλείς τῆς Μεσογείου», κειμένη παρὰ τὸν ὄμώνυμον πορθμὸν καὶ δχυρωτάτη οὖσα, ἀνήκει εἰς τοὺς "Αγγλους.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

[Τὸ ἥμισυ τῆς Ἐλλάδος.—6 ἑκατομ. κατ.].

ΘΕΣΕΙΣ. Ἡ Πορτογαλλία κατέχει μικρὸν νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς χερσανήσου δρεγομένη ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανος καὶ διαρρεομένη ὑπὸ τῶν κάτω ρωῶν τοῦ Δουέρου, τοῦ Τάγου καὶ τοῦ Γουαδιένα.

ΠΠΟΛΕΩΝΤΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ ἀπὸ τοῦ 1910.

Δυνάμεις τοῦ Ηλεγάντους. Ἡ Πορτογαλλία ἔχει κτήσεις δεκαπλασίας τῆς Ισπανίας (δίως ἐν Ἀφρικῇ).

ΠΠάλεις. *Δισαβόν* (440 πορτογ. Λισσός) ἐκτεινομένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τῶν ἐκδολῶν τοῦ Τάγου, δστις ἔντασθα εἶνε περὶ τὰ 6 χιλιόμ. εὐρὺς. ἔλει πόλις ὀραιοτάτη καὶ ἐμπορικωτάτη. Τῷ 1755 εἶχε κατατραφῆ τελείως ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ.—*Οπόρτον* (200), παρὰ τὰς ἐκδολὰς τοῦ Δουέρου, κέντρον τῆς οἰγεμπορίας. Πρότερον ὠνομάζετο πόρτο - Γάλλο, ἐξ οὗ τὸ ὄνομα τῆς χώρας

Πίναξ.

*Τῶν σπουδαιοτάτων πόλεων τῆς Νοτίας Εὐρώπης
κατὰ τάξιν πληθυσμοῦ.*

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
<i>Κωνσταντινούπολις</i> (μετὰ τῶν προαστ.)	950 1200	<i>Βελιγράδιον</i> Βάρι Λιβόργον	120 110 110
Νεάπολις	725	<i>Σόφιε.</i>	110
Μιλάνον	670	<i>Πάδουα</i>	105
<i>Μαδρίτη</i>	650	<i>Φερράρα</i>	96
Βαρκελώνη	620	<i>Βιλβαον</i> ('Ισπ.)	94
<i>Ρώμη</i>	600	<i>Βρεσκία</i> ('Ιταλ.)	90
<i>Αθήναι</i>	500	<i>Βερώνα</i> ('Ιταλ.)	86
Τουρίγον	450	<i>Αγράμη</i>	80
<i>Δισσαβών</i>	440	<i>Γρανάδα</i>	80
Παλέρμον	330	<i>Μοδένα</i>	71
Γένουα	300	<i>Κάδις</i>	68
Βαλεντία	250	<i>Κόρδοβα</i>	66
Θεσσαλονίκη	250	<i>Μοναστήριον</i>	65
<i>Φλωρεντία</i>	545	<i>Κάλιαρι</i>	61
Τεργέστη	240	<i>Φιλιππούπολις</i>	60
Κατενη	217	<i>Λιουμπλιάνη</i>	60
<i>Όπόρτον</i>	200	<i>Δρέπανον</i>	60
Πειραιεὺς	200	<i>Πάτραι</i>	60
Βολωγία	190	<i>Άδριανούπολις</i>	55
Βενετία	190	<i>Πάργα</i>	52
Σεβίλλα	160	<i>Σεράγεβον</i>	52
Μεσσήνη	160	<i>Σκόπια</i>	50
Μιλάγχα	140	<i>Ρουστσούκιον</i>	45
Μουρκία	133		
<i>Σαραγόσσα</i>	125		

III ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Θέσης. Η Κεντρική Εύρωπη έκτείνεται ως μέγας κορμὸς μεταξὺ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ωκεανοῦ· τὰ παράλια αὐτῆς διακόπτονται ὑπὸ τῶν τριῶν γοτίων χερσογήσουν καὶ τῆς πρὸς Β. Κουτλανδικῆς χερσογήσου.

Διαμερισμένης. Η Κεντρική Εύρωπη ἔχει πρὸς Β. καὶ Δ. τὰς ἔξης θαλάσσας τὴν Βαλτικήν, τὴν Βορείαν ἢ Γερμανικὴν τὴν Μάγκην καὶ τὸν Γαλικονικὸν κόλπον. Πρὸς Ν. δὲ ἔχει τὸν κ. Λιθών (τοῦ Λέοντος), τὸ Διγιστικὸν καὶ τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, πρὸς τὴν Μάγκην δὲ σχηματίζονται δύο ἄξιαι λόγου χερσόγησοι ἡ Βρετανικὴ καὶ ἡ Νορμανδικὴ.

Νέφεοφολογέα τὸν ἐθάψουν. Τὸν σκελετὸν οὗτως εἶπεν τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης σχηματίζουσιν αἱ Ἀλπεις, τὸ οὔπιστον καὶ πλήρες παγετώνων σύστημα τῆς Εύρωπης ἐκτεινόμενον ἐν σχήματι τόξου ἀπὸ τῆς Λιγιστικῆς ἀκτῆς μέχρι τοῦ Ουγγρικοῦ βαθυπέδου· διαιροῦνται δὲ εἰς δυτικάς, κεντρικὰς καὶ ανατολικὰς Ἀλπεις, ὧν συνέχεια, ὡς εἰδομεν, εἶναι τὰ δρη τῆς Ἑλληγικῆς χερσογήσου. Ὄψιστον δρος εἶναι τὸ ἐν ταῖς Δυτικαῖς Ἀλπεσι Δευτέρον (γαλ. Μπλάν. 4810 μ. οφ.), Εἰς τὰ χαμηλὰ μέρη τῶν Ἀλπεων σχηματίζονται πλούσιαι καὶ ώραῖαι κοιλάδες καθ' ἃς ῥέουσι ποταμοὶ μετὰ κροτούγτων καταρρακτῶν (Ρήγος, Ροδανός, Δράδος, Σάδος κ. ἢ.). Ἅξιαι λόγου διόδαι εἶναι ἡ τοῦ ἀγίου Βερνάρδου ἡ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἡ τοῦ Σεμειών καὶ ἡ τοῦ Σενί. Διὰ τῶν τριῶν τελευταίων διέρχονται σιδηρόδρομοι: διὰ μακρῶν σηράγγων,

Τὰ λοιπὰ δρη τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης εἶναι προεκτάσεις τῶν Ἀλπεων ταῦτα εἶναι:

1. Τὰ Γερμανικὰ δρη, ἐκτεινόμενα πρὸς Β. τῶν Ἀλπεων. Τούτων δυτικώτατα εἶναι ὁ Ἐλβετικὸς; Ἰύρεος καὶ διάλεκτος.

2) Τὰ Γαλλικὰ ὅρη πρὸς Δ. καὶ ΒΔ. τῶν Ἀλπεων, τὰ σπουδαιότατα τούτων εἶνε τὸ Κεντρικὸν καλούμενον σύστημα καὶ αἱ Σεβίναι (π. Κέμμενα).

3) Τὰ Καρπάθια, κατὰ τὰ Α. καὶ Ν. τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Ταῦτα διακρίνονται διὰ τὰ μεγάλα δάση καὶ τὸ ἄφθονον δρυκτὸν ἄλας. Διαρροῦνται δὲ εἰς τὰ βόρεια Οὐγγρικὰ ὅρη, τὸν Καρπαθικὸν δρυμὸν καὶ τὰς Τρανσυλβανικὰς Ἀλπεις (πρὸς Ν.).

Βαθύπεδα δὲ σχηματίζονται.

1) Τὸ Γερμανικόν, ἀπὸ τῶν Γερμανικῶν ὅρέων μέχρι τῆς βορείας ἡ γερμανικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Βαλτικῆς, καθὼς ἦν σχηματίζεται αἰγαλός πλήρης σύρτεων. Πρὸς τὴν βορείαν θάλασσαν τὰ παράλια αὐτῆς εἶνε τοσούταν χαμηλά, ὥστε τινὰ μέρη εἶναι χαμηλότερα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης (ἐν Ὁλλανδίᾳ). Οὕτω τρεῖς ἔντασθα κόλποι ἐσχηματίσθησαν πρό τινων ἐκατονταετηρίδων ἐκ πλημμυρήσαντος θαλασσίου ὕδατος, (ὅ Ἱάδης, ὁ Δολλάρτης καὶ ὁ Τσούζερ).

2) Τὰ Γαλλικὰ βαθύπεδα πρὸς Δ. διακοπόμενα ὑπὸ πολλῶν λόφων καὶ ὑφαμάτων.

3) Τὸ Ουγγρικόν, μεταξὺ τῶν Ἀλπεων καὶ τῶν Καρπαθίων, διαρρεόμενον ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως.

"Ἐποκανα. Οἱ πλεῖστοι τῶν ποταμῶν τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης εἶνε πλωτοί. Οἱ μέγιστοι εἶνε ὁ Δούναβης ("Ιστρος"), δεστις πηγάζει ἐκ τοῦ Μέλαγος δρυμοῦ καὶ διαγράφων τὴν ἐλληνικὴν χερσόνησον, ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον διὰ τριῶν στομάτων. Ἐν τῇ Οὐγγαρίᾳ ἔχει μέσον πλάτος 300 μέτρων καὶ βάθος 6. Κυριώτατοι παραπόταμοι αὐτοῦ εἶνε:

Ἀριστερά (ἐκ τῶν Καρπαθίων) Δεξιά

Ο πολύχθυς Θάϊς

Ο Ινν

Ο Άλούτας

Ο Δράβος

Ο Σερέτ

Ο Σάβος

Ο Προσθός

Ο Μοράβας (ἐν τῇ Σερδίᾳ).

Εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἐκβάλλει ὁ Ροδανός (Rhône).

πηγάζων ἐκ τῶν κεντρικῶν Ἀλπεων. Εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ἐκβάλλουσιν ὁ Γαρούνας καὶ ὁ Δείγνιο (Loire), ἐν μέρει μόνον πλωτοί. Εἰς τὴν Μάγχην ἐκβάλει ὁ Σηνούνας (Sein).

Εἰς τὴν βορείαν θάλασσαν ἐκβάλλουσιν ὁ Ρῆνος, ὁ Βίσονος, γερμ. Βέζερ), ὁ Ἀλβις (Elbe)· εἰς δὲ τὴν Βαλτικὴν ὁ Ὁδερ (Δηλ. Ζδωρ) καὶ ὁ Βιστούλας (γερμ. Βάξελ).

Πολλαὶ δὲ λίμναι κείνται παρὰ τὰς Ἀλπεις. Ἐπισημόταται τούτων εἶναι ἡ τῆς Γενεώνης, διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ Ροδανοῦ, καὶ ἡ τῆς Κωνσταντίας, (Βόδεν) διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ Ρήγου. Μεταξὺ αὐτῶν κείνται αἱ μικροὶ τῆς Ζυρίχης, τῆς Λυκέωνης καὶ αἱ τῆς Ἰταλίας Μείζων καὶ Κόρμος. Ἐν τῇ Οὐγγαρίᾳ κείται ἡ Βλατών, ἡ μεγίστη τῶν λιμνῶν τῆς μέσης Εὐρώπης.

ΙΚΑΛΙΜΑ. Τὸ κλίμα τῆς Εὐρώπης εἶναι εἰς μὲν τὸ δυτικώτερον μέρος ώκεάνειον, εἰς δὲ τὸ ἀνατολικώτερον ἡπειρωτικόν.

ΙΓΓΡΟΘΕΞΩΝΤΑ. 1) **Φυτικά.** Τὸ ἔδαφος τῆς κ. Εὐρώπης εδφοροῦ ὅν, παράγει πανταχοῦ σχεδὸν δημητριακούς καρπούς, τεῦθλα, γεώμητρα καὶ διπώρας· κατὰ τὰ γότια καὶ δυτικά μέρη εύδοκιμεῖ ἡ ἀμπελος καὶ ὁ καπνός, πρὸς δὲ τὴν Μεσόγειον καὶ ἡ ἐλαία.

2) **Ζῷα.** Ζῷα τρέφονται πολλά, ώς πρόβατα, αἴγες, βόες καὶ ἵπποι (ἱδίως ἐν Οὐγγαρίᾳ).

3) **Ορυκτά.** Καὶ εἰς δρυκτὰ εἶναι ἡ κ. Εὐρώπη πλουσία, περιέχουσα σιδηρούς καὶ ἄλλα μέταλλα, γαιάνθρωπας καὶ δρυκτὸν ἄλας.

ΙΚΑΤΟΙΚΑ. Ἡ κ. Εὐρώπη εἶναι πυκνῶς κατῳχημένη (180 ἑκατομ.). Οἱ πρὸς δυσμάς κάτοικοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν λατινικὴν διμοεθνίαν, οἱ περὶ τὸ μέσον καὶ βόρειον εἰς τὴν γερμανικήν, οἱ δὲ πρὸς Α. εἰς τὴν σλαβικήν. Μεταξὺ τῶν σλαβικῶν λαῶν κατοικοῦσι καὶ Ούγγροι (Μαγυάροι) καὶ Ρουμάνοι (Ν.Α.). Ο μᾶλλον δὲ ἀνεπτυγμένος εἰς τὸν πολιτισμὸν εἶναι ὁ γαλλικὸς καὶ ἡ γερμανικὸς λαός.

Φρογκεία. Πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι εἶναι χριστιανοί δυτικοί ἢ διαμαρτυρόμενοι· οἱ δὲ Ρουμάνοι εἶναι ὀρθόδοξοι.

ΠΙΟΛΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. Ή κ. Εύρωπη περιέχει τὰ ἑξῆς 10 κύρια κράτη: 1) τὴν Γαλλικὴν δημοκρατίαν, 2) τὸ βασίλειον τοῦ Βελγίου, 3) τὸ βασίλειον τῆς Ὀλλανδίας, 4) τὸ Γερμανικὸν κράτος, 5) τὴν Πολωνίαν, 6) τὴν Ἐλβετίαν, 7) τὴν Αὐστρίαν, 8) τὴν Τσεχοσλοβακίαν, 9) τὴν Ουγγαρίαν, καὶ 10) τὸ Βασίλειον τῆς Ρουμανίας.

1) Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

[550.000 τέτρο χιλ.—41 ἑκατομ. κάτ.]

Θέση. Η Γαλλία κατέχει τὸ δυτικὸν μέρος τῆς κεντρικῆς Εύρωπης ὅριοθομένη ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας διὰ τῶν Πυρηναίων ὁρέων ἥπο δὲ τῆς Ἰταλίας διὰ τῶν δυτικῶν Ἀλπεων. Βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ πελάγους «ἡ Μάγκη» (δηλ. ἡ χειρίς), πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥνεανοῦ καὶ πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ κόλπου Λιῶν καὶ τῆς Αυγιστικῆς θαλάσσης.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκει καὶ ἡ ἐν τῇ Μεσογείῳ νῆσος *Κορσικὴ* (π. Κύρος).

Εδάτοικοι καὶ ἀνάπτυξις. Κάτοικοι τῆς χώρας είνει σὲ *Γάλλοι* (λατινικῆς ὄμοιεθνίας), ἔχοντες θρησκείαν τὴν δυτικὴν χριστιανικὴν. Οὗτοι ἀγέπτυξαν εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν γεωργίαν, τὴν διοικησίαν, τὴν γαυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς χώρας. Τὰ διάφορα ὑφάσματα καὶ τεχνουργήματα (εἰδη πολυτελείας) εἰνει διαδεδομένα εἰς δόλον τὸν κόσμον. "Ωσαύτως καὶ ἡ παιδεία ἔφθασεν εἰς μέγιστον βαθμόν.

ΠΠΦΛΕΣΕΥΜΑ. *Δημοκρατία* μετὰ Βουλῆς καὶ Γερουσίας. Ο πρόεδρος αὐτῆς ἐκλέγεται κατὰ ἐπταετίαν.

Η Γαλλία ἔχει πολλὰς κτήσεις εἰς τὴν ΝΑ. Ἄσιαν τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀλλαχοῦ, εἴνε δὲ ἡ πρώτη οἰνοφόρος χώρα τῆς γῆς (20 φορᾶς περισσότερος οἶνος τοῦ τῆς Ἑλλάδος).

ΠΠόλεις. 1) Ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ.

Παρίσιοι (3 ἑκατ. κ.) (Paris) ἐπὶ τῶν ὅχθων τοῦ Σηκουάνα,

τὸ κέντρον τοῦ μεγάλου ἐμπορίου καὶ τῆς ἀκμαιοτάτης βιομηχανίας. Εἶναι μεγίστη καὶ ὀραιοτάτη πόλις τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης ἔχουσα θυμασίας δενδροστοιχίας καὶ περικαλλῆ δημόσια κτίρια. Παρὰ ταύτην (ΝΔ.) κείνται αἱ *Βερσαλλίαι*, ἔνθα τὰ ἀγάπτορα τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. (συνθήκη τοῦ 1919). — *Χάβρη* (140), κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σηκουάνα, ἐπίνειον τῶν Παρισίων καὶ ἐμπορικώτατος λιμήν. — *Λιλη* (205), ἐμπορικὴ πόλις ΒΑ — *Χερβούργον*, ἐν τῇ νορμανδικῇ χερσονήσῳ, μέγας πολεμικὸς λιμήν. — *Νάντη* (150), παρὰ τὸν Λείγηρα, ἐμπορικὴ πόλις. — *Ορλέάνη* (Αὐρηλία) (70), κατὰ τὸ βορειότερον ἄκρον τοῦ Λείγηρος, ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ πόλις.

Ἐν τῇ νοτίᾳ Γαλλίᾳ:

Βορδώ (270), παρὰ τὸν Γαρούναν κέντρον τῆς οἰλεμπορίας. — *Τολέσσα* (270), ἐπὶ τῷ Γαρούνᾳ. — *Μομπελιέ*, περίφημον διὰ τὴν ιατρικὴν σχολήν, ἐν ᾧ ἐσπούδασεν ὁ ἀείμνηστος Ἀδαμάντιος Κοραζ. — *Μασσαλία* (600) (Marseille), ἀρχαία ἑλληνικὴ ἀποικία τῶν Φακεών (περὶ τὸ 600 π. Χ.), πόλις παραλία κατὰ τὴν Μεσόγειον, ἔχουσα ἀκμαίστατον ἐμπόριον. — *Τουλών* (105), ἔνθα δὲ μέγιστος πολεμικὸς λιμήν τῆς Μεσογείου. — *Νίκαια* (150) (Nice) ὀνομαστὴ διὰ τὸ γλυκὸν αὐτῆς κλίμα. — *Διδών* (350), (Λούδουνον), κατὰ τὸν Ροδανόν, ἔνθα ἀκμάζει ἡ βιομηχανία μεταξενιῶν δρασμάτων. — *Άγιος Στέφανος* (168), βιομηχανικὴ πόλις.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκουσι σήμερον καὶ αἱ χώραι Ἀλσατία καὶ Λωρραινή, ὅριζόμεναι πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Ρήγου. Πόλεις ἐγταῦθα εἰνεῖ ἡ ὁχυρὰ *Μέτρη* (80) καὶ τὸ *Στρασβούργον* (1.0), οὐ μακρὸν τοῦ Ρήγου.

Εἰς τὰ ΝΑ. παράλια τῆς Γαλλίας, μεταξὺ Νικαίας καὶ Ἰταλίας κατέται ἡ μικρὰ ἡγεμονία τοῦ *Μονακοῦ*, μετὰ διμονύμου πρωτεύουσας. (20).

2) ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

[Τὸ [1] τῆς Ἐλλάδος κατὰ τὴν ἔκτασιν. — [7] [2] ἔκατ. κατ.]

Θέσεις. Τὸ μικρὸν τοῦτο δασύλειον τριγωνικὸν σχῆμα ἔχον,

κείται Β. Α. της Γαλλίας καὶ κατέχει μικράν παραλίαν τῆς Βορείου θαλάσσης.

Κάτοικοι καὶ ἀνάπτυξις. Οἱ Βέλγοι εἶναι κατὰ τὸ γῆμισυ συγγενεῖς πρὸς τοὺς Γάλλους (Βαλλόνοι) καὶ κατὰ τὸ ἔτερον γῆμισυ πρὸς τοὺς Γερμανούς (Φλαμανδού), ἔχουσι δὲ τὴν δυτικὴν χριστιανικὴν θρησκείαν.

Τὸ εὕφορον τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ ἀφθονία τῶν ὄρυκτῶν (ἰδίως σιδήρου καὶ λιθανθράκων) συνετέλεσαν εἰς τὴν μεγίστην ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας. Ἡ συγκοινωνία ἔτι καὶ τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀκμαιότατα. Ἐκεῖνα τῆς ἀναπτύξεως τούτων καὶ τοῦ πλούτου τὸ Βέλγιον εἶναι πικρότατα κατωκημένον (οἱ φοράς περισσότερον τῆς Ἑλλάδος).

ΠΕΘΑΝΤΕΙΛΙΑ. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ δύο Βουλῶν.

ΠΕΘΑΝΤΕΙΛΙΑ. *Βρυξέλλαι* (700) πρωτ. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δασικού βιομηχανοῦ καὶ ἐμπορική.—Πρὸς Ν. ταύτης κείται τὸ *Βατερόλω*, ἔνθα ἡττήθη τῷ 1815 ὁ Μέγας Ναπολέων.—*Αμβέρσα* (730), εἰς τῶν μεγίστων ἐμπορικῶν λιμένων τῆς Εὐρώπης.—*Γάνδη* (170), βιομηχανικὴ πόλις.—*Λιέζ* ἢ *Λυτέχη* (210), ἡ διοικητικοῦ πόλις τοῦ Βελγίου.

N. A. τοῦ Βελγίου κείται ἐν δουκάτοι, τὸ *Λουξεμβούργον* (δηλ. μικρὸς πύργος). Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ εἶναι γερμανικῆς καταγωγῆς, ἐπίσημοι δημοσιοὶ γλωσσαν ἔχουσι τὴν Γαλλικὴν (270,000).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

[τὸ ¼ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἔκτασιν.—οἱ ½ ἑκατ. κάτ.]

Φέσεις. Ἡ Ὀλλανδία κειμένη πρὸς Β. τοῦ Βελγίου, κατέχει τὸ πρὸς τὰς ἐκδολὰς τοῦ Ρήγου μέρος τοῦ γερμανικοῦ βαθυπέδου. Εἰς τινα μέρη ἐνταῦθα τὸ ἐδαφος εἶναι χαμηλότερον τῆς ἐπιφανίας τῆς θαλάσσης, δι' ὃ ἔχουσι κατασκευασθῆ προχώματα

Σαρρῆ Γεωγραφία Β' Ἑλλην. Σχολ. Ἐκδ. 11η 15/5/1926. 4

κατά μῆκος τῆς παραλίας, έπιως ἐμποδίζηται ἢ εἰσροή του θάλατος εἰς τὴν γύρων.

Ελλήσιοι καὶ ἀνάπτυξις. Οἱ Ὀλλανδοὶ εἶναι γερμανικῆς καταγωγῆς. Κατὰ τὴν θρησκείαν οἱ πλειστοὶ εἶναι διαμαρτυρόμενοι χριστιανοί, οἱ λοιποὶ δὲ δυτικοί. Πρὸ τοῦ 1830 ἀπετέλουν μετὰ τοῦ Βελγίου ἐν θασίλειον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀποσπασθέντος τοῦ Βελγίου ἔχουσιν ίδιον. Οἱ Ὀλλανδοὶ διακρίνονται διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν. Ἐχουσι προαγάγεις εἰς μεγάλην ἀκμὴν τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, (ἀλλαγδικὸς τυρός), τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν συγκοινωνίαν.

Ελλήσιοι καὶ Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ δύο Βουλῶν. Τῇ Ὀλλανδίᾳ ἔχει πολλὰς κτήσεις ἐν ταῖς Ἰνδίαις νήσοις καὶ ἀλλαχοῦ.

Ελλήσιοι. Χάρη (360, πρωτ. τοῦ κράτους, οὐ μακρὰν τῆς Βορείας θαλάσσης.—**Αμστελόδαμον** (6 0), (**Αμστερδαμ**), ἡ μεγίστη πόλις τοῦ κράτους, διασχιζομένη ὑπὲ πολυχρήθμων διαφέροντων εἶναι ἐμπορική καὶ βιομηχανική.—**Ροτερεδάμη** (500), ὁ σπουδαιότατος ἐμπορικὸς λιμὴν τοῦ κράτους.—**Οὐτρεζχτη** (140), κατὰ τὸ βορειότερον στόμιον τοῦ Ρήγου.

3) ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

[3½ φορᾶς μεγαλύτερον τῆς Ἑλλάδος.—60 ἑκατ. κάτ.]

Θέσις. Πρὸς Α. τῆς Ὀλλανδίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας ἔκτεινεται ἡ Γερμανία, κατέχουσα μέγα βόρειον τμῆμα τῆς Κεντρικῆς Ευρώπης.

Πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἦτο αὐτοκρατορία ἰσχυρὰ μὲν πολλὰς ἀποικίας. Πλὴν τῶν ἀποικιῶν καὶ τῆς Ἀλσατίας καὶ **Δαρδανίης**, ἔχει ἀπολέσει καὶ ἀλλα μέρη βιομηχανικῆς ἀξίας, οὓς καὶ τὸν λιμένα τῆς Βαλτικῆς **Δάντσικ** (200).

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Γερμανίας εἰνε πανταχοῦ Γερμανοί. Ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν οἱ πλεῖστοι εἰνε χριστιανοὶ διαμαρτυρόμενοι, οἱ δὲ λοιποὶ δυτικοὶ ὑπάρχουσιν ἔτι καὶ διλγοὶ Ἐβραῖοι.

Αγάπησις. Ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἀκμάζει ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία, ἡ συγκοινωνία καὶ τὸ ἐμπόριον. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν ἡ Γερμανία θεωρεῖται ὡς λίαν ἀνεπτυγμένη, διότι ἔχει 20 πανεπιστήμα (ὅσα οὐδεμία ἀλλη χώρα) καὶ πολλὰ ἀγώτατα ἐκπαιδευτήρια.

Εποκιτικὴ κατίταξις. Ἡ Γερμανία λιποτελεῖται σύμμερον ἐκ 18 δημοκρατουμένων κρατῶν συγδεομένων ἐμποργδιακῶν. Τὸ μέγιστον τούτων εἰνε ἡ Πρωσσία.

Τὰ 18 ταῦτα κράτη εἰνε ἡ Πρωσσία, ἡ Βαυαρία, ἡ Σαξονία, ἡ Βυρτεμβέργη, ἡ Βάδη, ἡ Ἔσση, τὸ Ὀλδεμβούργον, τὸ Μεκλεμβούργον Σβέριν, τὸ Μεκλεμβούργον Στρέλιτς, ἡ Βρουνσβίκη, ἡ Ανχάλτη, ἡ Δίπη, Σάουμβούργ-Δίπη, ἡ Θουριγκία, ἡ Βαλδέκη, ἡ Λυβέκη τὸ Ἀμβούργον καὶ ἡ Βρέμη.

Πόλεις. 1) Ἐν τῇ Πρωσσίᾳ (38 ἑκατ. κατ.)

Βερολίνον (4 σχεδὸν ἑκατ.), πρωτ. τῆς Πρωσσίας καὶ ὅλης τῆς Γερμανίας. Εἶνε δραία πόλις κειμένη ἐπὶ παραποτάμου τοῦ Ἀλειος, τοῦ Σπρέου κέντρον τοῦ Ἐμπορίου, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν.—**Στέττιν** (240), ἐπὶ τοῦ Ὁδερ, ὁ σπουδαιότατος λιμὴν τῆς Πρωσσίας.—**Κίελον** (215), ὁ κύριος πολεμικὸς λιμὴν τοῦ κράτους.—**Καλνιξβεργ** (260), ἐν τῇ ἀνατολικωτάτῃ ἐπαρχίᾳ, δυχυρὰ πόλις.—**Βρεσλαβία** (500), ἐπὶ τοῦ Ὁδερ, ἐμπορικωτάτη.

—**Μαγδεμβούργον** (280), κατὰ τὸν Ἀλβιν.—**Φραγκφούρτη** (430), κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῆς ΝΔ. Πρωσσίας.—**Δύσελδορφ** (400), παρὰ τὸν Ρήγον.—**Κολωνία** (635, ἡ γερμανικὴ Ρώμη), ὡσαύτως παρὰ τὸν Ρήγον, διοικαστή διὰ τὸ εὐδεσ θύρω τῆς Κολωνίας καὶ τὸ ὑψηλὸν τῆς μητροπόλεως κωδωνοστάσιον (159 μέτρα ύψ.). **Ανόβερον** (400) πρωτ. ἀλλοτε δμωγύμου βασιλείου.

2) Ἐν τῇ Βαυαρίᾳ (7 ἑκατ. κ.), τῇ πατρίδι τοῦ Ὁθωνος τοῦ Α' βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Μίσναχον (620), (γερμ. Μύνχεν), ἐν δροπεδίῳ, πρωτ. ἔχουσα μεγάλην ἀγάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Περίφημοι εἰνε αἱ δύο πινακόθηκαι (περιέχουσαι ἀριστουστουργήματα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης) καὶ ἡ μεγίστη βιβλιοθήκη.—**Αὐγούστα**, (γερμ. "Αουξμπουργ"), γνωστὴ ἐν τῇ ιστορίᾳ (Αὐγουσταία ὁμολογία).—**Νυρεμβέργη** (350), ἡ ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανικωτάτη πόλις τῆς Βαυαρίας.

3) Ἐν τῇ Σαξονίᾳ (δι σχεδὸν ἑκατ., κ.) ἥπις εἶναι τὸ πυκνότερον κατωφημένον κράτος τῆς Εὐρώπης.

Δρέσδη (530), ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν δύο θρόνων τοῦ "Αλβιος, διραία πόλις.—**Λειψία** (600), κέντρον τῆς ἐν Γερμανίᾳ βιβλιεμπορίας.

4) Ἐν τῇ Βυρτεμβέργῃ.

Στουτγάρδη (310), κατὰ τὸν παραπόταμον τοῦ "Ρήγου Νέκαρ, βιομηχανικωτάτη.

Ἐκ τῶν τριῶν ἔλευθέρων πόλεων ἡ· μὲν **Λυβένια** κείται παρὰ τὴν βαλτικήν τὸ **Αμβούργον** (1000), παρὰ τὸν "Αλβιν, ὅστις ἐνταῦθα πλατύνεται ὡς κόλπος (πόλις ἐμπορικωτάτη) ἡ δὲ **Βρέμη** (310), κείται κατὰ τὸν Βίσουργον.

4) ΠΟΛΩΝΙΑ

(300.000 τετρ. χιλ.=27 ἑκατομ. κάτ.)

Θέσαις. Ἡ γένια αὕτη δημοκρατία κείται κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τοῦ Γερμανικοῦ βαθυπέδου. Ἀπετελέσθη ἀπὸ μικρὰ τμήματα τῆς Γερμανίας καὶ τῆς διαιρελισθείσης Αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας, καὶ ἀπὸ μέγα μέρος τῆς Ρωσίας.

Ἐνταῦθα ῥέει ὁ ποταμὸς Οὐζιστούλας, ὃστις λαμβάνει τὰς πηγὰς ἐν τῶν Βορείων Καρπαθίων καὶ εἶναι πλωτός. Ὁρίζεται δὲ ἡ Πολωνία πρὸς Δ. καὶ ΒΔ. ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἐν μέσῳ τῆς δροὶς ἔχει διέξοδον τὸν λιμένα τῆς πόλεως Δάντσικ (200). Τὰ λοιπὰ δρίζοντα αὐτὴν κράτη εἰναι ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ουκρανία καὶ ἡ Λιθουανία.

Πλάταιναι. Οἱ Πολωνοὶ εἶναι σλάθοι. Ηλիγιν τούτων κατοικοῦσιν ἐγταῦθα καὶ πολλοὶ Ιουδαῖοι.

Προϊόντα. Ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶνε πεδινόν, οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν. Παράγονται δημητριακοὶ πλρποί, γεώμηλα καὶ τεῦτλα. Πρὸς νότον δὲ ὅπου ἡ χώρα εἶνε δρεινή εύρισκονται πλούσιαι περιοχαὶ δρυκτῶν (γαιάνθρακες καὶ πετρέλαιον).

Βιομηχανία. Η βιομηχανία τῶν Πολωνῶν συγίσταται εἰς τὴν κατασκευήν ζακχάρεως, εἰς τὴν ὑφαντουργίαν καὶ τὴν σιδηρουργίαν.

Πόλεις. Κέντρον τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου εἶνε ἡ *Βαρθοβία* (930) κατὰ τὸν Οὐδιστούλαν.—Ἐτεραι μεγάλαι πόλεις εἶνε πρὸς δυσμάς ἡ *Λόδδη* (420), ἔνθα μεγάλη ὑφαντουργία, τὸ *Πόσσεν* (180) ἄλλοτε (γερμανικὸν) καὶ ἡ *Λεοντόπολις* (Λειβέργη) (200), πρὸς Ν., πόλις τῶν Ρουθήνων, συγγενῶν τῶν Πολωνῶν καὶ τῶν Ρώσσων.

Σημ. Ἡ πόλις Δάντσικ μετὰ μικρᾶς περιοχῆς ἀποτελεῖ ἴδιον κράτος

5) ΕΛΒΕΤΙΑ

(τὸ 1^ο τῆς 'Ελλάδος.—3^η /, ἑκατομ. κάτ.)

Φέσις. Η 'Ελβετία καταλαμβάνει μέγιστον τμῆμα τῶν κεντρικῶν Ἀλπεων καὶ τοῦ 'Ελβετικοῦ Ἰόρα. Ήθεν τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶνε τὸ πλειστον δρεινόν, καλυπτόμενον κατὰ τὰ ὑψηλὰ μέρη ὑπὸ παχυτάτων παγετώνων, μόνον δὲ πρὸς Β. ἐκτείνεται ὀροπέδιον.

Πλάνοικα. Οἱ πλειστοι τῶν 'Ελβετῶν εἶνε γερμανικῆς καταγωγῆς, κατοικοῦντες πρὸς Β., διλγώτεροι γαλλικῆς πρὸς Δ. καὶ ἐλάχιστοι ιταλικῆς πρὸς Ν. Κατὰ τὴν θρησκείαν οἱ πλειστοι εἶνε χριστιανοὶ διαμαρτυρόμενοι, οἱ δὲ λοιποὶ δυτικοί.

Ανάπτυξις. Η γεωργία, ἡ κτηνοτροφία, (έλβετικὸς τυρὸς) καὶ ἡ βιομηχανία (ἰδίως ὑφασμάτων καὶ ώρολογίων) διατελοῦσιν ἐν ἀκμῇ.

Πολέμευμα. Δημοκρατικὴ δύμοσπονδία ἀποτελουμένη ἐξ 25 μικρῶν δημοκρατικῶν πολιτειῶν (Cantons) αὐτονόμων καὶ συγδεομένων πρὸς ἀλλήλας ὁμοσπονδιακῶς. Κεντρικὴ κυβέρνησις ἐδρεύει, ἐν Βέργη.

ΙΠΟΔΕΙΣ. Η *Βέρονη* (90), ἐν τῷ Ἐλβετικῷ ὁροπεδίῳ.—*Αυκέρνη* (42), κατὰ τὴν δμῶνυμον λίμνην, ἐν ἀξιοθαυμάστῳ τοποθεσίᾳ, ἡν̄ ἐπισκέπτονται πολυάριθμοι περιηγηταί.—*Ζυρέχη* (200), κατὰ τὴν δμῶνυμον λίμνην, ἡ μεγίστη καὶ βιομηχανικωτάτη πόλις τῆς Ἐλβετίας.—*Γενεύη* (135), κατὰ τὴν δμῶνυμον λίμνην καὶ τὸν ἔκρουν τοῦ Ροδανοῦ ἐκ ταύτης, βιομηχανική καὶ ἐμπορική πόλις.

6) ΑΥΣΤΡΙΑ

[τὰ "], τῆς Ἐλλάδος.—6¹ [εκατ. κάτ.]

Φέσις. Η πρὸ τοῦ πολέμου μεγάλη Αὐστροουγγαρία μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον εἶναι ἔν τῶν μικρῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν κατὰ τὸ βόρειον καὶ ἀνατολικὸν τμῆμα τῶν Ἀλπεων Μικρὸν μέρος κατέχει πέραν τοῦ Δουνάδεως, ἐκεῖ δπου εἶναι ἡ πρωτ. *Βιέννη*. Η σπουδαιοτάτη αὐτῆς θέους ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Εὐρώπης ἔχει προάγει αὐτὴν εἰς ἀκμήν.

Κάτω τοιχοις. Η Αὐστρία περιλαμβάνει γερμανικὸν πληθυσμόν. Η Σπαρξίς σιδήρου συντελεῖ εἰς τὸ γὰρ ἐπιδίδωνται οἱ κάτοικοι εἰς τὴν βιομηχανίαν.

ΙΠΟΔΕΙΣ. *Βιέννη* (1800) παρὰ τὴν δεξιὰν ὅχθην τοῦ Δουνάδεως, ἔνθα τελευτῶσιν αἱ Ἀγαταλικαὶ Ἀλπεῖς. Ἐχει μεγίστην βιομηχανίαν, ιδίᾳ ἐνδυμασιῶν καὶ κομψοτεχνημάτων.—*Γράτζ*, (δηλ. Μικρὸς πύργος 150), βιομηχανικὴ πόλις ἐπὶ τῶν Ἀλπεων.

7) ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

[δὲ λίγον μεγαλυτέρα τῆς Ἐλλάδος.—14 εκατ. κάτ.]

Φέσις. Η νέα αὕτη δημοκρατία κείται ΒΑ. τῆς Αὐστρίας καὶ περιλαμβάνει τὴν περιοχὴν τῶν πηγῶν τοῦ Ἀλβίος, δις καὶ τὰ Βορειοδυτικὰ Καρπάθια.

Κάτω τοιχοις. Τὸ κράτος τοῦτο ἐσχηματίσθη διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐγταῦθα βορείους Σλάβους, δηλ. τοὺς Τσέχους καὶ τοὺς Σλοβάκους.

Προεόντα. Καλλιεργούνται ένταυθα τεῦτλα διὰ τὴν κατασκεψήν ζαχάρων, λίγον διὰ τὴν υφαντουργίαν καὶ κριθή διὰ τὸν ζεύθην.

Ππόλεις. Πρωτ. είνε ή **Πράγα** (225) τὸ κέντρον τῆς θελουργίας καὶ τῆς ζαχαροποιίας.—Έπερα βιομηχανική πόλις είνε ή **Βεσύνη** (126). Παρὰ ταύτην κείται τὸ Ἀσύστερλιτς, ὄνομαστὸν διὰ τὴν νίκην τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Α' (1806).

8) ΟΥΓΓΑΡΙΑ

[Ολίγον μικροτέρα τῆς Ελλάδος.—8 έκατ. κάτ.]

Θέσεις. Η δημοκρατία τῆς Οὐγγαρίας κείται ἐν μέσῳ τῆς Αὐστρίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας. Ηεριλαμβάνει δὲ τὸ Ουγγρικὸν βαθύπεδον, ὅπερ διατέμνεται ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως.

Περάτωικοι. Οἱ κάτοικοι είνε Ουγγροί (ἢ Μαγιάροι), ἀστικὸς λαὸς (μογγολικὸς) ἐλθὼν ἐνταῦθα περὶ τὸ 900 π. Χ.

Προεόντα. Μέρος τοῦ βαθυπέδου, μεταξὺ τοῦ Δουναβεώς καὶ τοῦ Θάϊς είνε δόλιγον εὔφορον καὶ διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τρέφονται ἵπποι, βόες καὶ πρόδατα. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως μέρος είνε εὔφορον. δι' ὃ τὸ κράτος τοῦτο είνε γεωργικόν. Παράγεται πολὺς σῖτος, ἀραβίσιτος, οἶνος καὶ καπνός.

Ππόλεις. **Βουδαπέστη** (1 έκατ. κ.), ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν δύο θεῶν τοῦ Δουναβεώς, πρωτ. Σεγεδίν (100), πόλις βιομηχανική τοῦ ἔρευν.

9) ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

[ὑπερδιπλάσιον τῆς Ελλάδος—17 έκατ. κάτ.]

Θέσεις. Τὸ βασίλειον τῆς Ρουμανίας κείται ΝΑ. τῆς Οὐγγαρίας κατὰ τὸν κάτω ρούν τοῦ Δουναβεώς συνίσταται δὲ ἐκ τῶν ἀρχαίων χωρῶν Βλαχίας. Μολδαΐτας καὶ Δούρουστσᾶς, καὶ τῶν νέων Τρανσυλανίας, Βουκοδίνας καὶ Βεσσαραβίας.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ρουμανίας είνε τὸ πλειστὸν πεδιγόν καὶ εὔφορον, οὐχὶ ὅμως καλῶς καλλιεργημένον.

Κάτοικοι. Οι κάτοικοι είνε κατά τὸ πλεῖστον Ρουμάγοι (Βλάχοι, ἀπόργογοι τῶν ἀρχαίων Δακῶν καὶ ὅλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν, κατατάσσονται δὲ εἰς τοὺς Λατινικοὺς λαούς μόνον κατὰ τὴν γλωσσαν ταύτην παρέλαθον ἐκ τῶν Ρωμαϊκῶν ἀποικιῶν αἱ ὄποιαι εἰχον ἰδρυθῆ κατὰ τὸν κάτω Δούναβιν. Θρησκείαν ἔχουσι τὴν ὀρθόδοξην χριστιανικήν. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ Ιουδαῖοι Ἀθίγγανοι καὶ περὶ τοὺς 60 χιλ. Ἐλληνες, ὧν πολλοὶ χάριν συμφερόντων ἡργήθησαν τὴν ἐλληνικὴν ἐθνότητα γενόμενοι Ρουμάνοι. Ἐπὶ τουρκοκρατίας αἱ χώραι Βλαχία καὶ Μολδαύια ἀπετέλουν ὑποτελεῖς τῇ Τουρκίᾳ ἡγεμονίας, ἡγεμόνες δὲ τῆσαν Ἐλληνες. Ἐνταῦθα δὲ ἥρχισε τὸ πρῶτον τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Αγάπτων ξεῖναι. Οἱ Ρουμάνοι είνε λαὸς γεωργικός· είνε ἔτι ἀνεπτυγμένη ἡ κτηνοτροφία· ἔχει δὲ καὶ πηγὰς πετρελαίου κατὰ τὰ Καρπάθια, ἐκμεταλλεύονται ὅμως ταύτας ζέναι ἐταιρεῖαι. Ωσαύτως ἡ συγκοινωνία καὶ τὸ ἐμπόριον είνε εἰς χειρας ζένων (Ἐλλήνων καὶ Ιουδαίων).

Μολδαύια. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ δύο Βουλῶν.

Μόλδες. 1) Ἐν τῇ Βλαχίᾳ.

Βουκουρεστίου (35), ρουμ. Βουκαρέστ, δηλ. πόλις φίλων), ἐπὶ τοῦ παραποτάμου τοῦ Δουνάβεως, μετὰ ὥραίων οἰκοδομῶν.—Γιούργεβον, πόλις παραδουνάδιος, ἀπέναντι τοῦ Ρουτσουκίου. Βραΐλα (60), ἐμπορικὴ πόλις παρὰ τὸν Δούναβιν.—Κραϊώβα, πρὸς Δ. ἔχουσα ἀλατωρυχεῖα. Β.Α. ταύτης καὶ παρὰ τὸν Ἀλούταν κεῖται τὸ χωρίον Δραχατσάνι, ἐνθα ἔπεισαν οἱ Ιερολογίται τῷ 1821.

2) Ἐν τῇ Μολδαύῃ.

Ίάσιον (76), πρωτ. τῆς Μολδαύας οὐ μακρὰν τοῦ Ηρούθου. —Γαλάζιον (73), ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, ἡ ἐμπορικωτάτη πόλις τῆς πόλις τῆς Ρουμαγίας.

3) Ἐν τῇ Δοβρούτσῃ.

Τούλτσα, πρωτ. — Κωνστάντζα λιμήν τοῦ Εδεσίγου πόντου.

4) Έν τῇ Τρανσυλβανίᾳ.

Ἐν τῇ δρεινῇ ταύτῃ χώρᾳ, ἣτις ἀνήκε πρότερον εἰς τὴν Οὐγ-
γαρίαν, πόλεις ἐμπορικαὶ εἶναι ἡ Κλούη (65). πρωτ.

5) Ἐν τῇ Βουκοδίνῃ (πρὸς Β.).

Τσέρνοβιτς, πρωτ. (100).

ΠΙΝΑΞ

Πινάξ

Ευρωπής

Τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Βερολίνου	Εχθμμε	Απορρίση	
	4000 000	Άγριδερον	400 00
Παρίσιοι	3000 000	Χάχη	360 000
Βιέννη	1800 000	Νυρεμβέργη	350 000
Άμβούργον	1000 000	Βουκουρέστιον	350 00
Βουδαπέστη	1000 000	Βορδὼ	320 000
Βαρσοβία	930 000	Βρέμη	310 000
Άμβέρσα	730 000	Στιντγάρτη	310 00
Βρυξέλλαι	700 000	Καΐνιξβεργ	240 000
Άμστελόδαμον	650 000	Στέττιν	240 0 00
Κολωνία	635 000	Πράγα	225 000
Μόναχον	620 000	Κίελον	215 000
Δειψία	600 000	Αιλλη	205 000
Μασσαλία	600 000	Ζυρίχη	200 000
Αυδών	560 000	Δάντσικ	200 000
Δρέσδη	530 000	Λεμβέργη	200 0 00
Βρεσλαβία	500 000	Μαγχάτιμ (Γερμ.)	300 000
Ποτερδάμη	500 000	Λιέζ	200 000
Φραγκφούρτη	430 000	Πόσεν	180 000
Αδδες	420 000	Στρασδούργον	170 000
Δύσελδορφ	400 000	Βέργη	90 000

IV ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΜΕΓΑΛΗ ΒΕΤΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΙΡΑΝΔΙΑ

Θέσης. Αἱ νῆσοι αὗται κείνται ΒΔ. τῆς Εύρωπης, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ωκεανῷ. Ἡ μεγίστη Μεγάλη Βρεττανία (τριπλασία τῆς Ἰρλανδίας) χωρίζεται ἀπὸ μὲν τῆς Γαλλίας διὰ τῆς Θαλάσσης τῆς Μάγχης, προσεγγίζουσα αὐτὸν κατὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Καλοί, πρὸς Α. δὲ βρέχεται ὑπὸ τῆς βορείας ἢ Γερμανικῆς θαλάσσης.

Διαμελισμός. Αἱ νῆσοι αὗται, καὶ δὴ ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἔχει μέγιστον διαμελισμὸν τῶν ἀκτῶν αὐτῆς, καὶ πλείστους φυσικοὺς λιμένας. Οἱ μέγιστοι κόλποι εἰναι πρὸς Δ., ὁ τῆς Βρεττόλης, ὃνοι γόμενος μεταξὺ δύο χερσονήσων τῆς Κορνουαλίας (πρὸς Ν.) καὶ τῆς Ουαλίας (πρὸς Β.). Σχηματίζονται δὲ καὶ νῆσοι μικρότεροι, ιδίως πρὸς Β. καὶ ΒΔ.

Θεοφράστων γένει τοῦ ἐπίφευσ. Τὰ "Ορη τῆς Μεγάλης Βρεττανίας" χαμηλὰ ὅντα κείνται πρὸς δυσμάς, ὡς προτείχισμα κατὰ τῶν κυμάτων τοῦ ωκεανοῦ. Πολλὰ δρη ὑψοῦνται πρὸς Β. (ἐν τῇ Σκωτίᾳ) διασχιζόμενα ὑπὸ παραλλήλων χαραδρῶν, καθ' ᾧ ἀετείνονται μικραὶ λίμναι. Ενταῦθα εἰναι ἡ ὑψίστη κορυφὴ τῆς νήσου *Ber-Nebis*.

"Απαν τὸ νοτιανατολικὸν τῆς νήσου καταλαμβάνει ἡ μεγάλη ἀγγλικὴ πεδιάς, εὐφορωτάτη ὡς ἐκ τῆς καλῆς ἀρδεύσεως.

"Ἡ δὲ Ἰρλανδία (δηλ. πρασίνη χώρα) ἔχει ἔδαφος τὸ πλείστου πεδιγόν.

"**Θεοτοκία.** Ἡ Μεγάλη Βρεττανία διατέμνεται ὑπὸ βραχυρ-

ρών ποταμών συγδεομένων διὰ πολυαρίθμων διωρύχων. Οἱ σπουδαιότεροι αὐτῶν εἰνε ὁ Σέβερος, ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Βριτόλης καὶ ὁ Τάμεσις ἐκβάλλων πρὸς Α. εἰς τὸν διμώγυμον κόλπον.

Ελέφαντα. Τὸ κλῖμα τῶν γῆσων εἶνε ὠκεανειον, ὑγρὸν δὲ καὶ βροχερόν, ὀλόκληρον τὴν χώραν καλύπτουσι: διὰ πυκνῆς ὅμικλης οἱ ζηνεμοτὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ κατ' αὐτὸν τὸ θέρος.

Προεόντα. Ἡ Μ. Βρεττανία παράγει διάφορα γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ἔχει δὲ μέγα πλοῦτον μετάλλων καὶ γαιαγθράκων. Ἐνεκα τούτου ἀκμάζει ἡ βιομηχανία βαμβακερῶν καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων, ὡς καὶ διαφόρων μηχανῶν,

Ελάτοικος. Οἱ κάτοικοι τῶν γῆσων εἶνε Ἀγγλοι, γερμανοὶ καὶ καταγγαλῆς, πλήν τινων Κελτῶν ἐν τῇ Σκωτίᾳ, Οὐαλλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ. Θρησκεία ἐπικρατεῖ ἡ ἐπισκοπικὴ (κλάδος τῶν διαμαρτυρομένων). Ἐν τῇ Σκωτίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ πρεσβυτεριανὴ (ώσαύτως κλάδος τῶν διαμαρτυρομένων) καὶ ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ ἡ δυτική.

Αἱ γῆσαι αὗται ἀποτελοῦσι τὸ βασίλειον τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

[47 ἑκ. κάτ.]

Πιολίτευμα. Συνταγματικὴ μονοχρία μετὰ διπλῆς Βουλῆς. Βασιλεὺς νῦν εἶναι ὁ Γεώργιος ὁ Ε'.

Ἀγάπετος. Ἡ συγκοινωνία εἶνε πυκνοτάτη. Ἡ δὲ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ.

Πιολεμακαὶ Αυνάμεες. Τὸ βασίλειον τοῦτο ἔχει μεγίστας κτήσεις εἰς πάσας τὰς ἡπείρους καθισταμένη ἡ μεγίστη ἐπικράτεια τῆς γῆς. Οὕτω κατέχει τὸ Ι., περίπου τῆς γητῆς ξηρᾶς ὡς καὶ τὸ Ι., τῶν ἀγθρώπων (436 ἑκκτομ.).

Ο στόλος τῆς Μεγ. Βρετανίας είνε δι μέγιστος του κόσμου, όπισθιν ύπερ τα 560 πλοῖα νέα.

Χωρογραφική διαιρεσις. Η Μεγάλη Βρετανία διαιρεῖται εἰς τὴν πρὸς Ν. Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλλίαν καὶ τὴν πρὸς Β. Σκωτίαν.

Πόλεις. 1) Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ.

Λονδίνον (ἀγγλ. London) πρωτ. τοῦ κράτους, ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν δυτικῶν του Ταμέσεως, ἡ μεγίστη καὶ ἐκ τῶν ἐμπορικωτάτων πόλεων τοῦ κόσμου (71), ἔκατ. κάτ. μετὰ προαστείων). Η πόλις ἔχει διάσημα ἀνάκτορα καὶ μεγαλοπρεπέστατα οἰκοδομήματα, ἐν οἷς καὶ τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον μετὰ μεγίστης βιβλιοθήκης, τὸ πλουσιώτατον τοῦ κόσμου. Τὸ σπουδαιότατον τῶν προαστείων είνε τὸ Γκρήνουιτς ἔνθι τὸ περίφημον ἀστεροσκοπεῖον δι' οὗ διέρχεται κατὰ τοὺς Ἀγγλους ὁ πρῶτος μεσημβρινὸς τῆς γῆς. Καυτερεψερ (Κανταρρυγία), ἔδρα τοῦ πρώτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀγγλίας.— Δόβιθ, παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Καλαί, δι' οὗ ἡ διαπεραύσις πρὸς τὴν Γαλλίαν.— Πόρτσμουθ (230), πολεμικὸς λιμὴν ἐν τῇ Μάγχῃ.— Σάου Θέρμπτον (135), κύριος σταθμὸς τῶν ὑπερωκεανῶν πλοίων. Πλέμουνθ (110), πολεμικὸς λιμὴν ἐν τῇ Μάγχῃ. Βριστόλη (380), κατὰ τὸν ὄμώνυμον κόλπον, ἐμπορικωτάτη.— Οξφόρδη (53), ὥραιοτάτη πόλις μετ' ἀρχαιοτάτου πανεπιστημού.— Βίρμινγχαμ (100), ἡ πρώτη τοῦ κράτους βιομηχανικὴ πόλις.— Μάντζεστερ (760) (Μαγγχεστρία) καὶ Σαλφόρδη (230), ἔνθι ἡ μεγίστη βαμβακουργία τοῦ κόσμου.— Σεφίλδ (500), βιομηχανικωτάτη.— Λήδης (460). Χόρκη (82, Ήεδράκον).— Νιουκάστελ (290, δηλ. Νεόκαστρον) ἔχουσα μεγίστην ἐξαγωγὴν λιθανθράκων.— Λίβερπουλ (800), ἡ μετὰ τὸ Λονδίνον ἐμπορικωτέρα πόλις τῆς Μεγ. Βρετανίας ἔχουσα τὴν πρώτην ἀγορὰν τοῦ βάμβακος.

(Η μεγίστη καὶ ἐμπορικωτάτη τῆς Οὐαλλίας είνε ἡ Κάρφιδ (185), ἐξ ἦς σπουδαιοτάτη ἐξαγωγὴ γαιανθράκων).

Ἐν τῇ Σκωτίᾳ.

Ἐδιμβούργον (340). πρωτ., ἐκτισμένον ἐπὶ λόφῳ.— Γλά-

σηκώβ (1 έκατ.). πρὸς Δ. ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανικωτάτη,
Πέρθη πωτ. ἀλλοτε τοῦ Σκωτικοῦ κράτους.

3) Ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ:

Δουβλίνον. (4:0), κατὰ τὴν ἀγατολικήν παραλίαν πρωτ.—
Βελφάστ (400), πρὸς Β., πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς νήσου.

ΙΙΙΧΑΞ

Τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τῆς ΒΔ. Εὐρώπης

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Αογδίγον	4530	Βελφάστ	400
(μετὰ τῶν προστ.)	7500	Βριστόλη	380
Γλάσκωθ	1000	Ἐδιμβούργον	340
Βίρμιγχαμ	900	Νιουκάστελ	290
Λίβερπουλ	800	Νόττιγχαμ	265
Μάντζεστερ	780	Σαλδφόρδ	232
Σεφίλδ	500	Πόρτσμουθ	230
Αήδες	430	Κάρδιφ	185
Δουβλίνον	400	Σάου Θάμπτον	135

V. ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

A'. Η ΙΟΥΤΛΑΝΔΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΡΑΥΓΗΝΗ ΝΗΣΟΙ

Θέσεις. Πρὸς Β., τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀλειος ἔκτείνεται ἡ μικρὰ Τουτλανδικὴ χερσόνησος, ἥτις πρὸς Β. προσεγγίζουσα τὴν Σκανδιναυϊκὴν χερσόνησον σχηματίζει μετ' αὐτῆς τὰ πελάγη **Σκαγερράκην** καὶ **Καττεγάτην** (δήλ. πλοίων ὁδός). Πρὸς Α. δὲ τῆς χερσονήσου ἔκτείνονται αἱ **Δανικαὶ νῆσοι** (Φιογία, Σηλάνδη καὶ ἄλλαι), κατέχουσαι τὴν αλεῖδα τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης.

Μιορφολογέα τους έδαφους. Η Ιουτλανδική χερσόνησος, μετά τής Πρωσσίας συνεχομένη, είναι καὶ αὐτή όμαλή πεδιάς, φέρουσα μόνον χαμηλήν τινα λοφοσειράν. Τὰ παράλια δὲ είναι ἀμμώδη καὶ ἀλιμενά, ίδιως τὰ δυτικά. Καὶ αἱ νῆσοι ἔτι είναι χαμηλαὶ καὶ ἐντελῶς ἐπίπεδοι.

"Βούθατα. Η χερσόνησος ἔχει ἀσημάντους ποταμούς, πολλάς δὲ λίμνας· κατὰ δὲ τὰ δυτικὰ παράλια σχηματίζονται καὶ ἔλη.

Κλειστα. Τὸ κλῖμα είναι ψυχρόν, ὁ δὲ χειμώνυ δὲν είναι τοσοῦτον δριμὺς, ὡς ἀλλαχοῦ τῆς βορείου Εὐρώπης.

Κλιματικόντα. Η χώρα είναι δασώδης καὶ πλήρης λειμώνων, διὸ κύρια προσόντα είναι κτηνοτροφικά, (ζῆρα, βούτυρον, κρέατα ἀλιπαστα), ἀλιεύονται δὲ καὶ πολλοὶ ἰχθύες.

Κάτοικοι. Κάτοικοι είναι οἱ Δανοί, ἀνήκοντες εἰς τὴν γερμανικὴν διασποράν. Θρησκείαν δὲ ἔχουσι τὴν τῶν διαιρέτρυνομένων.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

[3.270.000 κάτ.].

Βασιλείας. Τὸ βασίλιον τῆς Δανίας, ἀποτελεῖται ἐν τῆς Ιουτλανδικῆς χερσονήσου, (πλὴν γοτου τινὸς τμήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν Πρωσσίαν), καὶ τῶν παρὸ αὐτὴν γῆσων, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ ἀγνωτέρῳ κειμένῳ γῆσων Φαιρόσων καὶ τῆς Ισλανδίας

Ανάπτυξις. Η βιομηχανία ἀκμάζει μόνον ἐν τῷ πρωτεύοντι, ἡ συγκοινωνία δὲ καὶ τὸ ἐμπόριον είναι ἀκματα. Η ἀνάπτυξις ἔτι εὑρίσκεται ἐν ἀρστῇ καταστάσει.

Πολέμευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία. Βασιλεὺς δὲ είναι ἡ Φρειδερίκος δὲ Ή.

Πρωτ. τοῦ βασιλείου είναι ή **Κοπενάγη** (610) ἐπὶ τῆς γῆς οὐ Σηλάνδης καὶ ἀπέναντι τῆς Σουηδίας, ἔνθα ὁ πορθμὸς τῆς Σούνδης. Εἶναι πόλις ὀχυρὰ, βιομηχανίκη καὶ ἐμπορική.

Αἱ νῆσοι Φαιρόαι (δηλ. γῆσοι προβάτων) κείνται πρὸς Β. τῆς Σκωτίας καὶ εἰναι βραχώδεις καὶ ψυχραί.

Ἡ δὲ Ἰσλανδία (δηλ. χώρα τοῦ πάγου) εἶναι μεγαλυτέρα τῆς πολ. Ἑλλάδος, ἀλλ ἔχει μόνον 80 χιλ. κάτ., ἔνεκα τοῦ γυμνοῦ ἑδάφους αὐτῆς καὶ τοῦ ψυχροτάτου κλίματος. Ἐχει 29 ἐνεργὴ ἡραίστεια, ὡν τὸ σπουδαιότατον είναι η Ἔκλα. Εἰς ἀπασαν δὲ τὴν γῆσον ἀγαπηθῶσιν θερμαὶ πηγαί, «αἱ Γκέϋσιρ» εἰς ὑψος μέχρις 66 μέτρων.

Κτήσις τῆς Δανίας είναι καὶ ή πρὸς Β. τῆς Ἀμερικῆς κατάψυχρος καὶ μεγίστη νῆσος Γροιλανδία (13).

Β'. ΣΚΑΝΔΙΝΑΪΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Θέρις. Ἡ μεγίστη αὕτη χερσόνησος τῆς Ευρώπης ἔκτείνεται μεταξὺ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανου καὶ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, ης προέκτασις είναι ὁ Βοηγικὸς κόλπος ΝΔ. προσεγγίζει τὴν Ἰουτλάνδην καὶ τὴν Σηλάνδην κατὶ τὰ πελάγη Σκαγερράκην καὶ Καττεγάτην.

Διαιρεσιμός. Ἡ Χερσόνησος σχηματίζει πρὸς Ν. εὐρὺν κόλπον, τὸν τῆς Χριστιανίας. Ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν ἀκτὴ είναι διεσχισμένη εἰς ἀποκρήμνους καὶ στενοὺς κόλπους (νορβηγ. Φιόρδ), παρ' οὓς πλήθος νήσων καὶ νησιδίων. Τὸ Βόρειον ἀκρωτ. είναι τὸ βορειότατον τῆς Ευρώπης.

Μορφολογέα τοῦ ἐδάφους. Κατὰ μῆκος τῆς χερσογῆσου καὶ πρὸς τὴν δυτικὴν ἀκτὴν ἔκτείνεται η δρειγὴ χώρα τῆς χερσογῆσου περιέχουσα ὑψηλὰ δρη (τὰ Σκανδιναυτικά) καὶ δροπέδια πλήρη παγετώγων (Φιέλδ). Ταῦτα πρὸς μὲν τὸν Ἀτλαντικὸν καταπίπτουσιν ἀποτόμως πρὸς Α. δὲ κλιμακοειδῶς. Τὸ ΝΑ. τμῆμα τῆς χερσογῆσου είναι πεδιγόν.

Τρίτα. Πολλοὶ ποταμοὶ ύρεονται ἐκ τῶν ὀρέων πρὸς Α. καὶ Ν. διασχίζοντες τὸ κλειμακοειδὲς ἑδαφός, ἔνεκα δὲ τῆς τοιαύτης

μορφής του ἐδάφους σχηματίζονται πολλοί καταρράκται και πολλοί μικροί λίμναι. Αἱ μέγισται λίμναι είναι ἡ *Βένερ*, ἡ *Βέττερ*, καὶ ἡ *Μαιλάρ*, οἵτις συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς Βαλτικῆς.

ΕΚΛΕΙΡΑ. Ἡ χερσόνησος ἐν σχέσει πρὸς τὸ γεωγραφικὸν πλάτος δὲν ἔχει λίαν ψυχρὸν χειμῶνα, καὶ δὴ ἡ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν ἀκτὴ (ἔνεκα τοῦ θερμοῦ θαλασσίου ρεύματος).

ΠΕΡΙΟΧΕΩΝ ΤΑΣ. Ἡ χερσόνησος είναι δασώδης καὶ πλουσία εἰς σίδηρον, κατὰ δὲ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀκμάζει ἡ ἀλιεία. Ἔξαγεται: ξυλεία, σίδηρος καὶ δίλακοι μέταλλα, ιχθύες καὶ κτηνοτροφικά.

ΕΚΔΗΤΟΙΚΟΣ. Οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου, οἱ *Σουηδοί* καὶ οἱ *Νορβηγοί*, ἀνήκουσιν εἰς τὴν γερμανικὴν ὅμιλον. Κατοικοῦσιν ἔτι πρὸς Β. καὶ διάλογοι Δάσπωνες καὶ *Φίννοι*. Θρησκείαν πάντες ἔχουσι τὴν τῶν διαμαρτυρομένων.

ΔΙΑΙΓΡΑΦΕΣΙΣ. Ἡ χερσόνησος διαιρεῖται εἰς δύο βασίλεια, τὸ τῆς *Σουηδίας* Ν.Α. (τὰ ¹], τῆς χερσονήσου) καὶ τὸ τῆς *Νορβηγίας* Β.Δ. (τὰ ³],)

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

[454.000 τετρ. χλ. — 6 ἑκατ., κάτ.]

ΙΔΑΝΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΗΔΙΑΣ. (Ἐν τῇ Σουηδίᾳ ἀκμαῖα είναι ἡ συγκοινωνία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐκπαίδευσις.

ΙΔΑΝΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ δύο Βουλῶν.

ΙΔΑΝΙΑΝΟΣ. *Στοιχόλημη* (450), «ἡ βορεία Βενετία», κατὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Μαιλάρ μετὰ τῆς Βαλτικῆς, ἐκτισμένη ἐν μέρει ἐπὶ νησίδων, ὡς ἡ Βενετία. Εἶναι βιομήχανος καὶ ἐμπορικωτάτη. — *Καλσκρόνα* (28), ἔνθια δ κύριος ναύσταθμος τῆς Σουηδίας — *Μάλμαι* (113), λιμὴν ἐμπορικὸς ἀπέναντι τῆς Κοπεγχάγης. — *Γέτεμβούργ* (200), ὁ δεύτερος ἐμπορικὸς λιμὴν τοῦ κράτους.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

[324 χιλ. τετρ. χιλιόμ.—2.700 χιλ. κάτοικοι].

Ανάπτυξις. Οι κάτοικοι δισχολούνται κυρίως εἰς τὴν ἀλιέαν ἀρεγγῶν, τὴν ξυλείαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Νορβηγίας εἶναι ἀκμαιότατον.

Πολέμευμα. Συνταγματική μοναρχία, μεθ' ἀπλῆς Βουλῆς.

Πόλεις. Τόσλον (πρότερον Χριστιανία, 260) παρὰ τὸν Σκαγερράκην, πρωτ. μετὰ ἐμπορικοῦ λιμένος. Βέργεν (100), δὲ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμήν τῆς Νορβηγίας τῶν ἰχθύων. Τρόντζεμ (55), δεύτερος ἐμπορικὸς λιμήν. — **Χάμμερφεστ** ἐπὶ νήσου, δὲ βορειότατος λιμήν τῆς γῆς. Ἡ πολικὴ ἐνταῦθα νῦν διαρκεῖ 4 μῆνας καὶ 8 ἡμέρας (ἀπὸ τοῦ Ὁκτωβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου)

ΠΙΝΑΞ

τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς βορείας Εὐρώπης

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Κοπεγάνη	610	Μάλμαι	113
Στοκχόλμη	450	Βέργεν	100
Τόσλον	260	Τρόντζεμ	55
Γάιτεμπεργ	200		

VI. ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Θέσις καὶ ἔκτασις. "Απαν τὸ ΒΑ. ήμισυ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ 45° μέχρι 70° βορ. γεωγραφικοῦ πλάτους εἶνε ἐκτεταμένον θαθύπεδον, λόφους μόνον ἐνιακοῦ φέρον. Μετὰ τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης συνάπτεται ΝΔ, μετὰ δὲ τῆς Σκανδιναվικῆς χερσονήσου Σαρρῆ Γεωγραφία B' Ἑλλην. Σχολ. "Εκδ. 11η 15/5/1926. 5

ΒΔ. Ηρός Β. βρέχεται υπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ωκεανοῦ, πρὸς Α. υπὸ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης καὶ τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου, πρὸς Ν. υπὸ τοῦ Εύξείνου πόντου, μεθ' οὗ συγδέεται ἡ Ἀζοφικὴ θάλασσα καὶ ΝΑ. υπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Αιαρεσλειαὲ. Ηρός Β. σχηματίζεται ἐκ τοῦ βρο. παγωμένου ωκεανοῦ ἡ Δευτηὴ θάλασσα, διὲ τῆς ἀποχωρίζεται ἡ χερσόνησος Κόλα. Ἐκ τῆς Βαλτικῆς σχηματίζεται ὁ Φιννικὸς κόλπος καὶ ὁ τῆς Ρήγας. Ηρός Ν. δὲ ἐν τῷ Εὐξείνῳ ἔκτείνεται ἡ Ταυρικὴ ἡ Κειμαϊκὴ χερσόνησος, ἣτις προσεγγίζουσα τὸ ἀσιατικὸν ὄρος Καύκασον σχηματίζει τὴν εἰσόδον τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης, δηλ. τὸν πορθμὸν τοῦ Κέρτες (π. Κυριάριος Βόσπορος).

Μεροφοιλογέα τοῦ ἑδάφους. Τὸ μέγα βαθύπεδον ὅριζουσιν αἱ ἔξης ὁρειναὶ περιοχαὶ.

1) Τὰ Οὐραλία σφρη, ἀτιναὶ θεωροῦνται ώς ὄρη τῶν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας; 2) τὰ Ταυρικὰ ὄρη, ἐν τῇ δμωνύμῳ χερσονήσῳ; 3) τὰ Καρπάθια, ὄρη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης; 4) τὰ ὄρη τῆς Φιλλανδίας, «χώρας τῶν γιλιάδων λιμνῶν», 5) τὰ ὄροπέδιον τῆς χερσοῦ γῆσου Κόλας.

Ωραῖα. Καθ' ὅλον τὸ βαθύπεδον φέουσι πολλοὶ καὶ μεγάλοι ποταμοί, κατὰ τὸ πλεῖστον πλωτοί. Εἰς μὲν τὸν βόρειον παγωμένον ωκεανὸν ἐκβάλλουσιν ὁ Πετσκόρας καὶ ὁ Ἀνατολικὸς Δουνίνας. Εἰς τὸν Φιννικὸν κόλπον ὁ βραχύς, ἀλλὰ πολύϋδρος Νέβας, πηγάδων ἐκ τῆς μεγάλης λίμνης Δαδόγας. Εἰς τὸν Εὐξείνον ἐκβάλλουσιν ὁ Δινεῖστερος, ὁ Δινεῖπερ (Δάναπρις) καὶ ὁ Δὸν (δηλ. ποταμός, π. Τάναϊς), Εἰς δὲ τὴν Κασπίαν ἐκβάλλει ὁ μέγιστος τῆς Εὐρώπης Βόλγας (δηλ., μέγας) καὶ ὁ Οὐραλῆς, ἀμφότεροι πολυτελεῖς.

Ικλεῖμα. Τὸ κλεῖμα τῆς ΒΑ. Εὐρώπης ώς ἐκ τῆς μεγάλης ἐκτάσεως εἶναι ποικίλον. Μικρὸν βόρειον τμῆμα ἀνήκει εἰς τὴν ψυχρὰν ἔωνην, τὸ δὲ ἔτερον εἰς τὴν εὔκρατον, οπερ ὅμως ἔχει χειμῶνα ψυχρότατον καὶ μακρόν.

Εβλάστησις καὶ προέργνυα. Τὸ ἔδαφος κατὰ τὸ ποιὸν δύναται γὰ διαιρεθῆ ἐις 3 τμῆματα.

1) Τὸ τμῆμα τῶν *Τουνδρῶν* (δηλ. ἐλωδῶν πεδιάδων) κατὰ μῆκος τοῦ παγωμένου ὠκεανοῦ, μεταβαλλομένων κατὰ τὸν μακρότερον χειμῶνα (8—9 μῆνας) εἰς ἔκτασεις πάχυν.

2) Τὸ δασῶδες τμῆμα, ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας.

3) Τὸ καλλιεργημένον καὶ τὸ στεππώδες, πρὸς Ν. Τὸ καλλιεργημένον ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν δρίων τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης μέχρι τοῦ Δούνα καὶ εἶναι τὸ κατ' ἔξοχὴν καρποφόρον μέρος, ἀποφέρον ἄφθονον καὶ ἐκλεκτὸν σῖτον, λίνον καὶ ἄλλα, τὸ δὲ στεππώδες εἶναι πρὸς τὴν Κασπίαν, κατάλληλον πρὸς κτηγοτροφίαν.

Όρυκτὰ προϊόντα ἔχουσι κυρίως τὰ Οὐράλια ὅρη, (σίδηρον, χαλκόν, χρυσόν, πλατίναν, ἄργυρον καὶ ἄλλα). Ἐν δὲ τῷ Βόλγῳ καὶ Οὐράλῃ ἀκμάζει ἡ ἀλιεία ἵχθυων, (ἔξ ὧν παρασκευάζεται καὶ τὸ μαῦρον χαβιάριον).

Κατοικίδια ζῶα πλήγη τῶν τῆς λοιπῆς Εύρωπης εἶναι οἱ τάρανδοι καὶ ΝΑ. αἱ πάρηλοι.

Πλάτοεικοτ. Τὰ ³], τῶν κατοίκων εἶναι σλαυῖκοι λαοί, ὣν κυριώτατος εἶναι ἡ ἁωσικός. Πρὸς τὴν Βαλτικὴν κατοικοῦσιν οἱ Λεττοί καὶ οἱ Λιθουανοί, συγγενεῖς πρὸς τοὺς Σλαύους. Κατοικοῦσιν ἔτι Γερμανοί, Ρουμάνοι, "Ελληνες καὶ ἐκ τῶν ἀσιατικῶν λαῶν" Ιουδαῖοι καὶ Τουράνιοι (Φίννοι, "Εσθονες, Κιρκάσιοι, Κοζάκοι, Καλμούκοι). Ἐπικρατεῖ δὲ ἡ ὁρθόδοξος χριστιανικὴ θρησκεία.

Πολιτεικὴ κατάτασις. Μέγα τμῆμα τῆς ΒΑ. Εύρωπης ἀποτελεῖ τὸ δυτικὸν καὶ κύριον τμῆμα τοῦ ῥωσικοῦ κράτους, δηλ. τὴν Εύρωπαϊκὴν Ρωσίαν (μετὰ τῆς Οὐκρανίας.) Πρὸς τὴν Βαλτικὴν ὑπάρχουσι 4 ἀνεξάρτητα κράτη (Φινλανδία, Εσθονία, Λεττονία καὶ Λιθουανία).

1) ΡΩΣΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

[Μεγαλύτερον τῆς Εύρωπης κατὰ τὴν ἔκτασιν.—125 ἑκατ. κάτ.]

Θέσις. Τὸ ῥωσικὸν κράτος ἐκτείνεται: ἐν τῇ Εύρωπῃ καὶ τῇ Ασίᾳ. Καίτοι δὲ ἡ ἀσιατικὴ Ρωσία εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα κατὰ τὴν ἔκτασιν, τὰ 100 ἑκατ. τῶν κατοίκων κατοικοῦσιν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Ρωσίᾳ.

Ανάπτυξις. Η κυρία έγασχόλησε τών κατοίκων είνε η γεωργία, ή κτηνοτροφία και ή ψλοτομία. Η συγκοινωνία κατά τό έμποριον διευκολύνοταν πλήρη τῶν σιδηροδρόμων και διά τῶν πλωτῶν ποταμῶν και διωρύχων. Τὸν χειμῶνα διώρυχος οἱ ποταμοὶ πήγανυται, ως καὶ η Ἀζοφικὴ θάλασσα. Η ἐκπαίδευσις δὲ τοῦ λαοῦ δὲν είνε πολὺ διαδεδομένη.

Πολέτευμα. Σοβιετικὴ δημοκρατία απὸ τοῦ 1917.

Δυνάμεις. Η Ρωσία ἐγένετο ισχυρὸν κράτος ἀπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, τοῦ πρώτου αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας. Η δύναμις διώρυχος ταύτης μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἔχει καταπέσει.

Πόλεις τῆς Εύφωναίκης Ρωσίας. Λένινγκραδ (πρότερον Πετρούπολις 700), κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Φιννικοῦ κόλπου καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέδα, θεμελιώθεισα ὑπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου (1703). Πρὸ τοῦ πολέμου ἡτο πρωτ. τοῦ κράτους καὶ εἶχε 2 ἑκατομ. κατ.—**Κοστρούτας**, ἐπὶ νησίδος τοῦ Φιννικοῦ, ἀλλοτε πολεμικὸς καὶ ἐμπορικὸς λιμήν.—**Μόσχα** (1600, η Μόσκοβα), ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας, ἀρχαία καὶ νέα πρωτ. τῆς Ρωσίας, ἔχουσα τὴν μεγίστην βιομηχανίαν καὶ μέγα ἀριθμὸν ναῦν.—**Νίσνι Νοβγορόδ** (1805) ἐμπορικὴ πόλις.—**Αρχάγγελος**, κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουνά, βόρειος λιμήν.—**Καζάν** (170) καὶ **Σαράτοβον** (200), ἐπὶ τοῦ Βόλγα.—**Αστραχάν** (140), κατὰ τὸ δέλτα τοῦ Βόλγα, κεντρικὸς σταθμὸς τῆς ἀλιείας.

Κίεβον (450), παρὰ τὸν Δνείπερ, ώραία πόλις.—**Πουλταύα**, ιστορικὴ πόλις, (νίκη τοῦ μεγάλου Πέτρου κατὰ τοῦ Καρόλου τοῦ ΙΒ' τῷ 1709).—**Χάρκοβον** (250).—**Οδησσός** (500, κ. Ὁδέσσα) κατὰ τὸν Εǔξεινον, η πρώτη ἐν αὐτῷ ἐμπορικὴ πόλις.—**Νικολάϊεφ** (100), πολεμικὸς λιμήν.—**Ταϊγάνιον** (70), κατὰ τὴν Ἀζοφικήν, ἐξάγον πολὺν σῖτον.—**Ροστόβιον** (125), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δόν. Ἐν ταῖς τελευταῖς ταύταις πόλεσι κατοικοῦσι πολλοὶ Ἑλληνες.

Ἐν τῇ Κριμαίᾳ κυριώταται πόλεις είνε η **Συμφερόπολις** (70), καὶ ὁ λιμήν **Σεβαστούπολις** (65).

2) ΤΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΑΛΤΙΚΗΝ ΚΡΑΤΗ

α') Η ΦΙΝΑΝΔΙΑ ἔκτείνεται μέχρι τοῦ Βορείου παγωμένου ωκεανοῦ. Ἐχει ἐπιφάνειαν ἵσην πρὸς τὴν Νορβηγίαν καὶ πληθυσμὸν διπέρ τὰ 3 ἑκατ.

Τὸ κλῖμα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῆς εἶνε δμοια πρὸς τὰ τῆς Σουηδίας. Η κτηγοτροφία εἶνε ἀξιολογωτέρα τῆς γεωργίας.

Οἱ Φίγγοι κατοικοῦσι κατὰ χωρία. Η μόνη πόλις εἶνε ἡ πρ. **Ἐλσιγγφόρες** (185), κατὰ τὸν Φιγγικὸν κόλπον.

β) Η ΕΣΘΟΝΙΑ εἶνε ἡ δημοκρατία τῶν Ἑσθόγων. Ἐχει ἵσην ἔκτασιν πρὸς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, πληθυσμὸν δὲ 1 ½ ἑκ.— πρωτ. ἡ **Ρεβάλ** (140).

γ) Η ΑΕΤΤΟΝΙΑ εἶνε καὶ αὕτη ἵση πρὸς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα (2 ἑκατ.). Οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν (λίνον, πάνγαχις). Βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις εἶνε πρωτ. **Πίγα** (300), κατὰ τὸν διμώνυμον κόλπον.

δ) Η ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ εἶνε μεγαλυτέρα τῆς Ἑλλάδος (6 ἔκτασιμορμόφεια). Οἱ κάτοικοι αὐτῆς, οἱ Λιθουανοί εἶνε σλάδοι πρωτ. δὲ τῆς **Λιθουανίας** εἶνε τὸ **Κέρβνον** (95).

ΠΙΝΑΞ

Τῶν κυριωτάτων πόλεων τῆς Βορειοανατολικῆς Εὐρώπης

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Μόσχα	1600	Ἐλσιγγφόρες	185
Πετρούπολις	700	Ἀστραχάν	140
Ὀδησσός	500	Ρεβάλ	140
Κίεβον	450	Ροστόβιον	125
Πίγα	300	Νίσιν-Νοδγορόδ	105
Χάρκοβον	250	Νικαλάϊεφ	100
Σαρότοβον	200	Κόδνον	95
Βίλνα	200	Ταϊγάνιον	70
Καζάν	170	Συμφερόπολις	70

Κάτοικοι. Η Ἀσία θεωρεῖται ως πατρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Πικυδάτα πατρῷη μέναι χῶραι είναι τὸ Ἰνδοστάν καὶ ἡ κυρίως Σινική, ἔνθα αἱ μέγισται πόλεις τῆς Ἀσίας. Τὸ πλειστον δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλήν, εἰς ὃν ὑπάγονται οἱ Σιναῖ (Κινέζοι), οἱ Ἱάπωνες, οἱ Κορεάται καὶ ἄλλοι. Ἐτεροι φυλαὶ εἰναι ἡ Μαλαιϊκὴ πόρδε τὰ ΝΑ. τῆς Ἀσίας καὶ αἱ Δραβίδαι (ἐν τῷ Δεκάνῳ). Οἱ λοιποὶ εἰναι Ἄριοι (οἱ Ἰνδοί, αἱ κατοικοὶ τῆς Ἀριαγῆς, οἱ Ἑλληνες) καὶ Σημῖται (Ἰουδαῖοι καὶ Ἀραβῖες).

Θρησκείαι. Αἱ μᾶλλον διαδεδομέναι θρησκεῖαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰναι ὁ Μωαμεθανισμὸς (κυρίως ἐν τῇ δυτικῇ Ἀσίᾳ), ὁ Βουδαϊσμὸς καὶ ὁ Βραχμανισμὸς (ἐν τῇ ἀνατολικῇ γοτίᾳ Ἀσίᾳ). Χριστιανοὶ εἰναι περὶ τὰ 8 ἑκατομ. καὶ περὶ τὸ 1 ἑκατομμύριον Ἰουδαῖοι.

Πληθυσμοί. Ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπάρχουσιν 6 πρωτεύοντα κράτη καὶ τινὰ δευτερεύοντα. Πρωτεύοντα κράτη εἰναι.

1) Αἱ Βρεττανικαὶ Ἰνδiae, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

2) Τὸ Σινικόν ιράτος.

3) Ἡ Ἰαπωνία.

4) Ἡ Ρωσία (Ἀσιατικὴ Ρωσία).

Δευτερεύοντα κράτη εἰναι: 1) Ἡ Τουρκία (ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ). 2) ἡ Περσία. 3) τὸ Ἀφρανιστάν. 4) τὸ Σιάμ καὶ 5) τὰ ἀνεξάρτητα μικρὰ κράτη τῆς Ἀραβίας.

Πλὴν τῶν κρατῶν ὑπάρχουσι καὶ κτήσεις τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ὀλλανδίας, τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, ως καὶ μικρές τινες τῆς Πορτογαλλίας.

Χωρογραφικὴ διαίρεσις. Η Ἀσία δύναται γὰ διαρεθῆ εἰς 4 μέρη ως ἔξης: 1) Νοτιοδυτικὴ Ἀσία. 2) γοτία Ἀσία. 3) ἀνατολικὴ Ἀσία. 4) βορεία Ἀσία.

I. ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΑΣΙΑ

Είς τὴν Νοτιοδυτικὴν Ἀσίαν διακρίνονται φυσικῶς αἱ ἔξης χῶραι. 1) Μικρὰ Ἀσία· 2) Συρία· 3) Παλαιστίνη· 4) Ἀραβία· 5) Μεσοποταμία· 6) Ἀρμενία καὶ 7) Ἀριανή.

Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

[525,000 τετραγ. χιλιάμ.— 10 ἑκατ. κατ.].

Θέσεις καὶ ὅροι. Η Μικρὰ Ἀσία είναι χερσόνησος ἵση σχεδόν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν. Αἱ χερσόνησοι αὗται προσεγγίζουσιν ἀλλήλαις κατὰ τοὺς πορθμοὺς Βόσπορον καὶ Ἐλλήσποντον. Πρὸς Β. ἡ Μ. Ἀσία βρέχεται ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου, ΒΔ. ὑπὸ τῆς Προποντίδος, πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Διανυσθελετικός. Μέγιστον διαμελισμὸν ἔχει ἡ Μικρὰ Ἀσία κατὰ τὸ Αἴγαῖον πέλαγος· ἐνταῦθα σχηματίζονται πολλαὶ χερσόνησοι, γῆσαι καὶ κόλποι. Τὸ ἀκρωτήριον Δεκτὸν (πρὸς Β. τῆς Λέσβου είνε τὸ δυτικώτατον τῆς Ἀσίας).

Μιορφολογία τοῦ ἐπάφου. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας είναι δροπέδιον περιστοιχιζόμενον πανταχόθεν ὑπὸ δρέων· ΒΑ. είναι τὰ Ποντικὰ δρη, πρὸς Α. δὲ Ἀντίταυρος καὶ πρὸς Ν. δὲ Ταῦρος. Τὸ ὑψίστον είναι δὲ Ἀργατος (4000 μ.) ἐν τῇ ἐσωτερικῷ. Τὸ δροπέδιον καταπίπτει πρὸς τὸ Αἴγαῖον κατὰ κοιλάδας. Ἐνταῦθα είνε τὸ κάλλιστον μέρος τῆς χώρας.

Πληθυσμός. Οἱ πλεῖστοι τῶν ποταμῶν ἐκβάλλουν εἰς τὸ Αἴγαῖον, ὡς δὲ Ἐρμός καὶ δὲ Μαίανδρος. Οἱ μέγιστος ὄμβως Ἄλυς ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινο πόντον.

Κάτισκοι. Οἱ κάτοικοι είναι τὸ πλεῖστον Τούρκοι.

Πολιτεικὴ κατάστασις. Η Μικρὰ Ἀσία ἐλληνικὴ ἀλλοτε χώρα, ἀνήκει γῦν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Προϊστόντα. Κύρια προϊόντα είναι τὰ γεωργικὰ (δημητριακοὶ καρποί, καπνός, μήκων, διπλαριαὶ καὶ ἄλλα). Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἀκμάζει ἡ κτηνοτροφία (αἴγες Ἀγκύρας). Δάση καὶ δρυκτὰ εύ-

ρίσκονται πολλά σπουδαῖοι εἶνε οἱ λιθάνθρακες κατὰ τὴν **Ποντικὴν Ἡράκλειαν**. Πόλεις ἀξιόλογοι εἶνε·

Σμύρνη (260), ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Ἀγατολῆς.—**Μαγνησία** (70), ὑπὸ τὸ Σίπουλον.—**Πέργαμος**, ἀρχαία πόλις.—**Κυδωνία** (15, κ. Ἀιθαλί), ἀπέναντι τῆς Λέσβου.—**Αἰδηνιον** (80), εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Μαιάνδρου.—**Προσοῦσσα** (90), οὐ μακρὰν τῆς Προποντίδος.—**Ἀγκυρα** (10), ὄνομαστὴ διὰ τὴν νίκην τοῦ Ταμερλάνου κατὰ τοῦ Βαχιαζήτ (1402 μ. Χ.), καὶ διὰ τὰς λεπτομάλλους αὐτῆς αἰγας.—**Καισάρεια** (54), οὐ μακρὰν τοῦ Ἀργαλοῦ, ἡ πατρὶς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.—**Ίκινιον** (45, Κόνια) ἡ πάλαι καθέδρα τῶν Σελδσουκιδῶν.—**Αιτάλεια** (25), πρὸς Ν., εὐλόγειος πόλις.—**Ἄδανα** (50), ἐν εὐφοριωτάτῃ πεδιάδι.—**Σεβάστεια** (78), κατὰ τὸν ἄνω ρόδον τοῦ Ἀλεσ. —**Τραπεζοῦς** (60), ἐμπορικὴ πόλις κατὰ τὸν Εὔξειγον πόντον.

2) ΣΥΡΙΑ

[2 ἔκατον. κατ.].

Ἡ Συρία εἶνε δροπέδιον βρεχόμενον πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θάλασσης. Παραλήγως πρὸς τὴν θάλασσαν διήκει δρυγιά, εἰς ὃ ἔρει ὁ ποταμὸς Ὁρόντης. Υψηλὰ δρη εἶνε ὁ Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος.

ΠΗΓΕΙΟΝΤΑ. Εἰς τὰ εὖφορα μέρη καλλιεργοῦνται δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ἄλλα, εἰς δὲ τὰ στεππώδη (πρὸς ἀνατολὰς) εὐδοκιμεῖ ἡ κτηγοροφία. Αὕτη παρέχει ἔριον πρὸς κατασκευὴν ὄφασμάτων, ὡς ἐν τῇ πόλει Ἐμέσση (Χόμε).

ΙΣΧΑΤΩΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ. Κάτοικοι εἶνε οἱ Σύροι (όμιλοῦντες τὴν Ἀραβικὴν) Ἀραβεῖς, Ἐλληνες, Δροῦσοι κ. ἢ. Πρωτ. εἶνε ἡ Δαμασκὸς (250), ἔνθα διαμένει ὁ Ἐλλην Πατριάρχης τῆς Ἀντιοχείας. Μετὰ ταύτης συνδέεται διὰ διδηροδρόμου ἡ **Βηρυτός**, παραλία καὶ ἐμπορικὴ πόλις.—**Χαλέπιον** (200), πρὸς Β. ἐπὶ τῆς αἰδηροδρομικῆς γραμμῆς, ήτις ἀγει εἰς Βαγδάτιον, ἐμπορικῶτατη πόλις. Ἐπίνειον αὐτοῦ εἶνε ἡ Ἀλεξανδρεῖτα κατὰ τὸν Ἰστικὸν κόλπον.

Μέγα μέρος τῆς Συρίας ἀνήκει σήμερον εἰς τὴν Γαλλίαν.

3) ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

[800 χιλ. κάτ.].

Πρὸς Ν. τῆς Συρίας ἔκτείνεται ἡ μικρὰ χώρα Παλαιστίνη (τὸ Υἱὸν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος). Καὶ αὕτη εἶναι δροπέδιον, τὸ διοπίστημενον πόλεμον ὑπὸ δρύγματος, εἰς δὲ ρέει ὁ Ἰορδάνης ποταμός. Οὗτος ἐκβάλλει εἰς τὴν ἀλμυροτάτην λίμνην Νεκρὰν Θάλασσαν, ἣς ἡ ἐπιφάνεια εἶναι χαμηλοτάτη πάσης ἀλλής ἐπὶ τῆς γῆς (395 μ. ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης).

Ἡ Παλαιστίνη εἶναι ἡ σπουδαιοτάτη χώρα διὰ τοὺς χριστιανούς. Εἶναι ἡ «ἱερὰ γῆ» ἔνθα ἐγεννήθη καὶ ἐδίδαξεν ὁ Χριστὸς Θεοῦ, οἱ κάτοικοι εἶναι χριστιανοί. "Ἐλληνες, "Αραβεῖς, "Ιουδαῖοι καὶ Εὐρωπαῖοι.

Ἡ Ἱερὰ αὕτη χώρα κατέχεται σύμερον ὑπὸ τῶν "Αγγλῶν.

Πρωτ. εἶναι ἡ Τερουσαλήμ (85) «ἡ Ἀγία, ἔνθα δὲ πανάγιος τάφος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν» — Ἐπίνειον τῆς Τερουσαλήμ εἶναι ἡ Ἱόππη (55. κ. Γιάφα), συγδεομένη μετὰ ταύτης διὰ σιδηροδρόμου. — Ναζαρέτ, πρὸς Β., ἡ πατρὶς τοῦ Σωτῆρος.

4) ΑΡΑΒΙΑ

[Τὸ Υἱὸν τῆς Εδρώπης, — Περὶ τὰ 4 ἑκατ. κάτ.].

Φέρετος. Ἡ μεγάλη χερσόνησος Ἀραβία, ἡ νοτιοδυτικωτάτη τῆς Ἀσίας, βρέχεται πρὸς Α. μὲν ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόπου καὶ τῆς Ὁμανικῆς θαλάσσης, πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεαγοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀδεν καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Σπουδαῖος πορθμὸς εἶναι ὁ Βαθ-Ελ.-Μανδέδ (δηλ. πύλη τῶν ὅκρων), μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ἀφρικῆς.

Διαμελεσμερός. Ἡ χερσόνησος ἔχει σχῆμα τετραπλεύρου, ἐλάχιστα διαμελιζομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Μειορφιλογέκ ταῦς ἐθνῶν. Τὸ ἔδαφος αὕτης εἶναι θύψηλὸν δροπέδιον κατερχόμενον κλιμακοειδῶς πρὸς βραχώδεις ἀκτές.

"Ἐθνάτα καὶ ποιὸν τοῦ ἐθνῶν ἐθνάφουνται. Ἐπειδὴ ἐν Ἀραβίᾳ σπανίως βρέχει, τὸ ἔδαφος εἶναι τὸ πλεῖστον ἔρημον (Ἀραβικὴ

Ξρημος), ποταμοί δὲν οπάρχουσιν, εἰ μὴ μακροί καὶ εὐρεῖς χειρόρροις (Οὐάδι).

Κλέμα. Τὸ κλήμα εἶναι θερμὸν καὶ ἔηρόν, ὁ δὲ οὐρανὸς πάγωστε σχεδὸν αἴθριος. Μόνον ή ΝΔ. χώρα Ὅμενη δέχεται τροπήν τὰς βροχὰς καὶ εἶναι εὔφορος.

Προϊόντα. Γενικὰ προϊόντα εἶναι καφὲς ἔξαιρετος, καπνός, φάρμακος, βάλανοι φοινίκων καὶ διάφορα ἀρώματα, ἔτι δὲ καὶ δρυπτά. Τρέφονται δὲ καὶ ἀραβικοὶ ἵπποι καὶ κάμηλοι.

Κάτοικοι. Κάτοικοι εἶναι Ἀραβες. Τούτων οἱ εἰς τὸ κεντρικὸν τῆς χερσονήσου κατοικοῦντες, διάγουσι νομαδικὸν βίον καὶ καλούνται *Βεδουΐνοι* (δηλ. τέκνα τῆς ἑρήμου). Θρησκείαν ἔχουσι τὸν μωαμεθανισμόν.

Πελατεικὴ κατάστασις. Εἰς τὴν Ἀραβίαν εὑρίσκονται 4 Ἀραβικὰ κράτη ἀνεξάρτητα. Τὸ γνωστότερον εἶναι τὸ κράτος τῆς *Σετζάτ* (ἄλλοτε κτῆσις τῆς Τουρκίας), κατὰ μῆκος τῆς Ἐρυθρᾶς. Σπουδαιοὶ ἐνταῦθα πόλεις εἶναι η *Μέκκα*, (50) η μήτηρ τῶν πόλεων, ἵερὰ πόλις τῶν Μωαμεθανῶν, ἔνεκα τῆς ἐνταῦθα γεννήσεως τοῦ Μεάμεθ. Ἐπίνειον ταύτης εἶναι η *Τζέδα*. — *Μεδινᾶ*, ἔτερος ἱερὸς τόπος, ἔνθα δὲ τάφος τοῦ Μωάμεθ. — *Σανᾶ* (30), ἐν οὐφηλῷ δροπεδίῳ. — *Χοδεῖδα*, (45), παραλία καὶ ἐμπορικὴ πόλις τοῦ καφέ. *Μόκα*, δυομαστὴ διὰ τὸν εὐώδη καφὲν αὐτῆς.

Πρὸς Α. κεῖται η ἡγεμονία *ΟΜΑΝ*, πρὸς τὴν Ὁμανικὴν θάλασσαν. Πρωτ. αὐτῆς εἶναι η *Μασκάτη*, ἐμπορικὸς λιμήν. Η δὲ πρὸς τὸν Ἰνδικὸν καὶ τὸν κόλπον τοῦ *Άδεν* ἀκτὴ. *Χαρδαμάοντ* καλούμενη, κατοικεῖται ὑπὸ ἀραβικῶν φυλῶν νομάδων.

Ἄγγλικὴ εἶναι η κτήσις τοῦ *ΑΔΕΝ*, παρὰ τὸν πορθμὸν Βαθ-ελ-Μανδέθ. Δεσπόζει τῆς θαλασσίας δόδοις τῆς φερούσης πρὸς τὰς νοτίους χώρας τῆς Ἀσίας καὶ τὰς ἀνοτολικὰς τῆς Ἀφρικῆς. Η κυρία πόλις *Άδεν* (48), ἔχει διχυρὸν πολεμικὸν λιμένα.

Μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς κεῖται η τριγωνικὴ καὶ πετρώδης χερσόνησος τοῦ *Σινᾶ* (π. Πετραία Ἀραβία), ης τὸ καλούμενον γύν οὗρος *Μωϋσέως* (2.600 μ.) εἶναι δυομαστὸν ἐν τῷ παλαιῷ Διαθήκῃ. Η χερσόνησος αὕτη ἀγήκει πολιτικῶς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

4) ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

[3 έκατ. κατ.].

Θέσης. Η Μεσοποταμία συγάπτεται μετά τής Συρίας και Αραβίας, αποκλίνει δὲ ΝΑ. πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. ΒΑ. εἶναι ὀρεινή, ἐνῷ ἐν τῷ μέσῳ μέχρι τοῦ κόλπου πεδινή.

Ηοιὸν τοῦ ἐδάφους καὶ ποταμοῖς. Τὸ κλῖμα εἶναι ξηρόν, διὰ τοῦτο τὸ μέγιστον μέρος τῆς χώρας εἶναι στεππῶδες. Οἱ δύο ὅμιλοι μεγάλοι αὐτῆς ποταμοί, ὁ Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρης, φέρουν ἀφθονον ὕδωρ, διὸ οὖν κατακλύζονται ἐκτάσεις καθιστάμεναι εὔφοροι.

Πληθυσμός. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον Αραβεῖς. Υπάρχουν ὅμιλοι καὶ ἀρχαῖοι κάτοικοι, ὡς οἱ Ἀσσύριοι καὶ οἱ Χαλδαῖοι, ἔτι δὲ καὶ Πέρσαι.

Πάλαι εἶχεν ἀναφανὴν ἐνταῦθα ὁ ἀρχαιότατος πολιτισμὸς τῶν Σουμερίων (β χιλ. ἔτη π. Χ.), μετὰ ταῦτα δὲ τῶν Βασυλωνίων καὶ Ασσυρίων. Σήμερον εἶναι κτῆσις Ἀγγλική.

Μορφήν τα. Βάλανοι φοινίκων, ὅρυζα, ἔλαιον κ. ἄ.

Πόλεις. Βαγδάτιον (150), μεγάλη ἄλλοτε πρωτ. τῶν Αράβων.— Ἰλλέκ (30) ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, ἔνθα ἡ ἀρχαία μεγάλη πόλις Βαβυλὼν (δηλ. πύλη τοῦ Θεοῦ).— Βασσόρα (60), κατὰ τὸν Ἡγωμένον ῥίουν τῶν ποταμῶν, ἔνθα φθάνουν τὰ πλοῖα ἐκ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ἐμπορικὸς λιμήν.

6) ARMENIA ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ

Θέσης καὶ μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Αἱ χῶραι αὗται εἰνται πρὸς Β. τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου αἱ πηγαὶ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος. Εἶναι χῶραι ὀρειναὶ καὶ δυσπρόσιτοι. Τὸ σρός Αραράτ (βψος 5160 μ.) εἶναι τὸ ὄψιστον.

Κάτοικοι. Οἱ Ἀρμένιοι εἶναι χριστιανοὶ μονοφυσῖται. Εἶναι αδὲ φίλεργοι καὶ εἰρηνικός. Ἐχουσιν ὑποστῆ ἀγρίας καταδιώξεις πὸ τῶν Τούρκων, ὡς καὶ τῶν πληγαίσιν αὐτῶν κατοικούντων Κούρων. Μετὰ τὴν ἡπταν τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἰσχεν ἀνακηρυχθῆ ἡ διπλῆ αὕτη χώρα ὡς δημοκρατία ἀνεξάρτη-

τος. Η ἀνεξαρτησία ὅμως αὕτη δὲν ἀνεγγωρίσθη ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀλλὰ κατέχεσται ἔτι ὑπὸ τούτων.

ΠΗΓΑΙΝΟΣ. Πρωτ. εἶναι ἡ Ἐριβάν (40), ἐπὶ ὑψηλοῦ ὁροπέδιου. — Βάν (62), παρὰ τὴν ὁμώνυμον μεγάλην λίμνην. — Ἐρζερούμ (100), εἰς Ὡφός 1880 μ. — Διαρβενίδ (80), νοτιότερον, ἔχουσα ἄξιόλογον βιομηχανίαν μετάξης, πρωτ. τοῦ Κουρδιστάν.

7) APIANΗ (Αράν).

Θέσης. Η Ἀριανή ἡ τὸ δροπέδιον τοῦ Ἰράν, ἐκτείνεται πρὸς Α. τῆς Ἀρμενίας καὶ Μεσοποταμίας. Βρέχεται πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, τοῦ Ὁμανικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἰγδικοῦ ὥκειας. Πρὸς Β. ὅριζεται ὑπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Τουρανικοῦ βαθυπέδου καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ βαθυπέδου Ἰγδοστάν.

Πληροφοριακή τοῦ ἐπάνω υπαγόντος. Η Ἀριανή εἶναι δροπέδιον, ἔχον μέσον Ὡφός περὶ τὰ 1200 μ. Περιβάλλεται ὑπὸ δρέων, ὧν ἡ ὕψιστη κορυφὴ εἶναι τὸ γυγαντιαῖον ἥψαλτοιον Δεμαβέντον. ΒΑ. δὲ ἐκτείνεται τὸ Ἰνδονοῦχον (μέχρι 7750 μ. Ὡφ.).

ΠΛΟΙΟΔΥΝΟΣ τοῦ ἐπάνω υπαγόντος, οὗτοι ταῦτα. Πολλὰ μέρη τῆς Ἀριανῆς εἶναι στεππώδη καὶ ἀλατοῦχα. Ρέουσι δὲ πρὸς τὸ δροπέδιον ποταμοὶ καταρρακτώδεις, οἵτινες μὴ εὑρίσκοντες διέξοδον καταπίγονται ὑπὸ τοῦ ἐδάφους ἡ σχηματίζουσιν ἐλώδεις καὶ ἀλμυρὰς λίμνας.

ΚΛΙΜΑ. Τὸ ιλιμα εἶναι ξηρόν, ὁ δὲ ἀὴρ διαυγέστατος.

ΠΗΓΕΩΝΤΑ. Δημητριακοὶ καρποί, βάμβαξ, ὅπιον, μέταξ καὶ ὁπωροι. Τρέφονται δὲ πολλοὶ ἵπποι, ὡς καὶ βακτριαναὶ κάλυγλοι.

ΠΗΓΑΙΝΟΣ. Η Ἀριανή διαιρεῖται εἰς 4 κράτη τῆς Περσίαν, τὸ Ἀφγανιστάν καὶ τὸ Βελούτχιστάν.

1) ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ

[9 ἑκατ. κάτ.].

Θέσης. Τὸ βασίλειον τῆς Περσίας κατέχει τὸ μεῖζον καὶ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀριανῆς.

Κάτοικοι. Κάτοικοι εἶναι οἱ Πέρσαι, ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων

Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ τινες φυλαὶ τοῦ τουρκικοῦ γένους, διάγουσαι νομαδικὸν βίον. Κατὰ τὴν θρησκείαν δὲ εἶναι Σζιτταῖ (αἱρεσίς τοῦ μωαμεθανισμοῦ).

ΙΠΟΛΕΤΕΥΜ. Συνταγματικὴ μοναρχία ὑπὸ μονάρχην καλούμενον Σάχην.

*ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ. Ἡ βιομηχανία εἶναι μικρὰ (ἔξαιρετο: εἶναι οἱ περισσοὶ τάπητες), τὸ ἐμπόριον δὲ ἐνεργεῖται κυρίως διὰ καμήλων.

ΙΠΟΛΕΤΟΣ. Τεχερόν (350), ΝΔ. τοῦ Δεμαδέντου, πρωτ.—Τσπαχάν (10), μεγίστη ἀλλοτε πρωτ. τῆς Περσίας. Ταυρίς (200), ΒΔ. ἐμπορισθὸν κέντρον—Μεσακέδ, ἐμπορικὸν κέντρον τῆς ΒΔ. Περσίας. Άβουσίρ, ὁ κύριος θαλάσσιος λιμὴν τῆς Περσίας.

2) ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

[5 ἑκατ. κάτ.]

Θέσης. Τὸ Ἀφγανιστάν κατέχει τὸ Β. μέρος τῆς Ἀριανῆς, ὅπερ εἶναι ὀρεινότατον (π. Δραγγιανὴ καὶ Ἀραχωσία).

ΙΚΑΤΟΕΙΚΟΣ: τῆς χώρας εἶναι οἱ Ἀφγανοὶ ἀνήκοντες, ὡς καὶ οἱ Πέρσαι, εἰς τοὺς Ἄγρους λαούς· κατὰ δὲ τὴν θρησκείαν εἶνε μωαμεθανοὶ Σουννιταῖ.

ΙΠΟΛΕΤΕΥΜ. Ἡγεμονία ὑπὸ τὸν καλούμενον «Ἐμίρην».

*ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ. Ἡ βιομηχανία εἶναι μικρά, η δὲ συγκοινωνία ἐνεργεῖται διὰ καμήλων.

ΙΠΟΛΕΤΟΣ. Καβούλ (180), σπουδαία ἐμπορικὴ πόλις, πρωτ.

— Κανδαχάρη (80) καὶ Χεράτ (50), κέντρα ἐμπορικά.

3) ΒΕΛΟΥΤΧΙΣΤΑΝ

[550 χιλ. κάτ.]

Ἡ χώρα αὕτη κατέχει τὸ ΝΑ. τμῆμα τῆς Ἀριανῆς. Ἐνταῦθα κείται ἡ ἀναφερούμενη ἐν τῇ ἴστορίᾳ ἔρημος Γεδρωσία, τὴν διπλανὸν διῃλθευ δέ μέγας Ἀλέξανδρος.

Κάτοικοι εἶναι οἱ Βελούτχοι, ζῶντες ὡς νομάδες ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς ὑπακούοντας, ἐφ' ὅσον ἀρέσκονται, εἰς τὸν «Χάνην» (δηλ. ἡγεμόνα) τῆς πόλεως Κελάτ. Νῦν δὲ Χάνης ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν Βρεττανικῶν Ἰγδῶν.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τῆς Νοδιοδυτικῆς Ἀσίας

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατά χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατά χιλιάδας
Τεχεράν	350	Κέρβελα	65
Σμύρνη	260	Μοσούλη	60
Δαμασκὸς	250	Ἄγντάβη	60
Ταυρίς	200	Μέννα	60
Χαλέπιον	200	Σανᾶ	60
Καθούλ	180	Κερμάν (Περσ.)	60
Βαγδάτιον	150	Τραπεζοῦς	60
Βηρυττός	140	Μαράς	58
Ἐρζερούμ	100	Ἰόπη	55
Προῦσα	90	Καισάρεια	54
Τερουσαλήμ	85	Βάν	52
Ἀϊδίνιον	80	Μαλάτια	51
Διαρρεκίρ	80	Βασσόρα	50
Κανδικάρη	80	Χόμης (Ἐμεσσα)	50
Σεβάστεια	78	Χεράτ	50
Τσπαχάν	70	Ἴνδονιον	50
Χαιρά	70	Ἄδανα	50
Μαγνησία	70	Ἄδεν (Ἀγγλ.)	48

II. ΝΟΤΙΑ ΑΣΙΑ

1) ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΙ ΙΝΔΙΑΙ Η ΙΝΔΙΚΗ

Θέσεις. Αἱ ἀνατολικαὶ Ἰνδίαι ἀποτελοῦσι τὸ γότιον ἡπειρωτικὸν τμῆμα τῆς Ἀσίας, ὅπερ ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν Ἰμαλαῖων ὄρέων μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανοῦ καὶ τῆς νοτίας Σιγκῆς θαλάσσης.

Διαμερίσματα. Διὰ τῆς εὐρείας Βεγγαλικῆς θαλάσσης εχηματίζονται αἱ Ἰνδικαὶ χερσόνησοι, τὸ Δεκάν πρὸς Δ. καὶ ἡ

Ίνδονίνα πρός Α. Καὶ τὸ μὲν Δεκάν, τριγωνικὸν σχῆμα ἔχον καταλήγει πρὸς Ν. εἰς τὸ ἀκρωτήριον **Κομορῖνον**, παρ' ὃ καὶ ἡ νῆσος **Κεϋλάνη**. Ή δὲ Ίνδοκίνα διὰ τοῦ κόλπου τοῦ Σιάμ διαμελίζεται εἰς δύο μικροτέρας, ὥν ἡ νοτιώτερα καὶ μικροτέρα καλεῖται **Μαλάκκα**· ταύτης τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριον **Ρωμανία** ἡ **Βουρούν** είνει καὶ τὸ νοτιώτατον τῆς Ἀσίας.

Μορφολογία τοῦ ἐπάνω υπερβούντος. **Σηματα.** Τὸ μὲν Δεκάν ἀποτελεῖ εὐρὺ δροπέδιον. Ή πρὸς Β. κυτοῦ χώρα μέχρι τῶν Ιμαλαΐων, τὸ **Ίνδοσεάν** (δηλ. ἡ χώρα τῶν Ίνδων), είνει βαθύπεδον ἀρδευόμενον πρὸς Δ. μὲν διὰ τοῦ ποταμοῦ **Ινδοῦ**, πρὸς Α. δὲ διὰ τοῦ **Γάγγον** καὶ τοῦ **Βραμαπούρα**. Ή δὲ Ίνδοκίνα είνει ὕψηλὴ χώρα, διασχιζόμενη ὑπὸ δροσειρῶν. Κατὰ μῆκος τούτων δέουσιν οἱ μεγάλοι ποταμοί **Ιραβάδι**, **Σαλονέν**, **Μενάμ** καὶ **Μενόργη**.

Φυλέων. Τὸ κλῖμα είνει τροπικὸν (θερμὸν καὶ βροχερόν). Έκ τοῦ Ηερινοῦ ἀνέμου (Μονσού) ἐξαρτώνται κατ' ἔξοχήν καὶ βροχά, τὰ προϊόντα καὶ ὁ πυκνὸς πληθυσμὸς τῶν Ίνδων.

Προστόντα. Αἱ Ίνδιαι είνει ἡ πρώτη χώρα τῆς γῆς κατὰ τὸν πλούτον καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν προϊόντων. Κύρια προϊόντα είνει ὄρυζα, ζαχαροκάλαμον, τέέν, ίνδικὰ κάρυα, βάμβαξ, καπνός, βανάναι, τὸ ἔύλον τίκ, ἀρωματικὰ φυτὰ κλπ. Ζῷσι δὲ πολλὰ ζῷα ἔγρια, ὡς ἀνθρωπόμορφοι πίθηκοι, λέοντες, κροκόδειλοι, τεράστιοι ὄφεις, μεγάλαι γαλαῖ κ. ἢ.

Κάτωσικοι. Αἱ Ίνδιαι ἔχουσι πληθυσμὸν 40.000.000. Ήτοι τὸ 1/4 ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Τὸ πλειστον τῶν κατοίκων ἀποτελοῦσιν οἱ **Ίνδοι**, οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Αρίων λαῶν. Εἰς τὸ Δεκάν κατοικοῦσιν οἱ **Δραβίδαι**, εἰς δὲ τὴν Ίνδοκίνην οἱ **Μαλαιοκινέζοι**. Θρησκεῖται ἐπικρατοῦσα είνει ὁ **Βραχμανισμός**, ὁ μωαμεθανισμὸς καὶ ὁ **βουδδισμός**.

Πολιτικὴ διαίρεσις. Αἱ ἀνατολικαὶ Ίνδιαι πολιτικῶς διαιροῦνται: 1) εἰς τὰς **Βρεττανικὰς Ίνδιας**; 2) εἰς τὸ βασίλειον τοῦ **Σιάμ**; 3) εἰς τὴν **Γαλλικὴν Ίνδονίναν** καὶ 4) τὰς **Ολλανδικὰς Ίνδιας**.

Σαρρῆ Γεωγραφία Β' 'Ελλην. Σχολ. "Εκδ. 11η 15/5/1926 6.

I) ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΑΙ ΙΝΔΙΑΙ

[Τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς Εύρωπης.—320 ἑκατ. κάτ.].

Φθέασ. Αἱ Βρεττανικαὶ Ἰγδίαι κατέχουσι τὸ δυτικὸν καὶ μέσον τῶν ἀνατολικῶν Ἰγδίων. Εἶνε δὲ αὕτας αὐτοκρατορία ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, κυνηγούμενη ὑπὸ ἄργλου ἀντιβασιλέως. Πλὴν τῶν ἀμέσων κτήσεων περιλαμβάνει πολλὰ ὑποτελῆ κράτη.

Πληγάπτεται. Η βιομηχανία ἀναπτύσσεται, ἡ συγκοινωνία δὲ καὶ τὸ ἐμπόριον προήγθησαν μεγάλως.

ΙΙ. Κόλεσ. 1) Ἐν τῷ Ἰγδοντάν.

Καλκούτα (1 $\frac{1}{4}$, ἑκατ.) «τὸ ἴνδικὸν Λονδίνον», ἐν τῷ μεγάλῳ δέλτᾳ τοῦ Γάγγου, πόλις μεγάλη ἐμπορικωτάτη. — Βεναρες (205), κατὰ τὸν Γάγγην, ἡ ἵερὰ πόλις τῶν Βραχμάνων. — Δελή (240), εἰς παραπόταμον τοῦ Γάγγου, ἡ πάλαι λαμπρὰ ἔδρα τοῦ μεγάλου Μογγόλου (ἄλλοτε 2 ἑκατ. κατ.), καὶ νῦν πρωτ. τῶν Βρεττανικῶν Ἰγδίων — Λαχόρη (235), κατὰ τὴν ΒΔ. γώραν Πανδσχιάδη (Πενταποταμία), καθ' ἧν πέντε βραχίονεστοῦ Ἰγδοῦ καθιστᾶσιν αὐτὴν εὐφοριωτάτην. Τὴν γώραν ταύτην εἶχεν ὑποτάξει ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Ἐπίνειον σήμερον ἐνταῦθα εἶνε ἡ Κορασῆ (160).

2) Ἐν τῷ Δεκάνῳ.

Βομβάν (1000), ἐπὶ νησῖδος τῆς δυτικῆς ἀκτῆς, ἐμπορικωτάτη πόλις τῶν Ἰγδίων. Χαϊδαραβάδ (500), μεσόγειος πόλις τοῦ ἥμανύτου ὑποτελοῦς κράτους. Ἐν τῷ κράτει τούτῳ καὶ παρὰ τὴν πολίχην τὴν Ἐλώραν ὑπάρχει βραχῶδες ὅρος λελαχευμένον εἰς ἀγροθήματος ἴνδικον ναούς. — Μαδράς (520), κατὰ τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν, ἐμπορικωτάτη.

Τῆς δὲ νήσου Κεϋλάνης, παρὸ τὴν ἀλιεύσονται μαργαριτοφόρα ὄστρακα, πρωτ. εἶνε τὸ Κολόμβον (180).

Ραγκούν (300), παρὰ τὰς ἐκδολάς τοῦ Ἱράθαδι, λιμνὴ τῆς ὁρύζης. Σιγγαπούρη (280), δηλαδὴ πόλις τῶν λεόντων), ἐπὶ νησῖδος κατὰ τὸ ἄκρον τῆς χερσονήσου Μαλάκκας, μέγιστος λιμήν.

Κατὰ τὰ Ιμπλάτια ὅρη κείνται δύο ἀνεξάρτητα κράτη, τὰ Νεπάλ καὶ τὸ Βουτάν.

2) ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΙΑΜ

{Τετραπλάσιον τῆς Ἑλλάδος.—9 ἑκατομ. κάτ.}.

Τὸ βασίλειον τοῦτο κείται πρὸς Α. τῶν Βρεττ. Ἰγδιῶν. Οἱ κάτοικοι εἶνε βουδδισταί, ἐ δὲ μονάρχης τούτου ἀπεδέχθη εὐρω-
παϊκὸν πολιτισμόν.

Πρωτ. εἶνε ἡ Βαρυεδώ (650)· πολλαὶ οἰκίαι ταύτης πλέουσιν
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μενάμ. Εἶναι πόλις ἐμπορικωτάτη.

3) ΓΑΛΛΙΚΗ ΙΝΔΟΚΙΝΑ

(ἔξαπλασία τῆς Ἑλλάδος.—17 ἑκατ. κάτ.)

Ἡ γαλλικὴ Ἰγδοκίνα ἀποτελεῖται ἐκ 5 τμημάτων, ὧν τὰ δύο
εἶναι ρασίλεια ὑπὸ τὴν γαλλικὴν προστασίαν (*Ἀνάμ καὶ Καμ-
βόδχα*). Πρωτ. εἶνε ἡ Σαϊγών (100), σπουδαῖος ἐμπορικὸς λιμήν.

ΙΝΔΙΚΑΙ ΝΗΣΟΙ

Θέσις καὶ μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Αἱ πολυπλη-
θέσταται Ἰγδικαὶ νῆσοι ἐκτείνονται ΝΑ. τῶν Ἰγδιῶν
μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Αὐστραλίας. Εἶναι δὲ ἀπασαι δρειγαῖ
μετὰ πολλῶν ἥφαιστείων (δι' αὐτῶν διέρχεται ἡ ισημερινός).

Καλεμα καὶ βλάστησις. Τὸ κλῖμα αὐτῶν εἶνε θερμὸν κα
ὑγρόν. Ἐχουσιν ἀπέραντα δάση καὶ παράγουσι διάφορα προϊόντα,
ὄρυζαν, καφέν, κακχαροκάλαμον, καπνόν, ἀρώματα καὶ ἄλλα.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι (50 ἑκατ.) εἶναι Μαλαΐοι καὶ Ἰν-
δονήσιοι ἔχοντες θρησκείαν τὸν μεαμεθανισμὸν ἢ τὸν βουδδισμόν,
εἶναι δὲ γαυτικοὶ ἐπιτήδειοι.

Φυσικὴ διαέρεσις. Αἱ Ἰγδικαὶ νῆσοι ἀπαρτίζονται ἐκ τεσ-
σάρων τμημάτων, ἅτινα εἶνε:

1) Αἱ 4 μεγάλαι Σουνδαῖαι νῆσοι (ἡ Σουμάτρα, ἡ Ιάβα,
ἡ Βόργεος καὶ Σελένη, 2) αἱ μικραὶ Σουνδαῖαι νῆσοι, 3) αἱ Μο-
λοῦναι καὶ 4) αἱ Φιλιππῖναι (Βορειότερον τῶν ἄλλων).

Πολιτικὴ κατάστασις. Τῶν νήσων τούτων τὰ μὲν τρία
πρῶτα ἀθροίσματα ἀγήκουσιν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν (πλὴν μέρους
τῆς Βοργέου καὶ τῆς ἑγ ταῖς μικραῖς Σουνδαῖαις Τιμόρ), αἱ
δὲ Φιλιππῖναι εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας τῆς Β. Ἀμερικῆς.

Εύφορωτάτη καὶ πυκνότερα κατωκημένη γῆσσος είνε ή
Ιάβα, την πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἔκτασιν (35 ἑκατ. ν.).
 Ἐνταῦθα είνε ή πρωτ. τῶν Ὀλανδικῶν κτήσεων **Βαταβία** (140).

ΠΙΝΑΞ

Τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τῆς νοτίας Ασίας.

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Καλκούτα (μετὰ τῶν προαστ.)	900 1150	Σιγκαπούρη Δελή	270 240
Βομβάη	1000	Ασχόρη	230
Βαγκόκ	650	Βεναρές	206
Μαδράς	520	Σολάων (Ἰγδ. ν.)	195
Χαϊδαραβάδ	505	Βαταβία	140
Ραγγούν	300	Σαΐγκην	100
Μανίλλα	270		

III. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ

1) ΣΙΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

[Ολίγον μεγαλύτερον τῆς Εδρώπης.— Περὶ τὰ 400 ἑκατ.]
Θέσης. Τὸ ἀπέραντον τοῦτο κράτος κείται πρὸς Β. τῶν Ἀνατολικῶν Ἰγδιῶν. Βρέχεται πρὸς Α. ὑπὸ τῆς νοτίας Σινικῆς θαλάσσης, τῆς ἀνατολικῆς Σινικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Κιτρίνης.

Πλεοφολιογέα τοῦ ἐπινόφορου. Ήρδες Β. τῶν Ίμαλαῖων ἐκτείνεναι μέριστον καὶ ὄψιστον δροπέδιον, διερ περιβάλλουσι πολλὰ ὅρη ὑψηλὰ (*Καρακορούμ, Κουενλούν*). ΝΑ. τοῦ δροπεδίου ὑφοῦνται αἱ Σινικαὶ Ἀλπεσι, πρὸς Α. δὲ καταπίπτει τοῦτο εἰς τὸ μέγα Σινικὸν βαθύπεδον.

Ποταμοί. Οἱ μέγιστοι ποταμοὶ τῆς γώρας είνε ὁ *Χοάνης* χὼ (δηλ. κίτρινος ποταμὸς) καὶ ὁ *Γιάνγγ-τσε-Κιάνγγ* (δηλ. κυανοῦς ποταμός), ὁ πολυδρότατος τῆς Ασίας. Οὗτοι διαρρέουσι τὴν πεδιάδα, ἥν καθιστῶσιν εὐφορωτάτην. Υπάρχουσι δὲ πολλαὶ διώρυχες, ὡν ή μεγίστη, ή καλουμένη αὐτοκρατορική, γωρεὶ ἐκ Β. πρὸς Ν. καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς πεδιάδος.

Πλεοφολιογέα. Ἐκ τῶν πολλῶν προσέόντων τῆς Σινικῆς τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν ή μέταξι, τὸ τεῖσον, ὁ βάμβαξ καὶ ἡ δρυξα.

Ιάτοιχος καὶ Θρησκεία. Οἱ Σιναι (κ. Κινέζοι) εἶνε
ἀρχαιότατος μογγολικὸς λαὸς, δοτις πολὺ πρὸ τῶν Εὐρωπαίων εἰ-
λευ ἀγαπτυχθῆ, γνωριζούτες τὴν πυρτιδα, τὴν γαυτικὴν πυξίδα,
τὸν χάρτην καὶ τὴν τυπογραφίαν. Ἔκτοτε διμως ἔμειναν στάσιμοι
ποικιρούοντες τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Θρησκεία ἐπικρατεῖ ἡ
φιλοσοφικὴ διδασκαλία τοῦ **Κομφουκίου** καὶ ὁ **Βουδδισμός**.

Ανάπτυξις. Οἱ κάτοικοι γῦν ἔχουσι βιομηχανίαν μεταξίνων
καὶ βαρβακερῶν ὑφασμάτων, ἀγγείων ἐκ πορσελάνης καὶ ἄλλων
ποικίλων τεχνουργημάτων. Τὸ δὲ ἐμπόριον, ὅπερ ἄλλοτε ἀπε-
κλείετο εἰς τοὺς ξένους, ἦγοιχθη ἐσχάτως διὰ καταλήψεως τῶν κυ-
ριωτέρων λιμένων αὐτῆς ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Αιαίρεσις τῆς χώρας. Τὸ κράτος περιλαμβάνει: 1) τὴν
κυρίως **Σινικὴν** (Κίναν), οἵτις περιλαμβάνει τὸ ΝΑ. τμῆμα, ὅπερ
εἶνε τὸ εὐκράτερον καὶ εὐφορώτατον· 2) τὴν **Μαντζουρίαν** ΒΑ.
3) τὴν **Μογγολίαν** πρὸς Α., ἐνθα ἡ μεγάλη ἔρημος Γόδη· 4) τὴν
Τσουγγαρίαν καὶ τὸ **Άνατολικὸν Τουρκεστάν** ΒΔ. καὶ 5) τὴν
Θιβετίαν, πρὸς τὰ Ἰμαλαΐα ἐκτειγομένην.

Πόλεις τῆς κυρίως Σινικῆς, ἐνθα ὁ πληθυσμὸς εἶνε πυκνό-
τατος.

Πεκίνον (810), εἰς τὸ Β. ἀκρον τῆς Σινικῆς πεδιάδος, μετὰ
ὑραίων πέριξ ἐπαύλεων. Εἶνε πρωτ. τοῦ κράτους συνδεόμενον γῦν
μετὰ τῆς Εὐρωπῆς διὰ σιδηροδρόμου, διερχομένου διὰ Σιδηρίας.
Τιέν-τσιν (800), ἐπίγειον τοῦ Πεκίνου, ἐνθα πολλοὶ ξένοι — **Σαγ-
νάη** (1 ἑκ.), οὐ μακρὰν τοῦ Γιάγγ-τσε-Κιάγγ, κύριον κέντρον τοῦ
ινο-εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου, **Χαγκάου**, κατὰ τὸν μέσον ρόον τοῦ
Γιάγγ-τσε-Κιάγγ, τὸ κέντρον τοῦ μεσογείου ἐμπορίου ($1 \frac{1}{2}$ ἑκ. κ.)
ἡ μεγίστη πόλις τῆς Σινικῆς. — **Καντάν** (900) πρὸς Ν., κατὰ
εμάνυμον κόλπον, ἐμπορικωτάτη πόλις. Κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ
κόλπου ταύτης κείται ἡ γησίς **Χόγκ-Κόγκ**, ἀγήκουσα εἰς τοὺς
Ἀγγλούς.

2) ΙΑΙΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΕΑ

[Πενταπλ. τῆς Ἑλλάδος.— 84 ἑκατ. κατ.].

Θέσεις καὶ **μαροφολογέα** τοῦ ἐθάφους. Αἱ Ιαπωνικαὶ

νήσοι χωρίζονται ἐκ τῆς λοιπῆς Ἀσίας διὰ τῆς θυελλώδους Ἱαπωνικῆς θαλάσσης. Εἶνε δὲ ὀρειγαλ καὶ ἡφαιστειώδεις, πάργουσας ἐκ συνεχῶν σεισμῶν. Ἐν τῇ νήσῳ Χονσιού, τῇ μεγίστῃ τῶν νήσων, καίτιαι τὸ ὁραῖον καὶ ὑψιστὸν ἡφαιστειον **Φουσιγιάμα**.

Κλεμακ καὶ **προϊέντα**. Τὸ ἀλιμα εἶνε ὠκεάνειον, γλυκύτερον τῆς ἀπέναντι ἥπερου, ή δὲ βλάστησις θαυμασία. Παράγει ὅρυζαν, τέιον, ἔτι δὲ μέταξυ, γαιάγηθρακας, χαλκὸν καὶ πυρετα.

Κάτοικος καὶ **ἀνάπτυξις**. Οἱ Ιάπωνες εἶνε μογγολικῆς καταγωγῆς καὶ συγγενεῖς τῶν Κιγέζων. Θρησκείαν δὲ ἔχουσι τὸν βουδισμὸν ἢ τὸν ἀρχαῖον συντοϊσμὸν (λατρείαν διαπρεπῶν προγόνων). Ἐγκολπωθέντες τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν ἔχουσι μεγάλως προσδεύσει εἰς τὰς τέχνας, τὴν συγκοινωνίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς ἐπιστήμας.

Μολέτευμα. Συνταγματικὴ μοναρχία μετὰ βουλῆς ὑπὸ μονάρχην, οἵτις καλεῖται Μικάδος.

Δυνάμεις. Τὸ κράτος ἔχει μέγα στρατὸν καὶ στόλον, θεωρεῖται δὲ ἡ Ιαπωνία ὡς μία τῶν μεγάλων Δυνάμεων τοῦ κόσμου.

Πλέιστας. Ήρωτ. τῆς Ιαπωνίας εἶνε τὸ Τόκιον (2 ¼, ἐκ.) (πρότ. Υεδῶ), ἐν τῇ Χονσιού, ἔχουσα ἐπίγειον τὴν Υοκοχάμαν (450). Ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ ἔτι εἶνε τὸ Κιότον (450) καὶ ἡ βιομηχανικωτάτη Οσάκα (1600). Ναγκασάκη (180), ἐν τῇ νήσῳ Κιού-Σιού.

Κτῆσις τῆς Ιαπωνίας εἶνε καὶ ἡ χερσόνησος Κοριά (13 ἐκ. ακτ.), ἐνθα δὲ πόλις Σεούλ (305) καὶ δύμπορικὸς λιμήν Σεμούλπον.

ΠΙΝΑΞ

τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Ανατολικῆς Ασίας.

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Τόκιον	2500	Φουσιγιάμα	625
Χαγκάου	1600	Σου-τσέου	500
Οσάκα	1600	Κιότον	450
Σαγκάη (Σέν.)	1000	Υοκοχάμα	400
Κοντὼν	900	Σεούλ	305
Πεκίνον	810	Ναγκασάκη	180
Τιέν Τσίν	800		

IV. ΒΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΟΔΙΥΤΙΚΗ ΑΣΙΑ

Α' ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΡΩΣΙΑ

[Τὸ ί, τῆς Ἄσιας.—23 ἑκατομ. κάτ.].

Ἡ Ἀσιατικὴ Ρωσία περιλαμβάνει τὰς χώρας Σιβηρίαν καὶ Τουράνη Δυτικὸν Τουρκεστάν.

1) ΣΙΒΗΡΙΑ

Θέσις καὶ ὄρεα. Ἡ βορεία χώρα Σιβηρία, μεγαλυτέρα τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν ἔκτασιν, βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορ. παγωμένου ωκεανοῦ, πρὸς Α. δὲ ὑπὸ τῆς Βεριγγείου θαλλάσσης καὶ τῆς Ὀχοτσκῆς. Πρὸς Ν. ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Σινικοῦ κράτους διὰ σειρῶν ὄρέων καὶ πρὸς Δ. ἀπὸ τῆς Εὐρώπης διὰ τῶν Οὐραλίων ὄρέων.

Διαμελίσματα. Ἡ Σιβηρία διαμελίζεται ὀλίγον ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Χερσόνησος σπουδαία είναι ἡ Καυτσιάτκα. ὄρεινη καὶ πλήρης ἐνεργῶν ἥφαιστειών (ἴση πρὸς τὴν Ιταλικήν).

Περιφεραλογέα τοῦ ἐθνικοῦ. Ἡ Σιβηρία πρὸς Ν. ἔχει ὑψηλὰ ὄρη, ὡς καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος. Ἡ λοιπὴ ἔκτασις αὐτῆς ἀποτελεῖ μέγιστον βαθύπεδον.

Πεζατα. Οἱ ποταμοὶ τῆς Σιβηρίας ῥέουσι πρὸς Β. Οἱ μέγιστοι τούτων είγονται ὁ Ὀβις, ὁ Τενεοέης καὶ ὁ Δένας, ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Βόρειον παγωμένον ωκεανόν. Ἐτερος ποταμός, ὁ παλύεχθυς Ἀμούρ, ἐκβάλλει εἰς τὸν Ειρηνικὸν ωκεανόν. Μεγάλη δὲ λίμνη είναι ἡ Βαϊκάλη, ἡ βαθυτάτη τῆς γῆς, διὸ ἡς διέρχεται ὁ παραπόταμος τοῦ Τενεοέη Ἀγκάρας.

Κλεψα. Τὸ κλίμα τῆς Σιβηρίας είναι ψυχρότατον. διὸ ὅ τὸ ἔδαφος καὶ οἱ ποταμοὶ είνε πάντοτε σχεδὸν παγωμένοι.

Προϊόντα. Ἔνεκα τοῦ ψύχους ἡ χώρα δὲν είνε δυνατὸν νὰ καλλιεργηθῇ, εἰμὴ μόνον εἰς ὀλίγιστα νότια μέρη. Ἐχει δημιουργάδα δάση, ἐξ ὧν ἐξάγεται ξυλεία, τὸ δὲ ἔδαφος πλοῦτον δρυκτῶν, ὡς γαιάνθρακας, χρυσόν, ἀργυρόν, χαλκόν, σίδηρον, γραφίτην, ἔτι

δὲ καὶ δρυκτὸν ἐλεφάντιγον δστοῦν, .διότι τὸ ψυχρὸν ἔδαφος ἐγκλείει πολλαχοῦ σώματα ἐλεφάντων τριχωτῶν (μαρμούθ), ζῷων προκατακλυσμάσιν.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι, μόλις περὶ τὰ 10 ἑκατομ., ἀποτελοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ Ρώσων ἀποίκων η ἐξορίστων. Οἱ δὲ ιθαγενεῖς εἰνει μογγολικῆς φυλῆς, ζῶντες δις ποιμένες, χυνγροὶ η ἀλιεῖς.

Πόλεις. *Τόμση* (160), ἐπὶ παραποτάμου τοῦ Ὄδιος.—*Ιρκούτσκη* (100), «οἱ σιβηρικοὶ Παρίσιοι», ἐπὶ τοῦ Ἀγκάρα, ἔχουσα ἀκμαῖον ἐμπόριον μετὰ τῆς Σινικῆς. *Βλαδιβοστόκ* (100), κατὰ τὴν Ἰαπωνικὴν θάλασσαν· μέχρι ταύτης φθάνει ὁ ὄπερσιδηρικὸς σιδηρόδρομος.

2) ΤΟΥΡΑΝ Ἡ ΔΥΤΙΚΟΝ ΤΟΥΡΚΕΣΤΑΝ

[Η ἔκατ. κάτ.]

Θέσης. Τὸ βαθύπεδον Τουράν ἐκτείνεται μεταξὺ τῆς Αριαγῆς καὶ τοῦ σιβηρικοῦ βαθυπέδου, πρὸς Δ. δὲ ὅρζεται ὑπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Χαρακτ. Τὸ βαθύπεδον διατρέχουσιν οἱ ποταμοὶ Ἀμούν Δάρια (π. Ὅδος) καὶ Σύρ-Δάρια (π. Ἰαξάρτης) ἐκδάλλοντες εἰς τὴν μεγάλην λίμνην Ἀράλην, ητις εἶνε ἀδειθεστάτη.

Πλεύσην τοῦ ἐδάφους. Τὸ πλεῖστον τοῦ ἐδάφους εἶνε στεππῶδες καὶ ἔρημον, εὐφορον δὲ μόνον παρὰ τοὺς ποταμούς.

Κάτοικοι. Τὸ Τουράν εἶναι η κοιτὶς τῶν τουρκικῶν λαῶν. Εἰς τούτους ἀνήκουσιν οἱ ἐνταῦθα νῦν κατοικοῦντες Οὐσβέκοι, Κιργήσιοι, Τουρκομάνοι καὶ ἄλλοι, ἀπαντες Μωαμεθαγοὶ τὰ θρήσκευμα.

Πολιτικὴ κατίστασις. Άλι ἐνταῦθα κτήσεις τῆς Ρωσίας εἶνε ἀμεσοὶ καὶ ἔμμεσοι.

Πόλεις. Ἐν ταῖς ἀμέσοις κτήσεσιν εἶνε *Τασκένδη* (280), παρὰ τὸν Σύρ Δάρια· μέχρι ταύτης φθάνει σιδηρόδρομος ἐκ τῆς Κασπίας.—Ν.Δ. κείται η *Σαμαρκάνδη* (82), ἀλλοτε πρωτ. τοῦ Τιμούρ, βασιλέως τοῦ μογγολικοῦ κράτους.

“Εμμεσοὶ κτήσεις εἶνε αἱ ὑποτελεῖς τῆς Ρωσίας ηγεμονίαι

Βουχάρα καὶ Χίβα, ἀμφότεραι κατὰ τὸν ροῦν τοῦ Ἀμού-Δάρια.
Αἱ πρωτ. αὐτῶν φέρουσιν ὅμώνυμον ὄνομα.

Β' ΚΑΥΚΑΣΙΑ

[12 ἑκατ. κατ.].

Θέσις. Ἡ Καυκασία κείται μεταξὺ τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Εδεσίνου πόντου, ὅριζεται δὲ ἐκ τῆς Εύρωπης διὰ τοῦ ποταμοῦ Μάντε.

Μορφολογία. Τοῦ ἐσθλούς. Ἡ χώρα διατέμνεται ὑπὸ τοῦ μακροῦ καὶ ὑψηλοῦ ὄρους **Καυκάσου**. Πρὸς Β. τοῦ ὄρους ἔκτείνεται βαθύπεδον, πρὸς Ν. δὲ δρεινὴ χώρα δασώδης.

Ποταμοὶ δέ οὖσι πρὸς Ν. τοῦ Καυκάσου ἐ^τ **Κούρος** (π. Κύρος) καὶ δὲ **Ἄρεας** (π. Ἀρέξης), οἵτινες ἔνοιησι πρὸ τῆς ἐκβολῆς των εἰς τὴν Κασπίαν.

Πηγοὶ δέ οὖν ταῖς εἰναις εὑφορον, παράγον ποικίλα προϊόντα. Θεωρεῖται δὲ ἡ Καυκασία ως πατρὶς τῆς ἀμπέλου καὶ ἀλλωγ ὀπωρῶν. "Εχει δὲ καὶ ἀφθόνους πηγὰς πετρελαίου (πλουσιώταται αἱ τοῦ Βακοῦ).

Κάστρα καὶ **εἰσιγόνες**. Ἡ Καυκασία ἔχει τοιαύτην ποικιλίαν ιθαγενῶν λαῶν, ὥστε τὸν Καύκασον καλοῦσιν «ὅρος τῶν 100 γλωσσῶν». Ἀξιολογώτατοι τῶν λαῶν τούτων εἰναις οἱ **Κιρκάσιοι**, οἱ **Τάταροι** καὶ οἱ **Γεωργιανοί**. Κατεικοῦσιν ἔτι καὶ **Ρῶσοι**, **Ἀρμένιοι**, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ **"Ελληνες**. Ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰναις ἡ δριθόδοξος.

Πολιτικὴ κατάστασις. Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν εἰς τὴν Καυκασίαν ἰδρύθησαν 2 δημοκρατίαι καὶ **Γεωργία** καὶ τὸ **Ἄζερμπαϊδζάν**. Σήμερον δμως αἱ χῶραι αὗται εἰναις ἡγεμόναι μετὰ τῆς **Σοδιετικῆς Ρωσίας**. Πρωτ. τῆς Γεωργίας εἰναις ἡ **Τυφλίς** (320), ἐπὶ τοῦ Κούρ, ἐμπορικῶτάτη καὶ βιομηχανικῶτάτη. — **Βατούνη** (δηλ. βαθὺς λιμήν,) κατὰ τὸν Εδεσίνον, σπουδαιότατος ἐμπορικὸς λιμήν. — **Πότι**, ἐτέρα ἐμπορικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ Εδεσίνου.

Ἐις τὸ **Ἄζερμπαϊδζάν** ἀνήκει τὸ **Βακοῦ** (230), παρὰ τὴν Κασπίαν παρὸν ἢν ἀφθόνοις πηγαῖς πετρελαίου.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν κυριωτάτων πόλεων τῆς Β. καὶ ΒΔ. Ἀσίας.

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Τυφλίς	320	Τρικούτσκη	100
Τασχένδη	280	Σαμαρκάνδη	82
Βακοῦ	230	Βουχάρα	70
Τόμσκη	160	Βατούμ	35
Βλαδιβοστόκ.	10	Χίδα	30

Γ'. ΑΦΡΙΚΗ

[30 έκατ. τετραγ. χιλιόμ.—140 έκατ. κάτ.].

Θέσις καὶ ὅρεα. Η Ἀφρική κεῖται ΝΔ. τῆς Ἀσίας, τεμαχομένη ὑπὸ τοῦ Ισημερινοῦ. Βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανος καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Μέτρησης. Η Ἀφρική είναι ἡ τρίτη ἡπειρος τῆς γῆς κατὰ τὸ μέγεθος, τριπλασία τῆς Εὐρώπης, ἔχουσα ἔμως τὸ τρίτον καὶ διλιγότερον τοῦ πληγθυσμοῦ ἐκείνης.

Διαμετροί. Η Ἀφρική είναι ἡπειρος ὀγκώδης ἐλάχιστα διαμετρομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Εὑρὺς κόλπος σχηματίζεται ΝΔ., δὲ τῆς Γουανέας. Χερσόνησος δὲ μόλις διακρίνεται πρὸς Α., ἡ Σομάλη, ἣ τις τελευτὴ εἰς τὸ ἀνατολικότατον ἀκρωτ. τῆς Ἀφρικῆς Γουαρδαφούνιον. Τὰ λοιπὰ ἔσχατα ἀκρωτήρια είναι τὸ Λευκίν, τὸ Βορειότατον, τὸ τῆς Βελόνης, τὸ νοτιώτατον καὶ τὸ Πράσινον, τὸ δυτικότατον.

Μορφολογία τοῦ ἔδυντος. Τὸ πλεῖστον τῆς ἡπείρου είναι ύψηλὸν ὁροπέδιον, περιέχον ύψηλὰς σειρὰς ὁρέων, ὡν σπουδαιόταται είναι : 1) τὰ ὅρη τῆς Ισημερινῆς Ἀφρικῆς, ἔνθα τὸ Σύλιστον ὅρος τῆς ἡπείρου Κιλιμάντζαρον (6,000 μ.)· 2) αἱ Ἀβησσονικαὶ Ἀλπεις, πρὸς Β. τῶν προηγουμένων· 3) ὁ Ἀτλας (μέχρι 4,700 μέτρων ὅψεις), ΒΔ. Ηρδες Ν. τοῦ Ἀτλαντος τὸ ἔδαφος

ταπεινοῦται δὲ λίγον εἰς τὴν ἔρημον **Σαχάραν**. Ἡ δὲ πρὸς Ν. ταύτης χώρα **Σουδᾶν** εἶναι δροπέδιον ποικίλου κατὰ τὸ ὄψος, καταπίπτον εἰς παράκτια πεδία. Ωσαύτως καὶ ἐν τῇ γοτίᾳ Ἀφρικῇ τὸ δροπέδιον καταπίπτει πολλαχοῦ εἰς παράκτια πεδία.

"**Τρίτην**. Ἐνῷ ἡ βόρεια Ἀφρική στερεῖται πολλαχοῦ ὑδάτων, ἀφθονία τούτων εἶναι ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀφρικῇ. Ἔννέα μεγάλαι λίμναι καίνται ἐνταῦθα, ὡς αἱ ὁκτώ τροφοδοτοῦσι τοὺς τρεῖς μεγίστους ποταμοὺς τῆς Ἀφρικῆς τὸν **Νεῖλον**, τὸν **Κόρυγον** καὶ τὸν **Ζαμβέζην**.

Καὶ ὁ μὲν Νεῖλος, ὅστις ἀποτελεῖται ἐκ δύο βραχιόνων, τοῦ **Λευκοῦ** καὶ **Κυανοῦ Νείλου**, ἐκδάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ὁ πολυυδρότατος **Κόρυγος** (δηλ. βέλος) εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν, ὁ δὲ **Ζαμβέζης** (δηλ. ποταμὸς ἵχθυν) εἰς τὸν Ἰνδικόν. Ἔτεροι μεγάλοι ἐκδάλλοντες εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν εἶναι ὁ **Σενεγάλης**, ὁ **Γαμβίας**, ὁ **Νιγηρ** (δηλ. ποταμὸς) καὶ ὁ **Οράγγης**. Πάντες οὗτοι εἶναι ἐν μέρει μόνον πλωτοί, διότι διακόπτονται πολλαχοῦ ὑπὸ βράχων καὶ καταρρακτῶν. Αἱ μέγισται δὲ τῶν λιμνῶν τῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἡ **Βικτωρία**, (ἐξ ἣς πηγάζει ὁ λευκὸς Νεῖλος), ἡ **Ταγγανίκα**, ἡ **Νυάσσα**, καὶ ἐν τῷ Σουδάνῃ **Τσάδα**.

ΕΠΙΛΕΞΙΑ. Τὸ κλῖμα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς Β. καὶ Ν. εἶναι εὔκρατον, ἐν δὲ τῇ Κεντρικῇ θερμόν. Ἐνῷ δὲ ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ γοτίᾳ Ἀφρικῇ πίπτουσι ἀφθονοὶ βροχαὶ πρὸς Β., εἰς τινὰ μέρη οὐδόλως βρέχει (ώς ἐν Σαχάρᾳ καὶ ἀλλαχοῦ).

ΕΚÁΤΟΝΤΑ. Ἀρχαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς -θεωροῦνται οἱ **Βούσμανοι** καὶ οἱ **Οττεντότοι** ἐν τῇ ΝΔ. Ἀφρικῆ. Ήχαγενεῖς εἶναι οἱ πολυπληθέστατοι Νιγρῖται, ὡς καὶ οἱ καυκασίας φυλῆς **Χαμῖται** ("Αραβεῖς καὶ Ἀβησσυνοί"). Κατοικοῦσιν ἔτι καὶ διάφοροι ἀποικοί Εὐρωπαῖοι.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀφρικῆς ἔχουσι θρησκείαν τὸν **Φετιχισμόν**. Ηρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἐπικρατεῖ ὁ μωαμεθανισμός, χριστιανοὶ δὲ εἶναι περὶ τὰ 8 ἑκατ.

ΕΠΙΛΕΞΙΑ. Ήλήγεν δύο ἀνεξαρτήτων κρατῶν ἡ Ἀφρική διαιρεῖται εἰς κτήσεις διαφόρων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων (Μεγ. Βρετανίας, Γαλλίας, Πορτογαλίας, Ιταλίας, Ισπανίας καὶ Βελγίου).

Ταύτης δὲ καὶ πολλὰ μικρὰ κράτη κατὰ τὰς κτήσεις ταύτας, ἀποτελούμενα ἐξ Ιθαγενῶν λαῶν, διατελοῦντα εἰσέτι ἐν βαρ-βάρῳ καταστάσει.

Τὰ ἀγεξάρτητα κράτη είνε τὴν Ἀβησσουνία καὶ τὴν Λιβερία.

I. ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

3) ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΕΙΛΟΝ ΧΩΡΑΙ

Αἱ παρὰ τὸν Νεῖλον χῶραι είνε τὴν Ἀβησσουνία, τὸν Ἀνατο-λικὸν Σουδάν, τὴν Νουβία καὶ τὴν Αίγυπτον.

1) Ἀβησσουνία [8 ἑκατ. κάτ.]. Η Ἀβησσουνία κείται παρὰ τὸ νοτιώτερον μέρος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Τὰ υψηλὰ αὐτῆς δρυὶς (Ἀβησσουνικαὶ Ἀλπεις), ἔχουσιν ἀποκρύμνους κλιτούς, αἵτινες καθιστῶσι τὴν χώραν ἀπόρθητον. Ἐκ τούτων πηγάζουσιν ὁ Κνα-νοῦς Νεῖλος καὶ ὁ παραπόταμος τοῦ Νείλου Ἀτράρας.

Περιβάλλοντα σπουδαῖα είνε ὁ καφές, ἔλαστικὸν κόμμι, χρυ-σὸς καὶ ἐλεφαντόδοους.

Κάτοικοι είνε οἱ Ἀβησσουνοί, ὅγετες κατὰ τὴν θρησκείαν χριστιανοὶ μονοφυσῖται.

Η Ἀβησσουνία ἀποτελεῖ αὐτοκρατορίαν, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἔχει τὸν τίτλον Νεγιώντος Νεγιεστέι, ἢτοι βασιλεὺς τῶν βασιλέων, διότι ἡ αὐτοκρατορία ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν μικρῶν κρατῶν, ὃν οἱ ἡγεμόνες ὑπακούουσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

Μεγίστη πόλις είνε τὴν Ἀδδίς Ἀβέβα (80).

Μεταξὺ τῆς Ἀβησσουνίας καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κείται τὴν θερμὴν χώρα τὴν Ερυθραία, ἐνθα ὁ σπουδαῖος λαμπὴ Μασσάβα (Ιταλικὴ ἀποικία).

2) Ἀνατολικὸν Σουδάν καὶ Νουβία (περὶ τὰ 3 ἑκ. κάτ.). Τὸ ἀνατολικὸν Σουδάν διαρρεόμενον κατὰ μῆκος ὑπὸ τοῦ λευκοῦ Νείλου είνε εὔφορον μέρον κατὰ τὸν ποταμόν, ἔνθα καλ-λιεργεῖται πολὺς σίτος. Πρὸς Δ. ἔχει μέρη στεππώδη καὶ μεγάλας περιοχὰς δάσεων (Κορδοφάν καὶ Δαρφούρ).

Ἡ δὲ Νουβία ἄρχεται ἀπὸ τῆς συμβολῆς τοῦ κυανοῦ Νείλου μετὰ τοῦ λευκοῦ καὶ ἐκτείνεται πρὸς Β. μέχρι τῆς Αίγυπτου.

Αἱ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐκτάσεις είνε ἔρημοι.

Αἱ χῶραι αὗται εἶνε γοῦν ἡγωμέναι μετὰ τοῦ Αἰγυπτίακοῦ κράτους.

Κυρίᾳ πόλις εἶνε τὸ **Χαρεῖον** (50), κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν κυρίων βραχιόνων τοῦ Νείλου.

3) ΑΙΓΥΠΤΟΣ (13 ἑκατ. κάτ.). Ἡ Αἰγυπτος βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς πρὸς Ν. Δὲ δρίζεται ὑπὸ τῆς Νευδίας καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Λιθικῆς ἐρήμου.

Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶνε πεδινόν. Διαρρέεται δὲ ὑπὸ τοῦ Νείλου, διτις ἐκδάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον διὰ δύο στομάτων, τῆς **Ροξέττης** καὶ τῆς **Δαμιέττης** (πάλαι δι^ι ἐπτά). Ὁ ποταμὸς διὰ τῶν πλημμυρῶν καθιστᾷ τὸ ἔδαφος καὶ λίως τὸ δέλτα τοῦ ποταμοῦ εὑφορώτατον.

Εὐδοκιμεῖ ὁ φοίνιξ, ὁ βάμδοξ, τὸ ζαχαροκάλαμον, τὸ ἀρκεικὸν κόρμιον καὶ ἄριθμονοι κύαμοι.

Βάτοιςκαις αὐτῆς εἶνε οἱ ἀπόγονοι: τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων **Φελλάχοι**, (δηλ. γεωργοί) μωαμεθανοὶ τὸ θρήσκευμα ἢ χριστιανοὶ μονοφυσίται (Κόπται). Κατοικοῦσιν ἔτι καὶ **Ἄραβες** μωαμεθανοὶ καὶ **Ἐρεβωπαῖοι**, ἐν οἷς καὶ **Ἐλληνες** (περὶ τὰς 140 χιλιάδας) εἰς διαφόρους πόλεις.

Ἡ Αἰγυπτος, ήτις ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, τῶν διαχόχων τοῦ Μεγ. Ἀλεξανδρου, ἔλαθεν ἐλληνικὸν πολιτισμὸν, μάχαι τοῦ 1922 ἦτο κράτος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς **Ἀγγλίας**, σήμερον δὲ ἐλεύθερον βασίλειον.

Διεκδρεσίς καὶ πόλεις. Ἡ Αἰγυπτος, χωρογραφικῶς διαιρεῖται εἰς ἄνω, μέσην καὶ κάτω Αἰγυπτον.

Ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ κείνται τὰ ἐρείπια τῶν ἑκατομπούλων Θηβῶν (παρὰ τὸ νῦν Λουξορ). Ἡ μεγίστη ἐνταῦθα πόλις εἶναι ἡ **Σιούντ** (45).

Ἐν τῷ μέσῃ Αἰγύπτῳ εἶναι ἡ πρωτ. τῆς Αἰγύπτου **Κάϊρον** (800), ἡ μεγίστη πόλις τῆς **Ἀφρικῆς**. Κείται κατὰ τὴν δεξιὰν ὅχθην τοῦ Νείλου καὶ εἶναι ὥραλα πόλις. Ν.Δ. τούτου καὶ κατὰ τὴν ἀπέναντι ὅχθην κείνται τὰ ἐρείπια τῆς **Μέμφιδος** καὶ αἱ 40 πυραμίδες, ὧν ὑψίστη ἡ τοῦ Χέοπος (γοῦν ἔτι 147 μ.).

Ἐν τῇ κάτω Αἰγύπτῳ πόλεις εἶναι **Ἀλεξάνδρεια** (450), δικυριώτερος λιμὴν τῆς βορείας **Ἀφρικῆς**. Κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγ. **Ἀλεξάνδρου** ἐγένετο ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ Πτολεμαίων κέν-

τρού τῶν ἑλληνικῶν ἐπιστημῶν καὶ περιώνυμος διὰ τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην. Καὶ νῦν κατοικοῦσι πολλοὶ Ἐλληνες, εἰνε δὲ καὶ ἔδρα Ἐλληνος πατριάρχου.—*Σουέζ* (20), πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ κατὰ τὴν ὁμώνυμον διώρυχο, ἥτις συνδέει τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μετὰ τῆς Ἐρυθρᾶς.—*Πόρτ-Σάΐτ* (92), λιμὴν πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν διώρυχο τοῦ Σουέζ (160 χιλιόμ. μήκους), Δαμιέττη (38) καὶ Ροζέττη, κατὰ τὰ δύο κύρια στόματα τοῦ Νείλου.—Τάντα (50), γνωστὴ διὰ τὰς μεγάλας αὐτῆς πανγύρεις.—*Ζαγαζίκιαν* (35) καὶ *Μανσούρα* (41) ἔνθα Ἐλληνικαὶ κοινότητες.

Ἐν τῇ Λιβύῃ ἐρήμῳ κείνην δάσεις τινές, ὡν σπουδαιοτέρα εἶνε ἡ ζασις Σιβᾶ. Ἐν ταύτῃ πάλαι ἔκειτο τὸ μαντεῖον τοῦ Διός Ἀμμωνος, ὅπερ εἶχεν ἐπισκεφθῆ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος.

2) ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΣ ΚΑΙ ΚΥΡΗΝΑΪΚΗ

[600 χιλ. κάτ.]

Συνέχεια τῆς Λιβυκῆς ἐρήμου εἶνε τὸ βαθύπεδον τῆς Τριπολίτιδος. Τοῦτο βρέχεται πρὸς Β. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, καθ' ᾧ σχηματίζονται οἱ κόλποι μεγάλη Σύρτις καὶ μικρὰ Σύρτις. Ἡ δὲ Κυρηναϊκὴ (κ. Βεγγάζα), εἶνε χερσόνησος ὑψηλή, κειμένη ἀπέναντι τῆς Πελοποννήσου. Παρὰ τὰς ἀκτὰς τῶν χωρῶν τούτων ἀλιεύονται σπόγγοι.

Αἱ χώραι αὗται εἶνε διλίγον εὔφοροι. Ἀνήκουσαι πρότερον εἰς τὴν Τουρκίαν, κατελήφθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Κύριαι πόλεις εἶνε ἡ *Τρίπολις* (75), καὶ ἡ *Βεγγάζα* (35), παράλιαι καὶ ἐμπορικαῖ.

3) Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

Ἡ χώρα τοῦ Ἀτλαντος εἶνε ἡ βορειοδυτικωτάτη, ὄρεινη χώρα τῆς Ἀφρικῆς, πλησιάζουσα τὴν Εὐρώπην κατὰ τὴν γῆσον Σικελίαν καὶ τὸν πορθμὸν τοῦ Γιβραλτάρ.

Κυριώτερον δρός εἶνε ὁ Ἀτλας, προιόντα δὲ δημητριακοὶ καρποὶ, βάμβαξ, οίνος, βάλανοι φοινίκων, ἐσπεριδοειδῆ, ἔρια καὶ ἄλλα.

Μάτωνος εἶνε Βέρβεροι, Ἄραβες καὶ Μασροοί (μῆγμα Βερδέρων καὶ Ἀράβων), ἔχοντες μωαμεθανικὴν θρησκείαν. Κατοικοῦσι δὲ ἔτι Εὐρωπαῖοι καὶ Ιουδαῖοι.

ΜΗΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. Ο "Ατλας διαιρεῖται εἰς 3 χώρας. 1) τὴν Τυνησίαν 2) τὴν Ἀλγερίαν καὶ 3) τὸ Μαρόκον.

1) **ΤΥΝΗΣΙΑ** [2 έκατ. κάτ.]. Αὕτη κατέχει τὸ ἀνατολικὸν μέρος, ἔνθα ἀλλοτε ἦ περίφημος Καρχηδών. Εἶναι ἡγεμονία ὑπὸ τὴν γαλλικὴν προστασίαν). Πρωτ. εἶναι ἡ Τύνις (200), ἔχουσα ἐπίνειον τὴν Γολίταν.— **Σφάξ** (80) καὶ Μπιζέρτα, ἐμπορικοὶ λιμένες.

2) **ΑΛΓΕΡΑΑ** [1 ½ έκατ. κάτ.]. Τὸ ἄλλοτε πειρατικὸν τοῦτο κράτος ἀνήκει ἀπὸ τοῦ 1830 εἰς τὴν Γαλλίαν. Πρωτ. εἶναι τὸ Ἀλγέριον (210), ἐμπορικὸς λιμήν. "Αλλαὶ πόλεις εἶναι τὸ Ὀράν (15.) καὶ ἡ Καντανίνη (80).

ΜΑΡΟΚΚΟΝ [6 έκατ. κάτ.]. Η χώρα αὕτη εἶναι κράτος δεσποτικόν, ἔχουσα μίκραν βιομηχανίαν. "Απὸ τοῦ 1912 διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας. Πρωτ. εἶναι Φέξ (108). Επερκι πόλεις εἶναι τὸ Μαρόκον καὶ τὸ ἐπίνειον Καζαμπλάγνα (88). Αιμήν δὲ οὐδέτερος εἶναι ἡ Τάγγερ (48).

4) **ΣΑΧΑΡΑ** (δηλ. ἔρημος.)

[Ἔση σχεδὸν πρὸς τὴν Εὐρώπην. 1 έκατ. κάτ.].

Θέσης. Η Σαχάρα εἶναι ἡ μεγίστη ἔρημος τῆς γῆς, ἐκτεινομένη πρὸς Ν. τῆς Βερθερίας, τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς. Πρὸς Β. βρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανοῦ καὶ πρὸς Α. ἐξικεῖται μέχρι τοῦ Νείλου.

Μορφολογία καὶ ποσὸν τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἐδάφος αὐτῆς εἰς πολλὰ μέρη εἶναι ἀμμώδες, ιδίᾳ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος κατὰ τὴν Διβυκήν ἔσημον· εἰς ἀλλα μέρη εἶναι πετρώδες ἢ καλύπτεται ὑπὸ μεγάλων κροκαλῶν. "Ἐν γένει: δὲ εἶναι ἀνυδρον δροπέδιον, διασχιζόμενον ἐν τῷ μέσῳ ὑπὸ ὑψηλῶν δρέων, ἀτιγα ἔχουσι δάση τινὰ καὶ λειμῶνας. "Πάρχουσι: δὲ καὶ πολλαὶ δάσεις.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι: αὐτῆς κατοικοῦσιν εἰς τὰς δάσεις ἢ εἶναι νομάδες. Εἶναι δὲ γενικῶς Βέρθεροι. Εἰς τούτους ἀνήκουσιν οἱ νομάδες Τουαρίκοι. Περιφέρονται ἔτι καὶ "Αραβες, διάγοντες ληστρικὸν βίον.

Πολιτική κατάστασις. "Απαρτα σχεδὸν ἡ Σαχάρα θεωρεῖται κτῆσις τῆς Γαλλίας.

5) ΔΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΟΥΔΑΝ

Θέσης. Πρὸς Ν. τῆς Σαχάρας ἔκτείνεται ὡς μακρὰ ζώνη μέχρι τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ ἡ πλήρης δροπεδίων χώρα **Σουδάν**.

Χαρακτήρα. Κατα τὸ δυτικὸν καὶ κεντρικὸν Σουδάν ἀφθονοὶ βρόχαι καθιστῶσι τὴν χώραν εὔφορον. Ποταμὸς εἰνε ὁ **Νίγηρ** (δηλ. ποταμός), λίμνη δὲ ἡ **Τσάδα**, πλήρης ἐπιποτάμων καὶ αροκοδείλων.

Προσεόντα. Δημητριακοὶ καρποί, βάρβαρξ, λιδικόν, τρέφονται δὲ πολλοὶ βόες καὶ ἵπποι.

Κάτισικοι καὶ πολιτισμένοι καταστηκοί. Ἐνταῦθα κατακύνοσι διάφοροι νιγριτικοὶ λαοὶ μωαμεθανοί, σχηματίζοντες κράτη τινά ἀτινα δημως ὑπάγονται εἰς τὰς ἐνταῦθα κτήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

6) ΣΕΝΕΓΑΜΒΙΑ

Θέσης. Τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀφρικῆς, πρὸς Δ. τοῦ Σουδάν, κατέχει ἡ Σενεγαμβία, καλούμενη οὕτως ἐκ τῶν διαρρεόντων ταύτην ποταμῶν Σενεγάλη καὶ Γαμβία.

Τὸ πλεῖστον εἶναι θερμὸν καὶ νοσηρόν.

Τὸ **ξέναφις** εἶναι εὐφορώτατον, παράγον ἀραβικὸν κόμμι (ἔξι ἀκακιῶν), καρυδέλαιον, δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἄλλα.

Οἱ κάτισικοι εἶναι Νιγρίται μωαμεθανοί καὶ ὀλίγοι ἀποικοὶ Εὐρωπαῖοι.

Κατήπειρα ἐνταῦθα ἔχουσιν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία. Σπουδαιότερα δὲ ΠΟΛΙΣ εἶνε ὁ **Άγ. Λουδοβίκος** (30), γαλλικὴ κτήσις.

7) ΒΟΡΕΙΑ Ἡ ΑΝΩ ΓΟΥΓΓΕΑ

Βορεία ἡ ἀνω τοῦ **Γουϊνέα** καλεῖται ἀπασαὶ ἡ παραλία χώρα ἀπὸ τῆς Σενεγαμβίας μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τῆς Γουϊγέας. Τὸ ἔδαφος τῆς χώρας εἶναι χθαμαλὸν καὶ κατὰ τὰ παράλια πλῆρες ἐλῶν. Τὸ κλίμα εἶναι θερμόν, κατοικεῖται δὲ ὑπὸ Νιγριτῶν.

Πρὸς Δ. κείται ἡ ἐλευθέρα δημοκρατία ἡ **Λιβερία**, ἥτις ἰδρύθη ἐκ δούλων ἀπελευθερωθέντων ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν. Τὰ λοιπὰ μέρη κατέχονται ὑπὸ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν (Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλλίας), ἀτινα δημουσιεῖ διρύσει πολλὰ ἐμπορεῖται φοινικελάτου, ἐλεφαντόδοτος, πεπέρεως καὶ χρυσοκόνεως.

Σπουδαιότεραι πόλεις εἶναι αἱ ἀγγλικαὶ **Φρεγτάουν** (45), **Λάγος** (45) καὶ **Ιβαδάν** (175).

ΠΙΝΑΣ

τῶν σπουδαιοτέρων πόλεων τῆς Νοτιοδυτικῆς Ἀσίας

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατά χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατά χιλιάδας
Κάιρον	800	Άδδις Ἄδεέδη	80
Ἄλεξάνδρεια	450	Τρίπολις	75
Ἄλγεριον	210	Κωνσταντίνη	70
Τύνις	200	Τάντα	50
Ἴεδδάνη	175	Χαρτούμ	50
Ὄρανη	150	Λάγος	45
Μαρόκκον	120	Μανσούρα	45
Σόκοτον (κεντρ. Σουδάν)	120	Σιουτ	45
Φὲζ (Μαρ.)	108	Ζαγαζίκιον	37
Πόρτ-Σάΐτ	95	Φρητάουν	36
		Βεγγάζα	35

I. NOTIA AFRIKΗ

1) NOTIA GΩΓΙΝΕΑ

Θέσεις. Ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τῆς Γουΐνέας ἐκτείνεται πρὸς Ν. ἡ νοτία ἢ νάτω Γουΐνεα.

Ηπολεῖτ. Διαδρομεῖς. Ἐνταῦθα ἐκτείνονται κατὰ σειρὰν αἱ ἔησις χώραι.

1) **Καμερούν,** ἀλλοτε κτήσις γερμανική, νῦν δὲ γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ (3 ἑκατ.).

2) **Γαλλικὸν Κόργον,** ἐκατέρωθεν τοῦ Ισημεριγοῦ (11], 2 ἑκ.κ.)

3) **Βελγικὸν Κόργον,** (15 ἑκατ. κ.). Τοῦτο ἐκτείνεται κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Κόργου καὶ ἔχει ἐκτεταμένα δάση. Ἔξαγει ἀφθονογέλαστικὸν κόμμι, ἐλεφαντόδοντα, φοινικέλαιον, βαλάνους φοινίκων καὶ ἄλλα. Πρωτ. εἶνε ἡ Βόμα.

4) **Αγγόλα,** πορτογαλλικὴ κτῆσις (ὑπὲρ τὰ 4 ἑκατ.κ.). Πρωτ. εἶνε ὁ "Αγιος Παῦλος τῆς Λοάνδας".

Σαρεῆ Γεωγραφία B' Ελλην. Σχολ. "Εκδ. 1η 15/5/1926. 7

2) ΝΟΤΙΑΙ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΑΙ ΚΤΗΣΕΙΣ
[10 έκατ. κατ.].

Αἱ βρεττανικαὶ αὐται κτήσεις κατέχουσι τὰς ἑξῆς χώρας· 1) τὴν ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου, 2) τὴν Νατάλην, 3) τὰς ἄλλοτε ἀγεξαρτήτους δημοκρατίας Τρέντσβασλ καὶ Ὁράγγην, 4) τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἀφρικῆς Βετοναναλάνδην, Ροδεσίαν καὶ τινας ἄλλας.

Σπουδαιότερα τούτων είνε ἡ Ἀποικία τοῦ Ἀκρωτηρίου, οὐσα χρυσοφόρος καὶ εὔφορος. Πρωτ. είνε ἡ Κεϋπεράουν (160), (δηλ. πόλις τοῦ ἀκρωτηρίου), μετὰ σπουδαῖου λιμένος.

Πρωτεύουσα τοῦ Τρέντσβασλ είνε ἡ Πραιτωρία (30), μεγίστη δὲ ἡ Γιωχάννεσπουρ (120) (δηλ. Ιωάννου πύργος), δυομαστὴ διὰ τὰ πλούσια αὐτῆς χρυσωρυχεῖα.

3) ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝΔΙΚΟΝ ΩΚΕΑΝΟΝ ΚΤΗΣΕΙΣ

1) Πορτογαλλικὴ [5 '], έκατ. κάτ.), κατέχουσα τὰς χώρας Σοφάλαν καὶ Μοζαρβίκαν. Σπουδαιότατος ἔνταυθα λιμήν είνε ὁ Δορέντζο Μαρκές ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Δελαγέας.

2) Βρεττανικὴ [13 έκατ. κάτ.]. Ἐκ τῆς πρωτευόσης ταύτης Μομβάζ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ φθάνει μέχρι τῆς Βικτωρίας λίμνης.

Κατὰ τὰ παράλια ταύτης είνε τὸ μικρὸν σουλτανάτον τῆς Ζαντζεζέρης ὅπερ συνίσταται ἐκ νήσων καὶ είνε ὅπε τὴν Βρεττανικὴν προστασίαν. Πρωτ. είνε διμώνυμος πόλις (36).

Βορειοανατολικῶς ἔκτείνεται ἡ χερσόνησος ΣΟΜΑΛΙΑ, ἀραιῶς κατωκημένη. Κατὰ ταύτην ἀκολουθοῦσιν αἱ κτήσεις·

3) Ἰταλικὴ Σομαλία καὶ

4) Βρεττανικὴ Σομαλία, πρὸς τὸν κόλπον τοῦ Ἀδεν.

4) ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ ΝΗΣΟΙ

α') Ἐν τῷ Ἰνδικῷ ωκεανῷ.

1) Ἡ Σοκότρα, παρὰ τὸ Γουαρδαφούσον, ἡ πατρὶς τῆς ἀριστῆς ἀλόγης (Ἀγγλ.).

2) Αἱ Σεσσέλαι, νοτιώτερον, κατοικούμεναι ὑπὸ ἀλιέων (Αγγλ.).

3) Ἡ Μαδαγασκάρη, ἡ τετάρτη κατὰ τὸ μέγεθος γῆσσος τῆς γῆς (τριπλασία τῆς Ἑλλάδος, 3 ἑκατ. κ.). Κεῖται ἀπέναντι τῆς Μοζαράκης καὶ εἶναι ὑψηλὴ καὶ ὁρεινή. Κύριοι κατοικοι ταύτης εἰναι οἱ μαλαικῆς καταγωγῆς Χόβαι. Ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἔχει πρωτ. τὴν Ταναναρίθαν (80).

4) Αἱ Μασκαρῆαι, ἐν αἷς ὁ Μαυρίκιος (Αγγλ.) καὶ ἡ Ἐνωσις (Γαλλ.). Αὗται κατάφυτοι οὖσαι, παράγουσι βανίλλην καὶ ζαχαροκάλαμον.

5) Αἱ Καμόραι, μεταξὺ Μαδαγασκάρης καὶ Μοζαράκης.

β') Ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὥκεωνῳ.

1) Ἡ ἀγγλικὴ γῆσσος Ἀγ. Ἐλένη (ἰση τῇ Ἑλλ. Κέραι), γνωστὴ διὰ τὴν ἐγταῦθι ἐξορίαν καὶ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος (1821).

2) Αἱ γῆσσοι τῆς Γευνέας, ἐν τῷ ὄμβρινον χόλπῳ, 4 τὸν ἀριθμὸν (2 ισπανικαὶ καὶ 2 πορτογαλλικαί).

3) Αἱ γῆσσοι τοῦ Πρασίνου Ἀκρωτηρίου, ὁρειγαῖ καὶ πετρώδεις (πορτογαλλικαί).

4) Αἱ Κανάριοι γῆσσοι, εὐφορώταται, πατρὶς τῶν Καναρίων πτηνῶν. Μεγίστη εἶναι ἡ Τενερίφη, ὀνομαστὴ δὲ ἡ Φέρος, εἴς τῆς συνήθως ἀριθμοῦνται οἱ μεσημβρινοὶ τῆς γῆς (Ισπ.).

5) Ἡ Μαδέρα, εὐφορωτάτη καὶ ὀνομαστὴ διὰ τοὺς οἰνους αὐτῆς.

6) Αἱ Ἀξόραι βορειοδυτικώτατα (Πορτογαλ.).

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς νοτίας Ἀφρικῆς.

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Κεϋπτάσουν Γιωχάνγεσπουργ	160 120	Ταναναρίδα Ζανζιθάρη Πραιτωρία	80 36 30

Δ'. ΑΜΕΡΙΚΗ

[40 έκατ. τετραγ. χιλιόμετρα.—230 έκατ. κάτ.]

Θέσης καὶ ὕψους. Ἡ Αμερικὴ κεῖται ἐν τῷ δυτικῷ γῆμασφαρίῳ τῆς γῆς καὶ εἶναι ἡ μακροτάτη τῶν ἡπείρων. ΒΔ. προσεγγίζει τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν Βεργίγγειον πορθμόν, βρέχεται δὲ πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορείου παγωμένου ωκεανοῦ, πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Μεγάλου ἢ Ειρηνικοῦ ωκεανοῦ.

Διακρίνεται εἰς βορείαν Ἀμερικήν, μέσην Ἀμερικήν (μετὰ τῶν γῆσων δυτικῶν Ἰνδιῶν) καὶ νοτίαν Ἀμερικήν.

I. ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

Φοιζόντιος θεαματισμούς. Ἡ βορεία Ἀμερική, τριγωνικὸν περίπου σχῆμα ἔχουσα, σχηματίζει πέντε σπουδαιοτάτας χερσονήσους, ὡν τρεῖς πρὸς τὸν Ἀτλαντικόν, ἡ Λαβεαδώρ, ἡ Νέα Σκωτία καὶ ἡ Φλωρίς, δύο δὲ πρὸς τὸν Ειρηνικόν, ἡ Ἀλάσκα καὶ ἡ Καλλιφορνία. Ἡ Ἀλάσκα ἐκτείνεται πρὸς τὴν Ἀσίαν, τὸ δὲ δυτικώτατον αὐτῆς ἀκρωτήριον, πρὸς τὸν Βεργίγγειον πορθμόν, εἶναι τὸ τοῦ Περίγηπος τῆς Ουάλλιας.

Ἐν μέσῳ τοῦ Β. παγωμένου ωκεανοῦ ἐκτείνεται ἡ κατάψυχρος συστάξ τῶν Ἀρκτικῶν νήσων, ἔτι δὲ βορειότερον ἡ μεγάλη νῆσος Γροινλανδία. Ἐτέρα γῆσσος εἶναι ἡ Νέα Γῆ πρὸς Α. τῆς Λαθραδώρ.

Μερφολογέων τοῦ ἐδάφους. Κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν δύσφυται δροπέδιον μετὰ πολλῶν δροσειρῶν. Σπουδαιότεραι τούτων εἶναι τὰ Βραχώδη δραγη, ὅψιστον δὲ τὸ Μάκ Κίνλεϋ (6200) ἐν Ἀλάσκᾳ.

Ἐν τῷ μέσῳ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἐκτείνονται βαθύπεδα, ὡν διακρίνεται τὸ βόρειον (πρὸς Β.) καὶ ἡ εὐρεῖα πεδιὰς τοῦ Μισσισιπῆ ποταμοῦ.

"Νότια. Πρὸς Β. ῥέει ὁ ποταμὸς Μακένζης, διερχόμενος

διὰ πολλῶν λίμνων. Πρὸς Α. ρέει δὲ Ἀγιος Δαυρέντιος, ὃστις συνδέει πέντε μεγάλας λίμνας τῆς Καναδαίας.⁹ Η μεγίστη τούτων είναι ἡ Ἀνω λίμνη, ἣ μεγίστη γλυκεῖα λίμνη τῆς γῆς· δὲ ποταμὸς κατερχόμενος πρὸς τὴν τελευταίαν λίμνην σχηματίζει μέγιστον καταρράκτην, τὸν Νιαγάραν.

Οὐ δὲ Μισσισιππης (δηλ. μέγας ποταμός), εἰγε εἰς τῶν μεγίστων ποταμῶν τῆς γῆς καὶ εἶναι οὐ μόνον οὗτος πλωτός, ἀλλὰ καὶ 55 ἔτεροι παραπόταμοι, ὧν μέγιστος ὁ Μισσισουρῆς (δηλ. λάσπης ποταμός).

ΠΠΩΛΕΙΤΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΕΙΣ. Η Β. Αμερική πολιτικῶς διαιρεῖται 1) εἰς τὴν Δανικήν Ἀμερικὴν ἢ Γροινλανδίαν 2) εἰς τὴν Βρεττανικήν Ἀμερικὴν 3) εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ 4) εἰς τὸ Μεξικόν.

1) ΔΑΝΙΚΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ ἢ ΓΡΟΙΝΛΑΝΔΙΑ

Η Γροινλανδία είναι ἡ μεγίστη καὶ βορειότατη νῆσος τῆς γῆς. Είναι δὲ ὑψηλὴ καὶ βραχώδης, γγωστὴ μόνον κατὰ τὰ παράλια, διότι τὸ ἐσωτερικὸν καλύπτεται αἰωνίως ὑπὸ παγετώνων.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς (περὶ τὰς 13 χιλ.) εἰναι Ἐσκιμῷοι, ὁ βορειότατος καὶ πρὸς τὸν Β. πόλον κατοικῶν λαὸς (μογγολικῆς φυλῆς), ζῶντες ἐκ τῆς ἀλιείας. Κατοικοῦσι δὲ καὶ Δανοί τινες ἄποικοι.

2) ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

[10 ἑκατ. κάτ.]

Θέσις. Αὕτη κατέχει τὸ βορειότατον μέρος τῆς βορείας Ἀμερικῆς μετὰ συστάδος τῶν Ἀρκτικῶν νήσων καὶ τῆς Νέας Γῆς (πλὴν τῆς Ἀλάσκας). Η χώρα αὕτη, πλὴν τῆς Νέας Γῆς, ἀποτελεῖ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Καναδᾶ. Τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς εἴνει ἀραιότατα κατωκημένον, πυκνὸς δὲ μόνον παρὰ τὰς Καναδαίας λίμνας καὶ τὸν Ἀγιον Δαυρέντιον (ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων κυρίως).

ΙΠΟΪΟΝΤΑ καὶ ἐμπόρουν. Τὸ ἐμπόριον τοῦ Καναδᾶ εἶναι δικαιούτατον, ἔξαγεται δὲ ξυλεία, κηνοτροφικὰ προϊόντα, λιχθύες, δημητριακοί καρποί, ΒΔ. δὲ καὶ χρυσός.

ΙΠΟΛΕΤΕΥΙΑ. Τὸ πολίτευμα εἶναι δημοκρατικὸν ὅμοσπονδιακὸν καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἀγγλου διοικητοῦ μετὰ Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

ΙΠΟΛΕΙΣ. Αἱ κυριώτεραι ἐμπορικαὶ πόλεις εἶναι ἡ Μοντρεάλ (500), ἡ Ὄτταβα (480) καὶ τὸ Τορόντον (400).

3) ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (ἀπλῶς).

[Τῇ Ισῃ τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὴν ἔκτασιν.—120 ἑκατ. κάτ.]

Θέσεις. Ἡ μεγάλη αὕτη χώρα κειμένη πρὸς Ν. τοῦ Καναδᾶ ἔκτεινεται ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὥκεανος μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ.

Κάτοικοι. Οἱ κάτοικοι εἶναι ἀποικοὶ Εὐρωπαῖοι, (ἐν οἷς καὶ Ἐλληνες) καὶ τινες Ἰνδιάνοι. Κυρία γλώσσα εἶναι ἡ Ἀγγική.

Ἀγάπετυξις καὶ ἐμπόρευσιν. "Απαντεῖς οἱ κλέδοι τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι λίσαν ἀνεπτυγμένοι, τὸ δὲ ἐμπορικὸν γενιτικὸν κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Κυρίᾳ ἔξαγομενα προϊόντα εἶναι βάρμαχη, δημητριακοί καρποί, καπνός, ζῶα, δέρματα, πλειστα μέταλλα καὶ πετρέλαιον.

ΙΠΟΛΕΤΕΥΙΗ ΒΙΕΝΕΦΕΣΙΣ. Αἱ Ήνωμέναι Πολιτεῖαι σύγκεινται ἐκ 48 δημοκρατικῶν πολιτειῶν, 1 οὐδετέρας πολιτείας καὶ 2 ἔξωτερικῶν διαμερισμάτων, (τῆς Ἀλάσκας καὶ τῶν νήσων Χαβάη τοῦ Εἰρηνικοῦ ὥκεανος).

ΠΟΛΙΤΕΥΙΑ. Δημοκρατικὸν ὅμοσπονδιακὸν μετὰ δύο Βουλῶν. Ο πρόεδρος διαιρένει ἐν τῇ οὐδετέρᾳ πολιτείᾳ τῆς Κολουμβίας.

ΔΥΝΑΜΕΙΣ τῆς Χώρας. Ο στρατὸς ἐν καιρῷ πολέμου ἀνέρχεται μέχρι 10 ἑκατομμύρια, δὲ στόλος σύγκειται ἐξ 190 πλοίων.

ΜΙΘΩΛΕΙΣ. 1) Πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν.

Νέα Ὑόρκη (7 ἑκατ. κ.), ἡ μεγίστη καὶ ἐμπορικωτάτη πόλις τῆς Ἀμερικῆς, πρώτη δὲ τοῦ κόσμου κατὰ τὸ ἐμπόριον τῶν δερμάτων.

Βοστώνη (700), πρὸς Β. βιομηχανικωτάτη καὶ ἐμπορικωτάτη.

Φιλαδέλφεια (2 ἑκατ.), βιομηχανικωτάτη καὶ ἐμπορικωτάτη.

Βαλτιμόρη (600), βιομηχανικωτάτη.—Βάσιγκτων (360), ἐν τῇ Κολούμβιᾳ ἔδρα τοῦ προέδρου τῆς ὁμοσπονδίας.

2) Παρὰ τὰς Καναδαῖας λίμνας.

Σικάγον (3 ἑκατομ.), ἐμπορικωτάτη.—Δερούα (1 ἑκατ.). νέα πόλις—Φούφφαλον (460), παρὰ τὸν Νιαγάραν.—Κλέβελανδ (700) Νοτιώτερον κείται ἡ Πιτσβούργη (60 βιομηχανικὴ πόλις).

3) Κατὰ τὸν Μισσισιπῆν.

Ἀγιος Λουδοβῖκος (600), Σὰν Λουΐ, ἐμπορικὸς σταθμὸς.—

Νέα Ορλεάνη (400), ἔνθα τὸ μέγιστον ἐμπόριον τοῦ βάμβακος.

4) Ἐν τῇ χρυσοφόρῳ Καλλιφορνίᾳ.

Ἀγιος Φραγκίσκος (500), ὁ κυριώτερος λιμήν τοῦ Ελρηγικοῦ.
Χρυσοφόρος ἔτι εἶνε καὶ ἡ κατάψυχος χερσόνησος Ἀλάσκα.

4) ΜΕΞΙΚΟΝ

[16 ἑκατ. κάτ.]

ΦΩΣΙΣ. Τὸ Μεξικὸν περιλαμβάνει τὴν πρὸς Ν. τὸν Ἡγωμένων Πολιτειῶν ὑψηλὴν καὶ ἡφαίστειώδη χώραν μετὰ τῆς χερσονήσου Καλλιφοργίας, ὡς καὶ τὴν χερσόνησον τῆς μέσης Ἀμερικῆς Ὑουκατάνην.

ΠΗΓΕΑΣ. Ξύλα, καφές, ζάχαρον, ἐλαστικὸν κόμμι καὶ πολύτιμα μέταλλα (ἰδίᾳ ἀργυροῦ).

ΜΙΛΗΘΟΣΜÓΣ. Κάτοικοι αὐτοῦ εἶνε οἱ Μεξικανοί, καταγόμενοι ἐξ Ισπανῶν ἀποίκων. Κατοικοῦσιν ἔτι μιγάδες καὶ ὀλίγοι ἀποικοὶ Εὐρωπαῖοι.

ΜΕΘΑΛΙΤΙΚὴ κατάστασις. Δημοκρατικὴ δημοσπονδία.

ΜΙΘΩΛΕΙΣ. Μεξικὸν (470), πρωτ., κείμενον εἰς 3.0 00 μ.

πόλις ώραιοτάτη.— *Πονέβλα* (102), πόλις βιομήχανος.— **Βερα-**
κρούς, λιμήν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας.

Π Ι Ν Α Ε

τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Βορείου Αμερικῆς.

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατά ^{την} χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατά ^{την} χιλιάδας
Νέα Τόρκη	7000	"Αγ. Φραγκίσκος	500
Σικάγον	3000	Μοντρεάλ	475
Φιλαδέλφεια	2000	Μεξικόν	470
Δετρούα	1000	Βούφαλον	460
Βοστώνη	700	Τορόντον	460
Κλέβελαν्ड	700	Νέα Ορλεάνη	400
Βαλτιμόρη	600	Βάσιγκτων	360
Ηιτσδούργ	600	Πουέβλα	102
"Αγ. Λουδοβίκος	600		

II. ΜΕΣΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΑΙ ΙΝΔΙΑΙ

Η μέση Αμερική βρέχεται πρὸς Α. ὑπὸ τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου καὶ τῆς θαλάσσης τῶν Αγιτιλῶν, ἐκτείνεται δὲ ὡς γέφυρα μεταξὺ τῆς βορείας καὶ νοτίας Αμερικῆς. Μετὰ τῆς νοτίας συνδέεται μετὰ τοῦ Ισθμοῦ τοῦ Παναμᾶ, (ἔνθα διώρυξ μήκους 80 χιλ.). Εἶνε χώρα δρειγή, παράγουσα κοκκοφοίνικας, σάκχαρον, κακάον, ιγδικόν, καπνόν, δέρματα καὶ μέταλλα.

Αἱ δὲ δυτικαὶ Ἰνδίαι ἐκτείνονται μεταξὺ τοῦ κόλπου τῶν Αγιτιλῶν καὶ τοῦ Ατλαντικοῦ ὥκεανοῦ, φθάγονται μέχρι τῆς νοτίας Αμερικῆς. Εἶνε δὲ αὕτη τὸ πλεῖστον ἡφαιστεώδεις καὶ γονιμώταται, παράγουσαι κυρίως ζάκχαρον, καπνὸν καὶ καφέν.

I) ΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Αἱ δημοκρατίαι τῆς μέσης Αμερικῆς εἰνε : 1) Γενατεμάλα,

2) Σάν-Σαλβαδώρ 3) Ὄρδονός τους 4) Νικαράγουα 5) Κώστα-Ρίκα, (δηλ. πλουσία ἀκτή) καὶ 6) Παναμᾶς.

Μέγισται πόλεις είναι αἱ πρωτ. τῶν δύο πρώτων δημοκρατιῶν **Γουατεμάλα** (80) καὶ **Σάν-Σαλβαδώρ** (65). — **Άγιος Ιωσῆς** (40), πρωτ. τῆς Κώστα-Ρίκας, καὶ Παναμᾶς (62), πρωτ. τῆς δημιούρμου δημοκρατίας.

2) ΔΥΤΙΚΑΙ ΙΝΔΙΑΙ

Αἱ δυτικαι **Ινδίαι** διαιροῦνται : 1) εἰς τὰς 4 μεγάλας **Αντίλλας** 2) τὰς μικρὰς **Αντίλλας** καὶ 3) τὰς **Βαχάμας**.

ΠΗΦΙΛΕΤΕΑΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ. Πλὴν τῶν γῆσων Κούδας καὶ **Άττης** τῶν μεγάλων **Άγιων Αντίλλων**, ἀποτελουσῶν τρεῖς ἀνεξάρτητους δημοκρατίας, αἱ λοιπαὶ ἀνήκουσιν εἰς τὰ εὐρωπακὰ κράτη ἢ εἰς τὰς **Ήνωμένας Πολιτείας**.

α') Αἱ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΝΤΙΛΛΑΙ εἰνε :

1) **Η Κούβα**, ἵση τῇ ιταλικῇ χερσονήσῳ κατὰ τὸ μῆκος, ἢ μεγίστη καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ζαχχάρου καὶ τῶν ἐκλεκτῶν καπνῶν καὶ σιγαρέττων (κ. πούρων, 3 ἑκατ. κάτ.). Νῦν ἀποτελεῖ δημοκρατίαν ἀνεξάρτητον καὶ ἔχει πρωτ. τὴν **Αβάναν** (350).

2) **Η Ταμαϊκή** (90' χιλ. κάτ.), δὲ λίγον μεγαλυτέρα τῆς Κύπρου (**Αγγλική**).

3) **Η Άττη** τὸ ἥμισυ τῆς Ελλάδος. "Απαξ σχεδὸν ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς (1.700.000), συγίσταται ἐκ Νιγριτῶν καὶ Μουλλάτων. Διειρεῖται δὲ εἰς δύο δημοκρατίας, τοῦ **Άγιου Βομίγγου**, μεθ' δημιούρμου πρωτ. (40), καὶ τῆς **Άττης**, ἡς πρωτ. εἶναι δ **Διμήν** τοῦ **Πρίγκηπος** (120).

4) Τὸ **Πόρτο-Ρίκον** (δηλ. πλούσιος λιμήν, ἡ ἀνατολικωτέρα τῶν 4 μεγάλων **Άγιων Αντίλλων**, ἵση τῇ Κύπρῳ, (ὑπέρ τὸ 1 ἑκατ. κάτ.). **Άγήκει** εἰς τὰς **Ήνωμένας Πολιτείας**.

β') Αἱ ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΙΛΛΑΙ, ἀνατολικώτερον τῶν ἄλλων, εἶνες εὖφορώταται καὶ διανεμημέναι ὑπὸ τῶν **Άγγλων**, **Γάλλων** καὶ **Όλλανδῶν**. Αἱ μέγισται αὐτῶν, ἡ **Γουαδελούπα** (ἵση τῇ Λέσβῳ) καὶ ἡ σεισμοπαθής **Μαρτινίκα** (ἵση τῇ Χίῳ) εἶναι γαλλικαὶ

γ') Αἱ δὲ ΒΑΧΑΜΑΙ κεῖνται βορειότερον καὶ εἰνε πολυάριθμοι, κατοικοῦνται δῆμως μόνον 20. Ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς μίαν τῶν γῆσων τούτων, τὴν καλουμένην ὑπὸ τῶν Ἰγδιάγων Γουανακάνην, ἀπεβιδάσθη τὸ πρώτον ὁ Κολόμβος κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς (12 Ὁκτωβρίου 1492), δονομάσας κατὰ τὴν "Ἀγιον Σωτῆρα.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Β. καὶ ΒΔ. Ἀμερικῆς.

ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας	ΠΟΛΕΙΣ	Κάτοικοι κατὰ χιλιάδας
Ἀθάνα Λιμὴν Πρίγκηπος Γουατεμάλα	330 120 80	Σάγ-Σαλβαδὼρ Παναμᾶς "Ἄγ. Δομίγγος	65 62 40

III. ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

[Διπλασία τῆς Εὐρώπης.— 68 ἑκατ. κάτ.].

Ἡ νοτία Ἀμερικὴ εἶνε διγκώδης, μὴ σχηματίζουσα χερσονήσους. Πρὸς Ν. μόνον προεκτείνεται εἰς τὴν χερσόνησον Παταγωνίαν, παρ' ἣν συστάς γῆσων. Σπουδαία νῆσος εἶνε πρὸς Ν. ἡ Γῆ τοῦ Πυρός, νοτιώτατον δὲ ἀκρωτήριον τὸ Χόορν.

Τὰ ὅρη τῆς νοτίας Ἀμερικῆς ἐκτείγονται κατὰ τὴν δυτικὴν πλευράν, ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ, μέχρι τοῦ νοτιωτάτου ἄκρου. Καλοῦνται δὲ Ἀνδεις ἢ Κορδιλλιέραι (δηλ. ἀλέσεις). Τὸ ὅρος ἐνταῦθα ἀκογμάγονα εἶνε τὸ ὄψιστον τῆς Ἀμερικῆς (70.0 μ.), τὸ δὲ Κοτοπάξιον, τὸ ὄψιστον τῶν ἡφαιστείων τῆς γῆς, κείμενον ἐν τῇ ἡφαιστειώδει χώρᾳ τοῦ Ἰσημερινοῦ.

Πλὴν τῶν δρέων τούτων σχηματίζονται δρειναὶ χῶραι ἐν τῇ Γουϊάνῃ καὶ τῇ Βραζιλίᾳ. Τὰ λοιπὰ μέρη εἶνε βαθύπεδα, ὅπια διακρίνονται ὡς ἔξης :

- 1) Ἡ Λάνος (δηλ. πεδιάς) τοῦ Ορινθού ποταμοῦ.
- 2) Ἡ Σελβᾶς (πεδιάς) τοῦ Αμαζονίου ποταμοῦ.

Η Παμπάς (πεδιάς) τοῦ Ρίο-δε-λαΠλάτα, ή νοτιωτάτη πασῶν, περίφημος διὰ τὰ δάση καὶ τοὺς λειμῶνάς της.

Πόδατα. Η νοτία Ἀμερικὴ εἶνε ἡ ἀφθονωτάτη ἡπειρος εἰς βροχάς, διὸ ὅ σχηματίζονται μακροὶ πολυύδροτατοι ποταμοί. Κατὰ τὰ τρία ἀγωτέρω βαθύπεδα ῥέουσι καὶ ἐκβέλλουσιν εἰς τὸν Ἀτλαντικόν.

1) Ο Ὁρινόνος (δηλ. θύελλα), κατά τι βραχύτερος τοῦ Δουνάνθεως, σχηματίζων μέγα δέλτα εἰς τὰς ἐκβολάς.

2) Ο Ἄμιξόνιος, δ πολυύδροτατος τῆς γῆς τὸ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τούτου σχηματιζόμενον ἐν τῷ ὠκεανῷ ῥεῦμα διακρίνεται εἰς ἀπόστασιν 700 περίπου χιλιομέτρων.

2) Ο Ρίο-δε-λα-Πλάτα (δηλ. ἀργυρορρόας), ἔχων πλατυτάτην ἐκβολὴν (40 ἔως 300 χιλιόμ.)

Εβλίστησις καὶ προϊόντα. Η νοτία Ἀμερικὴ ἔχει τὴν πυκνοτάτην βλάστησιν ἐξ ὅλων τῶν ἡπειρων, ιδίως ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ Ἀμαζονίου. Τύπιστον ἐκ τῶν ποικίλων αὐτῆς δένδρων εἶνε ὁ φοῖνιξ, πλουσιώτατον δὲ τὸ ζαχαροκάλαμον. Παράγει δὲ ξυλείαν, βαφικὰ ξύλα, σάκχαρον, καφέν, δρυζαν, βάμβακα, ἀδάμαντας, πολύτιμα μέταλλα καὶ ἄλλα.

Μηληθυσμός. Οἱ κάτοικοι τῆς Ν. Ἀμερικῆς εἶνε κατὰ τὸ πλειστον μιγάδες, Ισπανικῆς ή πορτογαλικῆς καταγωγῆς, αὐξάνονται δὲ δυσμέραι καὶ οἱ ἐξ Εὐρώπης μετανάσται.

Μελισσεκή κατάστασις. Η Ν. Ἀμερικὴ ἀποτελεῖται ἐκ 10 δημοκρατουμένων χωρῶν καὶ μᾶς εὐρωπαϊκῆς ἀποικιακῆς χώρας, τῆς Γουιάνης. Καὶ αἱ μὲν 9 δημοκρατούμεναι χώραι θσαν ἀλλοτε Ισπανικαὶ ἀποικίαι, ή δὲ μεγάλη δημοκρατικὴ δμοσπονδία τῆς Βραζιλίας ἷτο πορτογαλική.

1) ΚΟΛΟΜΒΙΑ. Κεῖται πρὸς τὸν Παναμᾶν (5 ½, ἐκατ. κατ.). Πρωτ. εἶνε ἡ Βογοτά (150), ἐπὶ δροπεδίου βψους 2.600 μ.

2) ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ (δηλ. μικρὰ Βενετία 2 ¾, ἐκατομ. κατ.), διατεμγομένη ὑπὸ τοῦ Ὁρινόκου. Ἀποτελεῖται ἐξ 20 δμοσπόγδων κρατῶν, μιᾶς δμοσπόγδου ἐπαρχίας καὶ 2 διαμερισμάτων. Πρωτ. εἶνε ἡ Καρακάς (75), οὐ μακρὰ τῆς θαλάσσης τῶν Ἀγιταλῶν.

- 3) ΕΚΟΥΑΔΩΡ· (δηλ. Ισημερινός, 2 $\frac{1}{2}$ έκατ. κάτ.), χαλουμένη ούτω, ώς έκ τῆς θέσεώς της. Πρωτ. *Κουέτον* (70), ἐπὶ κλιτύος γήφαιιστείου.
- 4) ΗΕΡΟΥ· Η ΗΕΡΟΥΒΙΑ (1 $\frac{1}{2}$ έκατ. κάτ.). Πρωτ. *Λίμα* (300), οὐ μακρὰν τοῦ μεγάλου ἡ Εἰρηγυικοῦ ὀκεανοῦ.
- 5) ΒΟΛΙΒΙΑ (3 έκατ. κάτ.), χώρα κατ' ἔξοχὴν χρυσοφόρος. Πρωτ. εἶναι ἡ *Σούσκρη* (30), μεγίστη δημος ἡ *Λά Πάες* (100), δηλ. ἡ εἰρήνη.
- 6) ΧΙΛΗ (5 έκατ. κάτ.), ἐκτειγομένη κατὰ μῆκος τοῦ Ελωγινοῦ μέχρι τοῦ νοτιωτάτου ἀκρου τῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι ἡ μᾶλλον προσδευμένη δημοκρατία τῶν Ἀνδεων. Πρωτ. εἶναι τὸ *Σαντιάγον* (420), σπουδαιότατος δὲ ἐμπορικὸς λιμὴν τὸ *Βαλπαρασίζον* (220), (δηλ. κοιλάς παραδείσου).
- 7) ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ (8 $\frac{1}{2}$ έκατ. κάτ.). Αὕτη ἐκτείνεται κατὰ τὴν πεδιάδα τοῦ Ρίο-δε-λα-Πλάτα, ἔγθια ζῶσιν πολυάριθμα ζῷα, περιέχει δὲ καὶ τὸ μέγιστον τμῆμα τῆς Παταγωνίας. Μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς γῆσσον Γῆς τοῦ Πυρός, σχηματίζεται ὁ *Μαγελλάνιος* πορθμός, φέρων τὸ δόνομα τοῦ ἀνακαλύψαντος καὶ διαπλεύσαντος τὸ πρῶτον αὐτὸν Πορτογάλου Μαγελλάνου. Πρωτ. εἶναι ἡ *Βουένος Αὔρες* (1700), (δηλ. εἴσαιρος). κατὰ τὴν πλατεῖαν ἐκβολὴν τοποταμοῦ, ἡ ἀκμαιοτάτη καὶ ἡ μεγίστη πόλις τῆς Ν. Ἀμερικῆς.
- 8) ΠΑΡΑΓΟΓΑΗ (1 έκατ. κάτ.). Ἡ μεσόγειος αὕτη δημοκρατία κείται παρὰ τὸν Ρίο-δε-λα-Πλάτα καὶ εἶναι προσιτὴ καὶ εἰς πλοῖα διὰ τῶν πλωτῶν ποταμῶν της. Πρωτ. *Άσοκψιδν* (80), (δηλ. Ἀνάληψις).
- 9) ΟΥΓΡΟΓΟΥΓΑΗ (1 $\frac{1}{2}$ έκατ. κάτ.). Αὕτη κείται μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Οὐρουγουάη καὶ τῆς θαλάσσης. Πρωτ. δὲ εἶναι τὸ *Μοντεβίδεον* (380), ἐπὶ τοῦ Ρίο-δε-λα-Πλάτα.
- 10) ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΗΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ. (ὅλην μικροτέρα τῆς Εὐρώπης, 30 έκατομμύρια κάτ.). Ἡ μεγάλη αὕτη χώρα κατέχει τὸ ἔμπου τῆς Ν. Ἀμερικῆς καὶ περιέχει τὴν ὄρειγὴν χώραν τῆς Βραζιλίας καὶ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Ἀμαζονίου. Πρωτ.

είνε τὸ *Πίον Ἰανέῖρον* (1100 δηλ. ποταμὸς τοῦ Ἰανουαρίου¹⁾ ή ἐμπορικωτάτη πόλις τῆς Βραζιλίας, ἔχουσα μέγιστον καὶ ὥραιότατον λιμένα. — *Ἄγιος Παῦλος* (530), ΝΔ.— *Σάνν*—*Σαλβαδὼρ* (Βαχία 350) καὶ *Ρεσίφη* (250) (Περιγραμποῦκον), ἐμπορικώτατοι λιμένες, Β.Α.

Ἡ δὲ ἀποικιακὴ χώρα *Γουιάνη* (400 χιλ. κατ.) κείται πρὸς Α. τῆς Βενεζουέλας καὶ είνε διανεμημένη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας (πρὸς Δ.), τῆς Ολλανδίας (ἐν τῷ μέσῳ) καὶ τῆς Γαλλίας (πρὸς Α.).

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς νοτίας Αμερικῆς.

ΠΟΛΕΙΣ	[Κάτοικοι κατὰ ²⁾ χιλιάδας]	ΠΟΛΕΙΣ	[Κάτοικοι κατὰ ²⁾ χιλιάδας]
Βουένος Ἄρες	1700	Βαλπαράϊζον	220
Πίον Ἰανέῖρον	1100	Βογοτά	120
Ἄγιος Παῦλος	530	Δά-Πάζ	95
Σαντιάγον	420	Ἀσομψιδόν	80
Μούτεδίδεον	380	Καρακάς	75
Σάν Σαλβαδὼρ	350	Κουίτον	70
Λίμα	300	Σούκρη	30
Ρεσίφη	250		

Ε'. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΝΗΣΙΑ

[9 ἑκατ. τετραγ. χιλ.—7 ἑκατ. κάτ.].

ΑΙΓΑΙΟΣ ΕΓΓΑΛΙΑΝΟΣ. Τὸ μικρότερον τῶν ἄλλων τοῦτο μέρος τῆς γῆς συνίσταται, α') ἐκ τῆς ἡπείρου Αὐστραλίας μετὰ τῆς νήσου *Τασμανίας*, κειμένων πρὸς Α. τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανος, β') ἐκ τῶν Αδστραλιανῶν νήσων καὶ γ') ἐκ τῆς *Πολυνησίας*, δηλ. πολλῶν καὶ μικρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νήσων, διεσπαρμένων ἐν τῷ εἰρηγικῷ ὥκεανῷ καὶ κατὰ τὰ δύο γηματράρια τῆς γῆς.

1) Ἐκ τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἔφθασεν ἐνταῦθα τῷ 1501 ὁ Βεσπούκιος.

Αι 20 έκατομμυριοῦχοι πόλεις τῆς γῆς τῷ 1926

Αογδίγον	7500	Χαγκάου (Σιγ.)	1600
Νέα Υόρκη	7000	Μόσχα	1600
Βερολίγον	4000	Καλκούτα	1250
Παρίσιοι	3000	Κωνσταντινούπολις	1200
Σινάγον	3000	Ρίον Ιανέτρον	1100
Τόκιον	2500	Γλάσκωβ (Αγγλ.)	1000
Φιλαδέλφια	2000	Δετρούον (Αμερ.)	1000
Βιέννη	1800	Σαγκάη (Σιγ.)	1000
Βουένος "Αϊρες	1700	Βομδάη (Ινδ.)	1000
Οσάκκα (Ιαπ.)	1660	Αμδεσύργον	1000

Τ Ε Λ Ο Σ

Τ

ΟΞΟΔΟ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΜΙΧ. ΖΗΚΑΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΡΡΗ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ διὰ τὴν Γῆν καὶ Δημοτικοῦ μὲ εἰκόνας	Δρ.	7.50
» διὰ τὴν Εγγ. καὶ Σ' Δημοτικοῦ	»	15.—
» διὰ τὴν Α' Ελλην. Σχολείου	»	7.—
» διὰ τὴν Β' » »	»	9.—
» διὰ τὴν Γ' » »	»	11.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ διὰ τὴν Α' Εμπορ. Σχολ.	»	15.—
» » » Β' » »	»	15.—
Μεγάλη τῶν Ἡπείρων μὲ εἰκόνας	»	100.—
ΓΤΗΣ τῆς Ιτικῆς γεώτατος	»	10.—
ΟΔΗΓΟΣ » »	»	5.—
ΝΕΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ὑψομετρικὸς	»	10.—
ΠΑΛΙΡΡΟΙΚΑ φαινόμενα τοῦ Εύριπου	»	2.50

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΩΡΑΦΑ

ΘΕΟΙ καὶ ΗΡΩΕΣ τῶν Ἀρχαίων Ελλήνων διὰ τὴν Γ' τάξ. Δημ.	* 6.50
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ διὰ τὴν Δημ. τάξιν	» 7.50
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ διὰ τὴν Ε' τάξιν	» 7.50
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ διὰ τὴν Σην. τάξιν	» 12.—

Δ. ΦΙΛΙΚΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ Γῆς καὶ Δημ. Δημοτικοῦ σχολείου	»	6.50
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ Εγγ. καὶ Σην. Δημοτικοῦ σχολείου	»	10.—

ΝΙΚ. ΜΕΤΑΞΑ

ΙΩΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ	»	5.—
-------------------------------	---	-----

ΚΛ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.	»	7.50
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα	»	7.50
ΣΤΟΙΧ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ	»	8.—

ΧΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Νέον Σύστημα ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ διὰ τὴν Β' δημοτικοῦ	»	5.—
Νέον Σύστημα ΑΡΙΘ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ διὰ τὴν Γ' Δημοτ.	»	5.—
» » » » Δ' »	»	5.—